

ทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย

สารนิพนธ์

ของ

นางสาวอัญชลี อัสวะวิสิทธิ์ชัย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

ตุลาคม 2546

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

658.8342

๑525ท

8.3

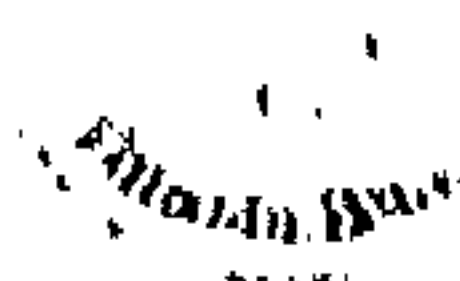
ทัศนคติและพฤติกรรมการทำงานที่เยาวชนหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวอัญชลี อัสวะวิสิทธิ์ชัย

19 M.A. 2547

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

ตุลาคม 2546

h 237179

อัญชลี อัสวะวิสิทธิ์ชัย. (2546).ทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ดร. วรางคณา อติศรประเสริฐ.

การวิจัยครั้งนี้มุ่งหมายเพื่อศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย เพื่อศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวไทย ศึกษาลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และที่พักอาศัยในปัจจุบัน ศึกษารูปแบบการดำเนินชีวิต และทัศนคติที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวที่ไปเที่ยวชายหาดบางแสน จำนวน 400 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างใช้การทดสอบค่าที การทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรเชิงกลุ่ม การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายวิธี Least Significant Difference (LSD) และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences) For Windows Version 10

ผลจากการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีอายุ 25 - 34 ปี รองลงมา คือ อายุ 15 - 32 ปี และตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีสถานภาพโสด รองลงมา คือ สมรส และหม้าย/หย่าร้าง ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีระดับการศึกษาปริญญาตรี รองลงมา คือ มัธยมศึกษา และอนุปริญญา ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน รองลงมา คือ นักเรียนนักศึกษา และเจ้าของกิจการ ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท รองลงมา คือ 10,001 – 25,000 บาท และ 25,001 บาทขึ้นไป ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่จังหวัดชลบุรี รองลงมา คือ จังหวัดกรุงเทพมหานครและจังหวัดระยอง ตามลำดับ และพบว่า

1. ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความสนใจ พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามมีความสนใจในเรื่องธรรมชาติ รองลงมา คือ อาหาร และบันเทิง ตามลำดับ การเรียงลำดับความสนใจของนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีความสนใจอันดับที่ 1 มากที่สุด ได้แก่ ธรรมชาติ อันดับที่ 2 และที่ 3 ได้แก่ อาหาร

2. ปัจจัยรูปแบบการดำเนินชีวิตด้านความกิจกรรม พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามชอบไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ รองลงมา คือ ทำกิจกรรมกับครอบครัว และพักผ่อน อยู่เฉย ๆ ตามลำดับ การเรียงลำดับกิจกรรมที่ชอบทำมากที่สุดของนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวมีกิจกรรมที่ชอบทำ อันดับที่ 1 และ อันดับที่ 2 ได้แก่ ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ อันดับที่ 3 ได้แก่ พบปะสังสรรค์กับญาติสนิทมิตรสหาย

3. ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน พบว่า ความรู้สึกกับการมาเที่ยวชายหาดบางแสน พบว่า นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้สึกสนุกสนาน รองลงมา คือ ความเป็นส่วนตัว และไม่ผลต่อความรู้สึก ตามลำดับ การท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจ พบว่า นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติในข้อการท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างแน่นอน รองลงมา คือ

ช่วยพัฒนาเฉพาะแหล่งท่องเที่ยว และไม่แน่ใจ ตามลำดับ การขายสินค้าของพ่อค้า แม่ค้า ที่ขายหาบบางส่วน อยู่ในระดับใดเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติแพงมาก รองลงมา คือ เท่ากัน และถูกกว่า ตามลำดับ

4. ปัจจัยด้านพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน พบว่า นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการเดินทางในวันหยุดสุดสัปดาห์ รองลงมา คือ วันหยุดนักขัตฤกษ์ และวันหยุดพักผ่อนประจำปี ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการท่องเที่ยวลักษณะเข้าไปเย็นกลับมากกว่าค้างคืน 1 คืน นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการใช้พาหนะในการเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว รองลงมา คือ รถยนต์โดยสารประจำทางปรับอากาศ และรถมอเตอร์ไซด์ ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อน รองลงมา คือ เพื่อทานอาหาร และเพื่อเล่นน้ำทะเล ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตัวเองที่มีอำนาจในการตัดสินใจเดินทาง รองลงมา คือ คนรักและพ่อแม่ ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีลักษณะที่พักในกรณีค้างคืนเป็นบังกะโล รองลงมา คือ โรงแรม และอาศัยอยู่กับคนรู้จัก ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะแนะนำเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดให้มาเที่ยวชายหาดบางแสน มากกว่าไม่แนะนำ เพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดให้มาเที่ยวชายหาดบางแสน ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ จะกลับมาท่องเที่ยวแน่นอนหากมีโอกาส รองลงมา คือ ไม่แน่ใจและจะไม่กลับมาอีกเลย ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เดินทางไปกับครอบครัว รองลงมา คือ ไปด้วยตนเอง และ ไปกับเพื่อน ตามลำดับ นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวในช่วงเวลา 1 ปี โดยเฉลี่ยเท่ากับ 5 ครั้ง งบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวันโดยเฉลี่ยเท่ากับ 826 บาทต่อวัน จำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวกับท่านโดยเฉลี่ยเท่ากับ 6 คน

5. นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. นักท่องเที่ยวที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ และด้านความปลอดภัยแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

7. นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ ด้านความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

8. นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ และด้านความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

9. นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว และด้านกิจกรรมต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 และด้านความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

10. นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

11. นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกันมีด้านวิธีการเดินทางแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

12. นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกันมีพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสนและวิธี การเดินทางแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

13. นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีวิธีการเดินทางแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

14. นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน มีพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และลักษณะที่พักในกรณีค้างคืนและวิธีการเดินทางแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

15. นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน มีวิธีการเดินทางแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

16. นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีลักษณะที่พักในกรณีค้างคืนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และวิธีการเดินทางแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

17. นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจอันดับที่ 1 และ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ

18. นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อระดับราคาขายสินค้าของพ่อค้าแม่ค้า ที่ชายหาดบางแสนเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

19. นักท่องเที่ยวที่ชอบกิจกรรมอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

20. นักท่องเที่ยวที่ชอบกิจกรรมอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อการท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจจริงหรือไม่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

21. นักท่องเที่ยวที่ชอบกิจกรรมอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อระดับราคาขายสินค้าของพ่อค้าแม่ค้า ที่ชายหาดบางแสนเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

22. ทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว และด้านกิจกรรมต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสนในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

23. ทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน

24. ทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน

ATTITUDE AND BEHAVIOUR OF THAI TOURISTS TOWARD TOURING IN
BANGSAEN

AN ABSTRACT
BY
MISS ANCHALEE ASSAVAVISIDCHAI

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Business Administration degree in Management
at Srinakharinwirot University
October 2003

Anchalee Assavavisidchai .(2003) . The Attitude and Behaviour of Thai Tourists toward Touring in Bangsaen. Master Project , M.B.A. (Management) . Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University . Advisor : Dr.Warangkana Adisornprasert.

The propose of this research is to study the attitude and behaviour of Thai Tourists toward Bangsaen in demographic characteristics such as gender , age , marital status, educational level , income, current residency , lifestyle and attitude towards the behaviour of Thai tourists to Bangsaen. The samples for the study consist of 400 tourists by using an interview-questionnaire method . The data analysis is carried out through application of SPSS for Window program to find out the descriptive analysis : percentage , mean , standard deviation, t-test ; One-Way Analysis of Variance ; Least Significant Difference (LSD) ; Pearson Product -Moment Correlation ; Chi-Square .The results of the study are as follows :

Most respondents are female . The ages are between 25-34 years old . Most respondents are single with the educational level of bachelor degree employed by private firms, monthly income is under 10,000.00 Baht .The tourists mostly come from Chonburi .

The results revealed that :

1. Factor of lifestyle about the interests found that most respondents are interested in natural resource, food and entertainment respectively .
2. Factor of lifestyle about activity found most respondents like to go the natural resources , activity with their family, resting, and relaxation respectively. The ordering of their activity are as follows : first and second enjoy touring the natural resources and third is entertainment among their friends or family.
3. Factor of the behaviours of traveling Bangsaen beach found that most respondents travel on weekend as a place suitable for one-day outing more than overnight stay. The traveling by their own cars are most preferable. Their aim of traveling is for rest , food and playing in sea water. The respondents themselves make their own decision to go. If overnight stay, most will stay in bungalow. Most of them will introduce their friends and close people to come, accompanied by 6 members . They will come back if they have chances. Most of the tourists go with their family average 5 times per year . The budget of traveling is 826.00 per head.
4. The different gender have different attitude toward traveling Bangsaen beach in term of natural resource at the statistical significant level of .01.
5. The tourists in different age have different attitude toward traveling Bangsaen in term of various activities and safety at the statistical significant level of .01.
7. The tourists in different status have different attitude toward traveling Bangsaen in term of various activities at the statistical significant level of .05.
8. The tourists in different educational level have different attitude toward traveling Bangsaen in term of various activities and safety at statistical significant level of .01
9. The tourists in different occupation have different attitude about toward Bangsaen in term of various activities at statistical significant level of .01 and safety at .05

10. The tourists in different income have different attitude about traveling Bangsaen in term of various activity in basic structure and safety at statistical significant level of .01
11. The tourists in different gender have different way of traveling at statistical significant level of .05 .
12. The tourists in different age have their own vehicles to Bangsaen and method of traveling differently at statistical significant level of .01
13. The tourists in different marital status have their own vehicle of traveling to Bangsaen differently at statistical significant level of .05 and method of traveling differently at .01
14. The tourists in different highest educational level have their own vehicle of traveling to Bangsaen differently at statistical significant level of .01 , type of their overnight stay and method of traveling differently at statistical significant level of .05
15. The tourists in different occupation have different method of traveling at statistical significant level of .01
16. The tourists in different income have different type of their overnight stay and method of traveling differently at statistical significant level of .05
17. The tourists who have the interest at level one and level 2 differently have different feeling of traveling Bangsaen at statistical significant level of .01 and .05 respectively.
18. The tourists who have an interest at level 3 differently have an attitude toward pricing of the vendors at Bangsaen at statistical significant level of .05
19. The tourists who like activity at first level differently have an attitude of traveling Bangsaen at statistical significant level of .05
20. The tourists who like activity at second level differently have an attitude of traveling will develop economic at statistic significant level of .01
21. The tourists which like activity at third level differently have an attitude of pricing of the vendors at Bangsaen compared with the non-traveling places differently at statistic significant level of .05
22. The attitude toward traveling Bangsaen in traveling resources and various activities have relation with the behaviours of the numbers of traveling Bangsaen in the past one year.
23. The attitude about traveling Bangsaen has no relation with the behaviours of traveling in term of the budget per one person per day.
24. The attitude about the traveling Bangsaen has no relation with the behaviours of traveling in term of the numbers of travelers joining with us.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณา
สารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

วรางคณา อติศรประเสริฐ

(อาจารย์ ดร. วรางคณา อติศรประเสริฐ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

สรวิมล

(รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

คณะกรรมการสอบ

วรางคณา อติศรประเสริฐ

ประธาน

(อาจารย์ ดร. วรางคณา อติศรประเสริฐ)

สรวิมล

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

สมร ธี

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุดตา)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กวี วรรณ

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กวี วรรณ)

วันที่ เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2546

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้จัดทำขึ้น เนื่องจาก ผู้วิจัยได้เข้ารับการศึกษาระดับปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับผู้วิจัยเป็นอย่างยิ่ง และการที่สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี ก็เนื่องมาจากความอนุเคราะห์จากอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ดร. วรางคณา อติศรประเสริฐ และรองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์ ที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะตลอดจนแก้ไขปรับปรุงให้สารนิพนธ์มีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอน้อมระลึกถึงพระคุณบิดา มารดา และพระคุณของอาจารย์ทุกท่านที่ได้สั่งสอนมา และขอขอบคุณเพื่อน ๆ พี่ ๆ และน้อง ๆ ที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

อัญชลี อัสวะวิสิทธิ์ชัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
สมมติฐานในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ	7
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม	12
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิต.....	16
แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	18
ประวัติความเป็นมาของชายหาดบางแสน.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	29
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	29
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	33
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
การเสนอผลการวิจัย.....	40
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	179
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	179

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ) สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	205
อภิปรายผล.....	215
ข้อเสนอแนะ.....	214
บรรณานุกรม.....	215
ภาคผนวก.....	217
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	217
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ.....	222
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม.....	223
หนังสือขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย.....	224
การทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	225
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	226

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงการจำแนกรูปแบบการดำรงชีวิตแบบต่าง ๆ.....	17
2	สรุปเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน.....	32
3	แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว.....	41
4	แสดงจำนวน และค่าร้อยละ อายุของนักท่องเที่ยว.....	44
5	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชาย หาดบางแสน.....	45
6	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชาย หาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว.....	45
7	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชาย หาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ	46
8	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชาย หาดบางแสน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก.....	46
9	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชาย หาดบางแสน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน.....	47
10	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชาย หาดบางแสน ด้านความปลอดภัย.....	48
11	แสดงจำนวน และค่าร้อยละของทศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	48
12	แสดงจำนวน และค่าร้อยละของพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน...	50
13	แสดงจำนวน และค่าร้อยละของพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน.....	53
14	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาด บางแสน.....	54
15	แสดงจำนวน และค่าร้อยละของความสนใจของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน.....	54
16	แสดงจำนวน และค่าร้อยละของการเรียงลำดับความสนใจที่สนใจมากที่สุดของนักท่องเที่ยว ชายหาดบางแสน.....	55
17	แสดงจำนวน และค่าร้อยละของกิจกรรมที่ชอบมากที่สุดสำหรับเวลาในการพักผ่อนของ นักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน.....	56
18	แสดงจำนวน และค่าร้อยละของการเรียงลำดับกิจการที่ชอบทำมากที่สุดของนักท่องเที่ยว ชายหาดบางแสน.....	57

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
19	แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีเพศต่างกัน.....	59
20	แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีอายุต่างกัน.....	61
21	แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีสถานภาพสมรสที่ต่างกัน	62
22	แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีระดับการศึกษาสูง สุดต่างกัน.....	65
23	แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีอาชีพต่างกัน.....	68
24	แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน	70
25	แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน จำแนกตามเพศ	72
26	แสดงความแตกต่างของทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จำแนกตามอายุ	73
27	แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามอายุ.....	74
28	แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามอายุ.....	75
29	แสดงความแตกต่างของทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	76
30	แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามสถานภาพสมรส.....	77
31	แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามสถานภาพสมรส.....	78
32	แสดงความแตกต่างของทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	79
33	แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามระดับการศึกษา.....	80

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

34	แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามระดับการศึกษา.....	81
35	แสดงความแตกต่างของทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามอาชีพ.....	83
36	แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการ ท่องเที่ยวจำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามอาชีพ.....	84
37	แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามอาชีพ.....	85
38	แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามอาชีพ.....	87
39	แสดงความแตกต่างของทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จำแนกตามรายได้.....	88
40	แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามรายได้.....	89
41	แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามรายได้.....	91
42	แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามรายได้.....	92
43	แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีเพศต่างกัน.....	94
44	แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีอายุต่างกัน.....	95
45	แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีสถานภาพสมรส ต่างกัน.....	97
46	แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน.....	99
47	แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีอาชีพต่างกัน.....	102
48	แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีรายได้ต่อเดือน ต่างกัน.....	104

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

49	แสดงการทดสอบความแตกต่างของมีพฤติกรรมทางท่งเที่ยวชายหาดบางแสน จำแนกตามเพศ.	107
50	แสดงความแตกต่างของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่งเที่ยวชายหาดบางแสน จำแนกตามอายุ	108
51	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่งเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการ เดินทางมาท่งเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามอายุ.....	109
52	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่งเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมา ท่งเที่ยวกับท่าน จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนก ตามอายุ.....	110
53	แสดงความแตกต่างของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่งเที่ยวชายหาดบางแสน จำแนกตามสถานภาพสมรส.....	111
54	แสดงความแตกต่างของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่งเที่ยวชายหาดบางแสน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	112
55	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่งเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการ เดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดย จำแนกตามระดับการศึกษา.....	113
56	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่งเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมา ท่งเที่ยวกับท่าน จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามระดับการศึกษา.....	115
57	แสดงความแตกต่างของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่งเที่ยวชายหาดบางแสน จำแนกตามอาชีพ.....	117
58	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่งเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการ เดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดย จำแนกตามอาชีพ.....	118
59	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่งเที่ยวชายหาดบางแสน ข้องบประมาณใน การเดินทางเที่ยวชายหาดบางแสนต่อคนต่อวัน จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนก ตามอาชีพ.....	120
60	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่งเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมา มาท่งเที่ยวกับท่าน จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามอาชีพ.....	121

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
61	แสดงความแตกต่างของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยงที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	123
62	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการ เดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดย จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	124
63	แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมา ท่องเที่ยวกับท่าน จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	126
64	แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีความสนใจอันดับที่ 1 ต่างกัน.....	128
65	แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีความสนใจอันดับที่ 2 ต่างกัน.....	131
66	แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีความสนใจอันดับที่ 3 ต่างกัน.....	133
67	แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีกิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 1 ต่างกัน.....	136
68	แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีกิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 2 ต่างกัน.....	140
69	แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีกิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 3 ต่างกัน.....	144
70	แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีความสนใจอันดับที่ 1 ต่างกัน.....	148
71	แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีความสนใจอันดับที่ 2 ต่างกัน.....	150
72	แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีความสนใจอันดับที่ 3 ต่างกัน.....	152
73	แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีกิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 1 ต่างกัน.....	155
74	แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีกิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 2 ต่างกัน.....	159

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

75	แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมกาที่องเทียวยหาดบางแสน ที่มีกิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 3 ต่างกัน.....	163
76	แสดงความแตกต่างของพฤติกรรมกาที่องเทียวยหาดบางแสนต่างกัน จำแนกตามความสนใจ อันดับที่ 1.....	166
77	แสดงความแตกต่างของพฤติกรรมกาที่องเทียวยหาดบางแสนต่างกัน จำแนกตามความสนใจ อันดับที่ 2.....	167
78	แสดงความแตกต่างของพฤติกรรมกาที่องเทียวยหาดบางแสนต่างกัน จำแนกตามความสนใจ อันดับที่ 3.....	168
79	แสดงความแตกต่างของพฤติกรรมกาที่องเทียวยหาดบางแสนแตกต่างกัน จำแนกตาม กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 1.....	169
80	แสดงความแตกต่างของพฤติกรรมกาที่องเทียวยหาดบางแสนแตกต่างกัน จำแนกตาม กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 2.....	170
81	แสดงความแตกต่างของพฤติกรรมกาที่องเทียวยหาดบางแสนของนักทอเทียวยต่างกัน กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 2.....	171
82	แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมกาที่องเทียวยหาดบางแสน ข้อ จำนวนครั้งที่เดินทางมาทอเทียวยหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา.....	172
83	แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมกาที่องเทียวยหาดบางแสน ข้อ จำนวนครั้งที่เดินทางมาทอเทียวยหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา.....	173
84	แสดงสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมกาที่องเทียวยหาดบางแสน ข้อ งบประมาณในการทอเทียวยต่อคนต่อวัน.....	174
85	แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมกาที่องเทียวยหาดบางแสน ข้อ งบประมาณในการทอเทียวยต่อคนต่อวัน	175
86	แสดงสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมกาที่องเทียวยหาดบางแสน ข้อจำนวน ผู้ร่วมเดินทางมาทอเทียวยกับท่าน.....	176
87	แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมกาที่องเทียวยหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาทอเทียวยกับท่าน	177

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2 รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับการปฏิบัติ หรือ พฤติกรรม.....	8
3 แนวเส้นทัศนคติตามทัศนคติของไลเคิร์ท.....	10
4 ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมของบุคคล.....	15
5 แสดงชนิดของนักเดินทาง.....	23

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

“ ฟองสบู่แตก ” นิยามใหม่ที่เกิดขึ้นในประเทศไทย ภายใต้รัฐบาลพลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ในปี พ.ศ. 2540 มีผลเริ่มต้นจากกำหนดให้ค่าเงินบาทลอยตัว เพื่อต่อสู้ทางการค้ากับนานาประเทศโดยการขยายการลงทุนระหว่างประเทศในขณะนั้น ส่งผลให้ประเทศไทย ได้มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจ มีการค้าและการลงทุนจากต่างชาติมากยิ่งขึ้น แต่อีกด้านหนึ่งเมืองไทยก็ประสบกับปัญหาความล้มเหลวในการดำเนินธุรกิจของคนไทยที่ปรับตัวเองให้ตรงกับสถานการณ์ในขณะนั้นไม่ทัน เป็นลักษณะที่คล้ายฟองสบู่ที่ลอยไปเรื่อย ๆ แล้วก็แตกลงมาจากเหตุการณ์นี้ ทำให้วิถีชีวิตของคนไทยบางส่วนเริ่มเกิดความเปลี่ยนแปลงทั้งทางเศรษฐกิจและทางสังคม คนไทยส่วนใหญ่ใช้เวลากับการทำงานมากขึ้น มีเวลาในการพักผ่อนน้อยลง โดยมุ่งหวังว่าจะมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น ทำให้มีความสัมพันธ์ภายในน้อยลง สังคมมีการแก่งแย่งชิงดีมากยิ่งขึ้น สนใจเรื่องสุขภาพของตนเองและมีเวลาให้กับครอบครัวน้อยลง จากสภาวะการนี้ก่อให้เกิดชนชั้นกลางมากขึ้น ฉะนั้นหากจะมีการท่องเที่ยวหรือการเดินทางไปพักผ่อนของคนไทยก็มุ่งหวังว่าแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องคุ้มค่าสำหรับการเดินทางไปท่องเที่ยว ทั้งในเรื่องโอกาสในการพักผ่อนอย่างเต็มที่และเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่ไม่มากเกินไป

ในปี พ.ศ. 2530 คนไทยหันไปนิยมเที่ยวต่างประเทศกันมากขึ้นและนำเงินไปใช้จ่ายในต่างประเทศปีละจำนวนมากโดยส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 42 ใช้ไปในการจับจ่ายซื้อสินค้า สูญเสียเงินตราอย่างรวดเร็วจาก 9,902 ล้านบาทในปี 2530 เพิ่มขึ้น 10 เท่าตัวเป็น 105,621 ล้านบาทในปี 2539 เทียบกับรายได้ด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับในช่วงเวลาเดียวกันที่เพิ่มขึ้นเพียง 4 เท่า คือ จาก 50,024 ล้านบาทในปี 2530 เป็น 219,364 ล้านบาทในปี 2539 (ศูนย์วิจัยธนาคารกสิกรไทย . 2545) ปัจจัยที่เอื้อต่อการท่องเที่ยวต่างประเทศคือภาวะเศรษฐกิจ ประชาชนมีกำลังการซื้อสูงขึ้น ประกอบกับค่าใช้จ่ายในการเที่ยวในประเทศกับต่างประเทศอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน คนไทยจึงนิยมไปเที่ยวต่างประเทศมากขึ้น แต่ตั้งแต่ปี 2537 การเดินทางไปต่างประเทศเริ่มชะลอตัวลง เพราะภาวะเศรษฐกิจเริ่มซบเซา จนกระทั่งเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2540 รัฐบาลประกาศค่าเงินบาทลอยตัว มีการปรับ VAT จากร้อยละ 7 เป็นร้อยละ 10 ทำให้สินค้าและบริการมีราคาสูงขึ้น รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศ ทำให้การเดินทางชะลอตัวลงเหลือ 1.2 เท่าในช่วง ครึ่งปีแรกของปี 2540 ในที่สุดปี 2541 เกิดโครงการปิอะเมซิงไทยแลนด์ 2541 – 2542 สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศให้เดินทางเข้ามาได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้คือ 7.726 ล้านคน นำรายได้เข้าประเทศรวม 582,000 ล้านบาทในช่วง 2 ปีดังกล่าว ในขณะที่ภาคการผลิตต่าง ๆ อยู่ในภาวะซบเซา ปัจจัยสำคัญที่ช่วยเกื้อหนุน คือความคุ้มค่าเงินที่จ่ายไป เนื่องจากความได้เปรียบด้านอัตราแลกเปลี่ยนของไทย ประกอบกับความสงบและปลอดภัยที่ไทยได้เปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่ง ในภูมิภาคเดียวกัน

นับว่าประสบความสำเร็จอย่างไม่คาดฝันทำให้คนไทยหันมามีจุดหมายในเรื่องต่าง ๆ มากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องของการท่องเที่ยว ซึ่งมักมุ่งเน้นเพื่อที่จะพักผ่อน ผ่อนคลายความตึงเครียดของตัวเองมากยิ่งขึ้น โดยอาศัยปัจจัยต่าง ๆ ในการเลือก เช่น ปัจจัยเรื่องช่วงเวลา, ปัจจัยเรื่องของระยะทาง, ค่าใช้จ่ายที่ไม่แพงจนเกินไป, บรรยากาศที่สดชื่น, มีความสะดวกสบาย, มีสวัสดิภาพและความปลอดภัย ชายหาดบางแสน จึงเป็น

สถานที่ที่คนกรุงเทพฯหลายคนให้ความสนใจและเลือกที่จะเดินทางมาท่องเที่ยว ตามปัจจัยดังกล่าว จากสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจที่ยังไม่มีความมั่นคงเพียงพอของประเทศไทย ผู้คนมีเวลาในการพักผ่อนน้อยลง บางส่วน จึงดูเป็นจุดสนใจของคนไทยในเบื้องต้น ระยะเวลาในการเดินทางโดยประมาณไม่เกิน 2 ชั่วโมง อัตราค่าครองชีพไม่แตกต่างจากกรุงเทพฯ ทำให้ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่มากจนเกินไป ลักษณะอากาศที่บริสุทธิ์ มีความปลอดภัยในระดับหนึ่ง นอกจากนี้จังหวัดชลบุรี ยังมีกิจกรรมและประเพณีต่างๆ ที่เอาไว้ดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น ประเพณีวิ่งควาย, ประเพณีการกองข้าว, ประเพณีสงกรานต์ ซึ่งประเพณีต่าง ๆ เหล่านี้เป็นส่วนปัจจัยที่ส่งเสริมให้คนไทยเดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสนมากยิ่งขึ้น ในส่วนของชายหาดบางแสนเองก็มีการพัฒนาและปรับปรุงในเรื่องต่างๆ เพื่อเตรียมพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว ทั้งในเรื่องของที่พัก, อาหาร, สถานบริการ และสถานบันเทิงต่างๆ อีกด้วย หากย้อนกลับไปในอดีตแล้ว ชายหาดบางแสนกับคนไทยนั้นก็มีความสัมพันธ์ทางด้านการพักผ่อนกันมาตลอด มีการสร้างบ้านพักตากอากาศของข้าราชการผู้ใหญ่ รวมทั้งบุคคลที่มีฐานะทางการเงินดี บางแสนในอดีตมีความเจริญทางการค้ามีการอพยพเข้ามาของชาวจีน ก่อให้มีวัฒนธรรมจีนในรูปแบบไทย มีการเดินทางมาของคนไทยเชื้อสายจีน เพื่อมากราบไหว้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพื่อเป็นกำลังใจในการทำงานและการดำเนินชีวิต สิ่งต่างๆ เหล่านี้ จึงเป็นสิ่งที่ฝังอยู่ในความรู้สึกนึกคิดของชาวไทย ว่าการเดินทางมาพักผ่อนที่ชายหาดบางแสนนั้นเป็นเรื่องที่สะดวกสบายไม่ยุ่งยาก และเหมาะสมที่จะเดินทางมาพักผ่อนมากสำหรับสภาพการณ์เศรษฐกิจนี้ ปัจจุบันจึงทำให้ชายหาดบางแสนกลับมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำหรับคนไทยอีกครั้งหนึ่งภายหลังจากที่พองสบู่แตก ทั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่าทัศนคติ และพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทยได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างไรจากเมื่อ 50 ปีก่อน และในปัจจุบันเป็นสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลางจนถึงน้อย และไม่มีเวลามาก ที่ต้องการพาครอบครัวไปพักผ่อน หรือเดินทางไปกลับภายในวันเดียว ถ้านับกรุงเทพฯเป็นจุดศูนย์กลาง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษา ทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย รวมไปถึงรูปแบบการดำรงชีวิตของผู้ไปเที่ยว ชายหาดบางแสน

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยและรูปแบบการดำรงชีวิต ที่มีผลต่อทัศนคติการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน
2. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ของ นักท่องเที่ยวชาวไทยและรูปแบบการดำรงชีวิต ที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างทัศนคติ และพฤติกรรม การท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ความสำคัญของการวิจัย

ความสำคัญของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เข้าใจทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทยเพื่อนำมาปรับปรุงแผนรองรับนักท่องเที่ยวที่จะมาเที่ยว วางกลยุทธ์ต่างๆที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ

1. ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว ตามสถานที่ต่างๆ ให้ ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว
2. ทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทย หันมาท่องเที่ยวในประเทศมากขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้ผู้วิจัยทำการศึกษา ทักษะคิดและพฤติกรรมการทำงานที่เกี่ยวข้องหาตลาดบางส่วนของนักท่องเที่ยวชาวไทยเท่านั้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปเที่ยวชายหาดบางแสน และมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวที่ไปเที่ยวชายหาดบางแสน และมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ในการหาขนาดของตัวอย่างในกรณีไม่ทราบจำนวนประชากร (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2544 :4) ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง เป็นจำนวน 385 ตัวอย่าง และสำรองแบบสอบถามเพื่อป้องกันความผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นจากการตอบไม่ครบสมบูรณ์ของแบบสอบถามอีกจำนวน 5 % รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 400 ตัวอย่าง

ขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่าง

1. การสุ่มตัวอย่างแบบวิจารณญาณ (Judgement Sampling) โดยเลือกคนไทยที่อาศัยในประเทศไทย และมีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป
2. การสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความสะดวก (Convenience Sampling) โดยเลือกสถานที่ในการเก็บแบบสอบถามจากชายหาดบางแสน โดยการแจกแบบสอบถามตามสถานที่ต่าง ๆ ตลอดแนวชายหาดบางแสน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระในการวิจัย (Independent Variables) ได้แก่

1.1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ จำแนกเป็น

1.1.1 เพศ

1.1.1.1 ชาย

1.1.1.2 หญิง

1.1.2 อายุ

1.1.2.1 15 – 24 ปี

1.1.2.2 25 – 34 ปี

1.1.2.3 35 – 44 ปี

1.1.2.4 45 ปีขึ้นไป

1.1.3 สถานภาพสมรส

1.1.3.1 โสด

1.1.3.2 สมรส

1.1.3.3 หม้าย / หย่าร้าง

1.1.4 ระดับการศึกษา

1.1.4.1 มัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า

1.1.4.2 มัธยมศึกษาปลาย

- 1.1.4.3 अनुप्रिया
- 1.1.4.4 ปริญญาตรี
- 1.1.4.5 สูงกว่าปริญญาตรี
- 1.1.5 อาชีพ
 - 1.1.5.1 นักเรียน / นักศึกษา
 - 1.1.5.2 รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - 1.1.5.3 เจ้าของกิจการ
 - 1.1.5.4 พนักงานบริษัทเอกชน
 - 1.1.5.5 อื่น.....
- 1.1.6 รายได้ต่อเดือน
 - 1.1.6.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท
 - 1.1.6.2 10,001 – 15,000 บาท
 - 1.1.6.3 15,001 – 20,000 บาท
 - 1.1.6.4 20,001 – 25,000 บาท
 - 1.1.6.5 25,001 บาทขึ้นไป
- 1.1.7 ปัจจุบันท่านอยู่จังหวัดใด
- 1.2. รูปแบบการดำเนินชีวิต
 - 1.2.1 ความสนใจ
 - 1.2.2 กิจกรรม

2. ตัวแปรตามในการวิจัย (Dependent Variable)

- 2.1. ทักษะที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน
- 2.2. พฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน

นิยามศัพท์ เฉพาะ

การท่องเที่ยว (Tourism)

หมายถึง การเดินทางจากที่หนึ่ง ซึ่งมักหมายถึง จากที่อาศัย ไปยังอีกที่หนึ่ง ที่ถือเป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ และ สักแวดล้อม เพื่อศึกษาความรู้ เพื่อการกีฬา เพื่อติดต่อธุรกิจ การประชุมสัมมนา

นักท่องเที่ยว

หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวไทยที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวที่ชายหาดบางแสน

รูปแบบการดำเนินชีวิต

หมายถึง ลักษณะการใช้ชีวิต เป็นปกติ ที่นิยมทำอยู่เสมอๆ โดยเน้นเรื่องความสนใจ และ กิจกรรม ในช่วงเวลาว่าง

ทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยว

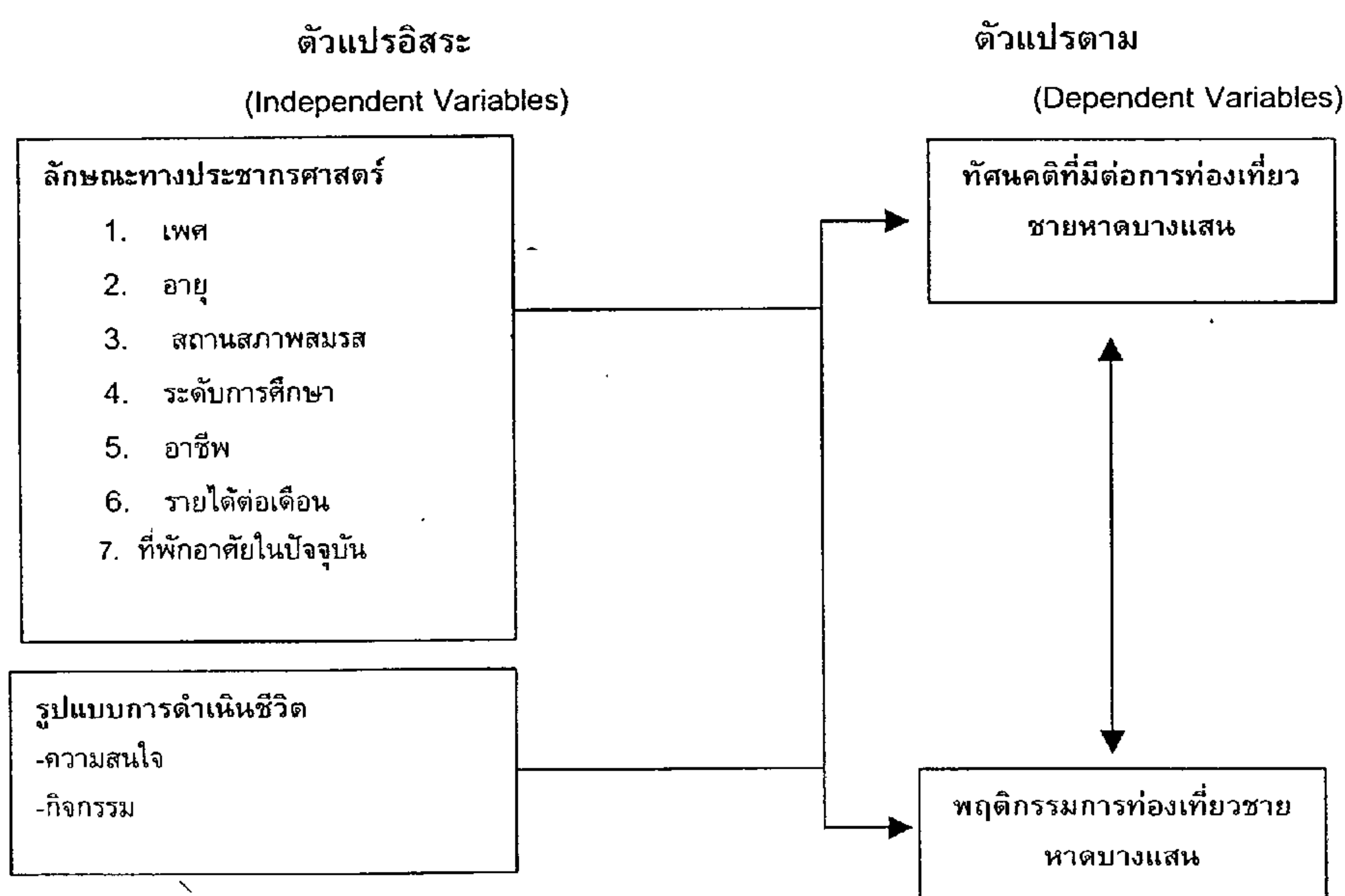
หมายถึง ความคิดเห็นของคนไทยที่พำนักอยู่ในประเทศไทยต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว กิจกรรมต่างๆ สิ่งอำนวยความสะดวก โครงสร้างพื้นฐาน และความปลอดภัย

พฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน

หมายถึง กิจกรรมของคนไทยที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ได้แก่ ระยะเวลาใดที่ชอบท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้ หรือ บุคคลที่มีอำนาจในการตัดสินใจ และ จะกลับมาอีกหรือไม่ เป็นต้น

กรอบแนวความคิด

ในการศึกษาเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย สามารถแสดงกรอบแนวความคิด ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และ ตัวแปรตามดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 แสดงกรอบแนวความคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่แตกต่างกันมีทัศนคติ ต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ต่างกัน
2. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่างกัน

3. รูปแบบการดำเนินชีวิต ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่แตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่างกัน

4. รูปแบบการดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่างกัน

5. ทัศนคติมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทยโดยอาศัยพื้นฐานจาก เอกสารแนวความคิดทฤษฎีและผลงานที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ผู้วิจัยได้ค้นคว้า เอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการดำเนินชีวิต
4. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
5. ประวัติความเป็นมาของชายหาดบางแสน
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

ความหมายของคำว่าทัศนคติ

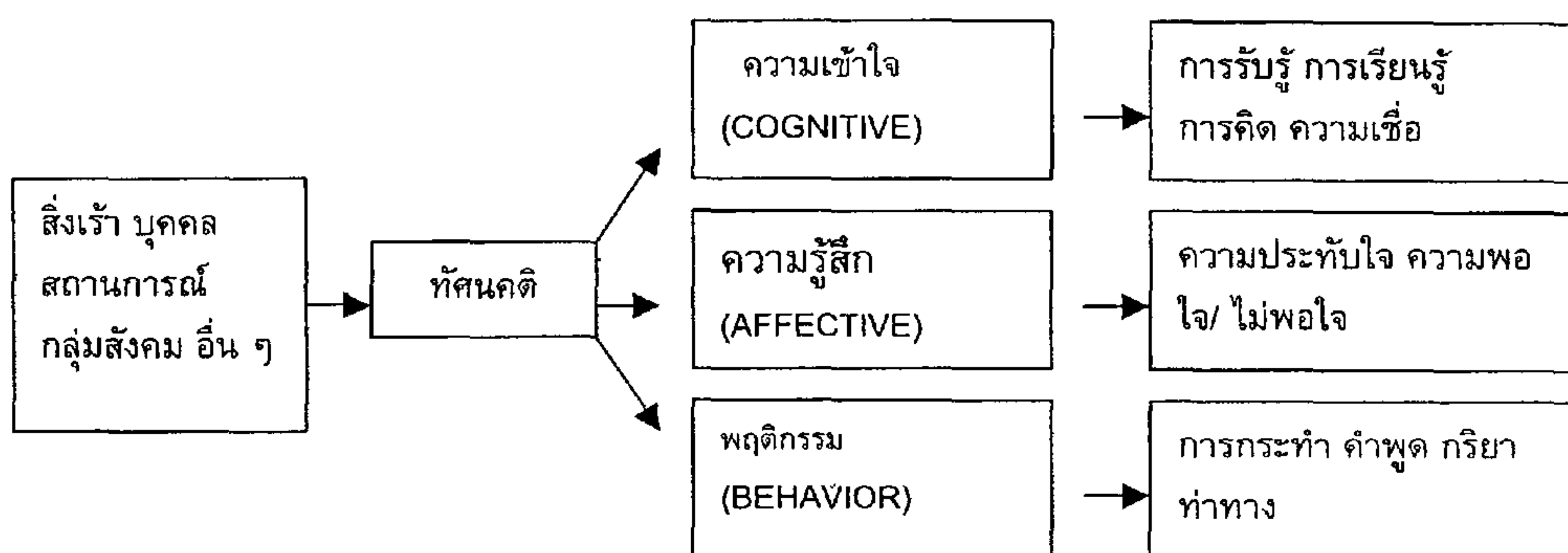
ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ทัศนคติ (Attitude) หมายความว่า ความรู้สึกที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือ บุคคลใดบุคคลหนึ่ง เป็นคำสมาส ระหว่าง ทัศนะ ซึ่งแปลว่าความเห็น กับคติ ซึ่งแปลว่า แบบอย่าง หรือ ลักษณะ เมื่อรวมกันจึงแปลว่า ลักษณะความเห็น คอทเลอร์ (Kotler.2000 : 175) ให้ความเห็นว่า ทัศนคติคือความโน้มเอียง ของการปฏิบัติและ อารมณ์ ของบุคคล ที่ประเมินค่าบางสิ่งบางอย่างว่าพอใจหรือไม่พอใจ สิ่งนั้นอาจเป็นวัตถุ บางสิ่ง หรือ แนวคิด (Idea) ก็ได้ ชอร์และคอสแทนโซ (Shaw & Costanzo. 1982 : 253) กล่าวว่า ทัศนคติ (Attitude) หมายถึง ลักษณะการประเมินผลเกี่ยวกับแนวความคิด และการตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆ ซึ่งผลที่ตามมาคือบุคคลทั้งหลายต่างมีทัศนคติต่อสรรพสิ่งต่างๆซึ่งอาจจะเป็นบวก เป็นกลาง หรือเป็นลบก็ได้ (Theory of Social Psychology)

องค์ประกอบทัศนคติ มีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ ดังต่อไปนี้ (TRICOMPONENT ATTITUDE)

1.องค์ประกอบด้านสติปัญญา (COGNITIVE COMPONENT) ส่วนของความเข้าใจ ซึ่งแสดงถึงความรู้ (Knowledge) การรับรู้ (Perception)และความเชื่อถือ(Beliefs) ซึ่งผู้บริโภคมองต่อความคิดเห็นหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Schiffman and Kanuk 1994:658) ส่วนของความเข้าใจเป็นส่วนประกอบส่วนแรก ซึ่งก็คือความรู้และการรับรู้ที่ได้รับ ประสมกับประสบการณ์ โดยตรงต่อทัศนคติและข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากหลายแหล่งข้อมูล ความรู้นี้และผลกระทบต่อการรับรู้จะกำหนดความเชื่อถือ ซึ่งหมายถึง สภาพด้านจิตใจซึ่งสะท้อนความรู้เฉพาะอย่างของบุคคล และมีการประเมินเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งก็คือ การที่ผู้บริโภคมองทัศนคติต่อสิ่งหนึ่ง คุณสมบัติของสิ่งหนึ่ง หรือพฤติกรรมเฉพาะอย่างจะนำไปสู่ผลลัพธ์เฉพาะอย่าง

2. องค์ประกอบ ด้านอารมณ์ หรือ ความรู้สึก (AFFECTIVE COMPONENT) หมายถึงความสามารถแสดงความรู้สึก ชอบ ไม่ชอบ รักเกลียด หรือเฉยๆ เป็นต้น ซึ่งเป็นตัวเร้าความคิดอีกทีหนึ่ง ถ้าหาก บุคคล มีภาวะความรู้สึกที่ดี หรือไม่ดีก็จะแสดงออกขณะคิดถึงสิ่งนั้น ออกมาในลักษณะ ที่แตกต่างกัน

3. องค์ประกอบ ด้านพฤติกรรม ที่จะแสดงออก (BEHAVIORAL COMPONENT) หมายถึง ความโน้มเอียง ของพฤติกรรม ที่กระทำหรือไม่กระทำ สิ่งหนึ่งสิ่งใด เช่น จะเลือก ใช้บริการ หรือไม่เลือกใช้บริการ เป็นต้น ส่วนประกอบ ทางด้านพฤติกรรม ซึ่งมีแนวโน้ม ไปในทางการกระทำ หรือ พฤติกรรม ในลักษณะ ที่เรียกว่า เมื่อมีสิ่งเร้า ก็จะเกิด ปฏิกริยา อย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นมา

ภาพประกอบ 2 รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ กับการปฏิบัติ หรือ พฤติกรรม

ที่มา : Triandis. (1971). *Attitude and Attitude Change* :112

ประเภทของทัศนคติ ทัศนคติ อาจแบ่งกว้างๆได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ทัศนคติ ทัวไป (General Attitude) ได้แก่ สภาพจิตใจ อันกว้างขวาง ซึ่งเป็นแนวคิดประจำตัวของบุคคลนั้น เป็นพฤติกรรม บุคคลิกภาพอย่างกว้างๆ เช่นการมองโลกในแง่ดี การเคร่งในระเบียบประเพณี เป็นต้น

2. ทัศนคติ เฉพาะอย่าง (Specific Attitude) สภาพทางจิตใจที่บุคคลมีต่อวัตถุ สิ่งของบุคคลอื่น สถานการณ์ และสิ่งอื่นๆเป็นอย่างไร ทัศนคติในวงแคบเช่นนี้มักแสดงออกในลักษณะที่ว่าชอบหรือไม่ชอบ ถ้าชอบหรือเห็นว่าดี มีทัศนคติต่อสิ่งนั้น ถ้าไม่ชอบหรือเห็นว่าไม่ดี ก็เรียก ว่ามีทัศนคติ ที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น หรือบุคคลนั้น

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

ทัศนคติเป็นสิ่งที่มีความหมายเจือปนอยู่เช่นเราชอบสิ่งใด พอใจสิ่งใด ความรู้สึกอันนี้ เป็นอารมณ์ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ เปลี่ยนแปลงได้ยากเพราะทัศนคติเป็นสิ่งที่มีความคงทน แต่ในบางอย่างก็เปลี่ยนแปลงได้ง่าย องค์ประกอบของทัศนคติย่อมเปลี่ยนแปลงได้จากสิ่งที่มีอิทธิพลภายนอกดังนี้ (ฉลอง ภิมย์รัตน์ .2521 : 50)

1. การจูงใจ (Persuasion) เป็นวิธีการให้ความรู้บอกเล่า หรือชักชวนให้บุคคลคล้อยตามว่า เป็นสิ่งที่ดีงามเป็นความจริง ทำให้บุคคลเปลี่ยนทัศนคติเดิมมารับทัศนคติใหม่ โดยพิจารณาเห็นว่าทัศนคติใหม่เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดคุณค่า และ ประโยชน์

2. การย้ายกลุ่ม (Group Change) กลุ่มจะมีอิทธิพลเหนือสมาชิกภายในกลุ่ม สามารถทำให้ บุคคลภายในคล้อยตาม กลุ่มใหม่จะมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลที่ย้ายเข้ามาใหม่การโฆษณา(Advertising) มีความสำคัญมากต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ เป็นสิ่งที่สามารถเสนอข้อมูลข่าวสารความรู้ การมุ่งส่งเสริมต่างๆ จึงมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติมาก

3. แหล่งข่าว (Source of Message) ได้แก่หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ มีบทบาทสำคัญในการ เปลี่ยนแปลง ทัศนคติ เพราะเป็นการเผยแพร่ออกไปสู่ ประชาชน ทั่วทั้งประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่มี ระดับการศึกษาต่ำ

4. การผลักดันของกลุ่ม (Group Pressure) เนื่องจากพลังอำนาจของกลุ่มที่มีอิทธิพลเหนือ สมาชิกของกลุ่ม และจะมีอำนาจบีบบังคับ ให้เราอยู่ภายในแบบแผน ขนบธรรมเนียมประเพณีของกลุ่ม

การวัดทัศนคติ เป็นการวัดความโน้มเอียงที่จะแสดงออก ไม่ใช่การกระทำ แต่เป็นความรู้สึก ซึ่งมี ลักษณะ เป็นอัตนัย (Subjective) บุคคลส่วนใหญ่มักไม่ให้ข้อเท็จจริงด้วยความจริงใจเพราะเห็นว่าเป็นเรื่องส่วนตัว และในการแสดงออกต่อสิ่งนั้น บุคคลมักจะไตร่ตรองถึงความเหมาะสมกับสภาพการณ์สังคม คือ ปกติวิสัย ตามค่านิยม ตามการยอมรับ และตามความเห็นชอบของคนส่วนใหญ่ในสังคม ทำให้การวัดทัศนคติเป็นเพียงการ คาดคะเน เท่านั้นดังนั้นจึงมีหลักสำคัญในการวัดทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง 3 ประการดังนี้ ได้จาก

1. ต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น(Basic Assumption) เกี่ยวกับการวัดทัศนคติ ความคิดเห็น ความรู้สึก นึกคิด ความรู้สึกของบุคคลนั้นจะมีลักษณะคงที่อยู่ช่วงหนึ่ง นั่นคือไม่เปลี่ยนแปลง แปรผันตลอดเวลา ซึ่งจะเป็น ช่วงเวลาที่สามารถวัดได้

2. ทัศนคติไม่สามารถวัดได้ หรือ สังเกตโดยตรง การวัดจะเป็นวิธีทางอ้อม โดยวัดจากแนวโน้มที่ บุคคลแสดงออก นอกจากจะแสดงออกในรูปของความรู้สึกนึกคิดด้วยการสนับสนุน หรือ คัดค้านแล้ว

3. มีขนาด หรือปริมาณด้วยทำให้สามารถบอกระดับความมากน้อย หรือความเข้มข้น ของทัศนคติได้ อีกด้วย

เธอสโตน (พีระนันท์ บุระโสภาณ ..2537 : 42 ; อ้างอิงจาก Thurstone . 1967 : 77-79)ได้สรุป ลักษณะ บางประการที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่จะต้องทำความเข้าใจ ก่อนที่จะทำการวัดทัศนคติ ไว้ดังนี้

1. ทศนคติ เป็นสิ่งที่มีความซับซ้อน ไม่สามารถอธิบายได้ด้วยตัวเลขเพียงตัวเดียว อย่างไรก็ตามเราสามารถหยั่งรู้ทศนคติ ของมนุษย์ได้ถึงแม้ว่าจะมีความซับซ้อน และมีลักษณะเชิงคุณภาพอยู่มากก็ตาม

2. ทศนคติต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หมายถึงผลรวมของความรู้สึก ความโน้มเอียง อคติ ความกลัว ความคิดอื่นๆต่อเรื่องนั้นๆ

3. เราสามารถวัดทศนคติ ได้โดยใช้ความคิดเห็น (Opinion) เป็นเครื่องมือ แต่การใช้ความคิดเห็นเป็นเครื่องบ่งชี้ ถึงทศนคตินั้น ทำให้มีความคลาดเคลื่อน ในการวัด จึงขอเสนอแนะว่า การกระทำของคน อาจจะเป็นเครื่องบ่งชี้ ถึงทศนคติ ที่ดีกว่าสิ่งที่เขาพูด แต่ก็เป็นไปได้ที่คนนั้นอาจบิดเบือน การกระทำของตนเอง ดังนั้น จึงยังใช้ความคิดเห็นหรือการกระทำบางรูปแบบเพื่อใช้บ่งชี้ถึงทศนคติ

4. มีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้นอย่างแน่นอนในการวัดความคิดเห็นหรือการกระทำที่เราใช้เป็นเครื่องบ่งชี้ทศนคติ แต่ความคลาดเคลื่อน ระหว่าง “เครื่องบ่งชี้” และความจริงถือว่าเป็น “สากล” (Universal)

5. ทศนคติของคนคนหนึ่ง ไม่จำเป็นจะทำนายการกระทำของคนนั้นได้ถูกต้องเสมอไป

6. ทศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลง ที่วัดได้อาจเกิดความผิดพลาดในการวัด ดังนั้น จึงมีแนวความคิดที่จะใช้ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error of Measurement) เพื่อแยก ความผิดพลาด ของเครื่องมือ ที่ใช้วัดความเปลี่ยนแปลงของตัวทศนคติเอง

7. ไม่สามารถใช้คำ “มาก” หรือ “น้อย” อธิบายทศนคติได้อย่างสมบูรณ์ เพราะทศนคติ มีหลายมิติ อย่างไรก็ตาม ความคิดที่จะวัดทศนคตินี้เป็นความพยายามที่จะวัดค่าของทศนคติในเชิงเส้นตรง (Linear Measurement)

การวัดทศนคติ ทำได้โดยการประมาณค่าทศนคติ (Rating Scale) จึงสร้างขึ้นโดยใช้คำถามเกี่ยวกับความเชื่อ ความคิดเห็น แนวโน้มพฤติกรรม การประเมินค่าเช่นนี้ จะใช้วัดทศนคติต่อสัญลักษณ์ ตัวบุคคล สถาบัน เป็นต้น เพื่อให้ทราบถึงความหนักเบาทางทศนคติ

วิธีนิยมใช้ประมาณค่าทศนคติ คือ

1. สเกลของไลเคิร์ท (Likert อ้างใน Phillip.1968 : 184) ใช้การตัดสินโดยให้ผู้ตอบเลือกตอบจากคำถาม มีคำตอบทั้งหมด 5 ระดับความรู้สึก ดังภาพ

1	2	3	4	5
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เฉยๆ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ภาพประกอบ 3 แนวเส้นทศนคติตามทศนคติของไลเคิร์ท

ตามทศนคติของไลเคิร์ท สเกลจะมีค่าตั้งแต่ 1-5 กล่าวคือ ค่า 1 และ 2 เป็นทศนคติเชิงลบ โดยที่ค่า 1 เป็นระดับความรู้สึกที่สูงสุดทางลบ และ ค่า 2 เป็นระดับความรู้สึกที่รองมา สำหรับค่า 3 นั้นเป็นความรู้สึกที่กำกวมระหว่างทศนคติในทางบวก และทางลบ นอกนั้น ค่า 4 และค่า 5 เป็นทศนคติในทางบวก โดยค่า 5 ระดับความรู้สึกสูงสุด และค่า 4 เป็นระดับความรู้สึกที่รองลงมา

จากสเกลของไลเคิร์ท จะเห็นว่าปลายทั้ง 2 ข้างมีค่าสูงสุดรองลงมาเข้าไปข้างใน จนถึงตรงกลางซึ่งง่ายต่อการประมาณความรู้สึกและง่ายต่อการแปลความหมาย จึงเป็นที่นิยมใช้กันมากในปัจจุบัน เพราะง่ายต่อการใช้ดังกล่าวข้างต้น

2. สเกลซีเมนติกดิฟเฟอเรนเชียล (Semantic differential Scales) (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ .2539: 44) เป็นการสร้างสเกลที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ต้องการทราบตั้งแต่ 7-9 สเกล โดยการแบ่งเป็นช่วงๆ ตั้งแต่ด้านซ้ายของสเกลแทนดีมาก ด้านขวาแทนน้อยมาก คุณสมบัติของสิ่งที่ต้องการวัด ก็คือ

2.1 คุณสมบัติดี หรือเลว เช่นเชื่อถือได้ หรือไม่ได้

2.2 คุณสมบัติ ด้านจุดแข็งและจุดอ่อน

2.3 คุณสมบัติด้านพฤติกรรม

เมื่อทำเครื่องหมายในสเกลแต่ละรายการจากความรู้สึกที่เกิดขึ้นแล้ว ผู้วิจัยจะหาค่าเฉลี่ยจากผู้ตอบคำถามทั้งหมดสำหรับแต่ละรายการ แล้วนำค่าไปแสดงบนสเกลเพื่อเชื่อมจุดต่างๆ บนสเกล จะทราบความนึกคิดต่างๆของผู้ตอบ

ปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดทัศนคติ

การกำหนด ทัศนคติต่อบุคคล สิ่งของ หรือความคิดใดความคิดหนึ่งนั้น ได้รับอิทธิพลมาจากปัจจัยต่างๆดังนี้

1. ประสบการณ์โดยตรงและประสบการณ์ในอดีต (Direct and past experience) ทัศนคติต่อแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทย ได้รับอิทธิพล โดยตรงจากประสบการณ์ในการบริโภคแหล่งท่องเที่ยวในประเทศ

2. อิทธิพลจากครอบครัวและเพื่อน (Influence of Family and friends) ครอบครัว และเพื่อนเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญต่อการสร้างค่านิยมและความเชื่อถือของบุคคล ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวในประเทศโดยเฉพาะคนวัยทำงานที่มีอำนาจซื้ออย่างเพียงพอ

3. การเปิดรับต่อสื่อมวลชน (Exposure to mass media) สื่อมวลชนต่างๆ เช่นการโฆษณา การประชาสัมพันธ์ ผ่านสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ สื่อเหล่านี้ เป็นแหล่งข้อมูลที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดทัศนคติ

หน้าที่และประโยชน์ของทัศนคติ

1. ช่วยให้เข้าใจโลก และสิ่งแวดล้อมรอบๆตัว โดยการจัดรูปแบบ หรือการจัดระบบสิ่งต่างๆที่อยู่รอบตัวเรา

2. ช่วยให้มี Self - Esteem ช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งไม่ดี หรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตัวเรา

3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อนซึ่งมีปฏิกิริยาตอบโต้ หรือกระทำสิ่งทำสิ่งหนึ่งออกไปนั้น ส่วนมากจะนำความพอใจมาให้

4.ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออก ในด้านค่านิยม ความรู้สึกของตนเอง อันจะนำความพอใจสู่บุคคลนั้นๆ

บทบาทของทัศนคติ

แคทซ์ (วันทนา สุรชีวิน. 2541 : 46 ; อ้างอิงจาก Katz.1960) ได้กล่าวถึงบทบาทของทัศนคติไว้ 4 ประการคือ

1. การปรับเพื่อใช้งาน(Adjustment-Utility) อย่างกรณีที่เรชอบสิ่งที่ตอบสนองต่อความต้องการของเรา
2. การปกป้องความรู้สึกต่างๆ (Ego-defense) ตัวอย่างเช่น เมื่อเราสร้างทัศนคติขึ้นเพื่อปกป้องความไม่มั่นคงทางความรู้สึกของเราหรือเพื่อปกป้องเราเมื่อมีสิ่งข่มขวัญเกิดขึ้น
3. การแสดงออกซึ่งค่านิยม (Value Expression) อย่างเช่น การสร้างทัศนคติ ขึ้นเพื่อแสดงออกถึงความเชื่อ หรือค่านิยมต่างๆ
4. หน้าที่เกี่ยวกับความรู้ (Knowledge) อย่างเช่นเมื่อใช้ทัศนคติเป็นเครื่องมือช่วยในความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม

ความหมายของคำว่าพฤติกรรม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 37)ได้ให้ความหมายพฤติกรรม หมายถึงการกระทำ หรือการที่แสดงออกทางกล้ามเนื้อ ความคิดเห็น และความรู้สึกเพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้า

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 15) กล่าวว่า พฤติกรรม หมายถึง กิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์ กระทำ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะสังเกตได้หรือไม่ได้ เช่นการกิน การเดิน การพูด การคิด ความรู้สึก ความสนใจ เป็นต้น พจนานุกรมลองแมน (Longman) (Golden . 1984 : 90) ได้ให้คำจำกัดความว่า พฤติกรรม เป็นการกระทำหรือการตอบสนอง การกระทำทางจิตวิทยา ของแต่ละบุคคล และเป็นปฏิสัมพันธ์ ในการตอบสนอง ต่อสิ่งกระตุ้นภายในหรือ ภายนอก รวมทั้งเป็นกิจกรรมการกระทำต่างๆ ที่ได้ผ่านการใคร่ครวญ มาแล้วหรือเป็นไปอย่างไม่รู้สึกรู้ตัว

การศึกษาพฤติกรรมมนุษย์ ได้มีนักจิตวิทยา นักสังคมวิทยา นักมานุษยวิทยา และนักพฤติกรรมศาสตร์ ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมไว้หลายทฤษฎี สำหรับด้านสังคมวิทยาเป็นศาสตร์ทางพฤติกรรม หรือ พฤติกรรมศาสตร์ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์และ พฤติกรรมมนุษย์ (บรรพต วีระสัย. 2524 :15) ส่วนจิตวิทยาสังคมเป็นสาขาวิชาหนึ่งในกระบวนการต่างๆทางสังคม ที่มุ่งศึกษาพฤติกรรมของบุคคล อันเป็นผลสืบเนื่อง มาจากตัวกระตุ้น ทางสังคม ด้วยเหตุที่มีศาสตร์ หลายแขนง และ หลายทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ดังนั้น จึงควรทราบความหมายของพฤติกรรมจากนানাทัศนะของนักวิชาการศาสตร์ ต่างๆก่อนที่จะกล่าวถึง ทฤษฎี และแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม ความหมายต่างๆของพฤติกรรม มีดังนี้

พจนานุกรมลองแมน (Longman) (M. Goldenson, 1984 : 90) ได้ให้คำจำกัดความว่า พฤติกรรม เป็นการกระทำ หรือ การตอบสนอง การกระทำทางจิตวิทยาของแต่ละบุคคล และเป็นปฏิสัมพันธ์ ในการตอบสนอง ต่อสิ่งกระตุ้น ภายใน หรือ ภายนอก รวมทั้งเป็นกิจกรรมการกระทำต่างๆที่ได้ผ่านการใคร่ครวญมาแล้ว หรือเป็นไปอย่างไม่รู้สึกรู้ตัว

ชัยพร วิชาวุธ (2523 :1) ได้ให้คำจำกัดความในการวิจัยจิตวิทยาว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำของมนุษย์ ไม่วาการกระทำนั้น ผู้กระทำจะกระทำโดยรู้ตัว หรือ ไม่รู้ตัว และไม่ว่าคนอื่น จะสังเกตการกระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม เช่นการพูด การเดิน การกระพริบตา การไต่ยืน การเข้าใจ การรู้สึกโกรธ การคิด เป็นต้น

ประเภทของพฤติกรรม

ในการศึกษาพฤติกรรม ได้มีผู้แบ่ง พฤติกรรมไว้ต่าง ๆ คือ (สุชา และ สุรางค์ จันทน์เอม . 2520 : 1) ได้แบ่งพฤติกรรมออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1. พฤติกรรมที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด (Unlearned Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่อินทรีย์ทำเอง โดยไม่มีการเรียนรู้ มาก่อนเลย บางครั้ง อาจเกิดขึ้น นานหลังจากกำเนิดอินทรีย์
2. พฤติกรรมที่เป็นผล มาจากการเรียนรู้ (Learned Behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่อินทรีย์ทำขึ้น หลังจากได้มีกาเรียน หรือเลียนแบบจากบุคคล อื่นในสังคม พฤติกรรมประเภทนี้อาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า พฤติกรรม ทางสังคม

การกระทำหรือการแสดงออกของทั้งความรู้สึกนึกคิด คำพูด การกระทำต่าง ๆ มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นปัจจัยสิ่งสำคัญที่สุดในการอยู่ร่วมกันในสังคมของมนุษย์ การจำแนกพฤติกรรมของบุคคลอาจจำแนก ออกได้หลายลักษณะ ถ้าจำแนกโดยอาศัย การสังเกตเป็นหลักสำคัญ มีผู้จำแนกไว้ดังนี้

สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ (2526 : 98) กล่าวว่า พฤติกรรมตามการสังเกต แบ่งได้ดังนี้ คือ

1. พฤติกรรมภายในหรือ พฤติกรรม ปกปิด (Covert Behavior) คือการกระทำ หรือกิจกรรมที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล ซึ่งสมอง จะทำหน้าที่ รวบรวม และสั่งการ มีทั้งที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ การเต้นหัวใจ การบีบตัวของลำไส้ และที่เป็นนามธรรม ได้แก่ความคิด ความรู้สึก ทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ซึ่งอยู่ในสมองของคน ไม่สามารถสังเกต เห็นได้
2. พฤติกรรม ภายนอกหรือ พฤติกรรมเปิดเผย (Overt Behavior) คือ ปฏิกริยาของบุคคล หรือกิจกรรมของบุคคลที่ปรากฏออกมาให้บุคคลอื่นเห็นได้ทั้งวาจา การกระทำ ท่าทาง เช่น การพูด การหัวเราะ การกินอาหาร การรักษาความสะอาด การปลูกต้นไม้ เป็นต้น พฤติกรรมภายนอกเป็นปัจจัย ที่สำคัญ ที่สุดของมนุษย์ ในการที่จะอยู่ร่วมกันกับบุคคลอื่น และเป็นสาเหตุสำคัญ ในการอนุเคราะห์ โลก หรือการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม

สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ (2526 : 101-105) ยังได้ จำแนก พฤติกรรมออกเป็นอีก 2 ลักษณะ คือ

1. พฤติกรรม ปกติ หมายถึง พฤติกรรม ของบุคคลในสังคม ใดต้องเป็นไปตามพัฒนาการ ต้อง สอดคล้อง กับ วัฒนธรรม ที่ตนเอง อาศัย และต้อง เป็นไปตามกฎหมาย ของสังคมนั้น มีเกณฑ์การพิจารณา คือ ประการแรก ต้องเป็นไปตามขั้นตอน ของการพัฒนาการตามวุฒิ ภาวะ ของบุคคล ประการที่สอง ต้องสอดคล้อง กลมกลืน กับวัฒนธรรม ทางสังคม ที่ตนเอง เป็นสมาชิก อยู่ ประการที่สาม ต้องเป็นไปตามระเบียบของสังคมที่กำหนดไว้

2. พฤติกรรม ผิดปกติ หรือ พฤติกรรมปกติ หมายถึง พฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ พิจารณา พฤติกรรม นักพฤติกรรมศาสตร์ บางคน เรียกพฤติกรรม ผิดปกติว่า พฤติกรรม เบี่ยงเบน อาจเบี่ยงเบน ไปในทางบวก หรือลบก็ได้ ซึ่งพฤติกรรม ที่ผิดปกติ ในวัฒนธรรม หนึ่งอาจถือเป็นปกติในวัฒนธรรม อื่น ทั้งนี้ เพราะในแต่ละวัฒนธรรม ต่างก็มีระบบการให้คุณค่า พฤติกรรม แตกต่างกันไป

องค์ประกอบของพฤติกรรม

ครอนบาค (วันทนา สุรชีวิน .2542 :50-51; อ้างอิงจาก Cronbach.1996 : 116) อธิบายว่าพฤติกรรมของคนเรามีองค์ประกอบ 7 ประการ คือ

1. ความมุ่งหมาย (Goal) เป็นความต้องการหรือวัตถุประสงค์ที่ทำให้เกิดกิจกรรม คนเราต้องการทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการที่เกิดขึ้น กิจกรรมบางอย่างก็ให้ความพอใจหรือสนองความต้องการได้ทันที แต่ความต้องการ หรือวัตถุประสงค์บางอย่างก็ใช้เวลานานจึงจะสามารถบรรลุความต้องการ คนเราจะมีความต้องการหลายอย่างในเวลาเดียวกัน และมักจะต้องเลือกตอบสนองความต้องการที่รีบด่วนก่อน และ สอนองความต้องการที่ห่างออกไปภายหลัง

2. ความพร้อม (Readiness) หมายถึง ระดับวุฒิภาวะ หรือ ความสามารถ ที่จำเป็นในการทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ คนเราไม่สามารถสนองความต้องการได้หมดทุกอย่าง ความต้องการบางอย่างอยู่นอกเหนือความสามารถ

3. สถานการณ์ (Situation) เป็นเหตุการณ์ที่เปิดโอกาสให้เลือกทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ

4. การแปลความหมาย (Interoperation) ก่อนที่คนเราจะทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งลงไป จะต้องพิจารณาสถานการณ์เสียก่อนแล้วตัดสินใจเลือกวิธีการที่คาดว่าจะให้ความพอใจมากที่สุด

5. การตอบสนอง (Response) เป็นการทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ โดยวิธีการที่ได้เลือก แล้วในขั้นตอนการแปลความหมาย

6. ผลที่ได้รับ หรือผลที่ตามมา (Consequence) เมื่อทำกิจกรรมแล้วย่อมได้รับผลจากการกระทำนั้น ผลที่ได้รับอาจตรงกับที่คาดคิดไว้ หรืออาจตรงกันกับความคาดหมาย (Confirm) หรืออาจตรงกันข้ามกับความคาดหมาย (Contradict) ก็ได้

7. ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง (Reaction of Thwarting) หากคนเราไม่สามารถสนองความต้องการได้ ก็กล่าวได้ว่าเขาประสบความผิดหวัง ในกรณีนี้ อาจจะต้องย้อนกลับไปแปลความหมายของสถานการณ์เสียใหม่ และ เลือกวิธีการตอบสนองใหม่ก็ได้

พฤติกรรมด้านทัศนคติ (Affective Domain)

พฤติกรรม ด้านทัศนคติ เป็นความสนใจ ความรู้สึก ท่าที ความชอบ ความไม่ชอบ การให้คุณค่า การปรับเปลี่ยน หรือปรับปรุง ค่านิยม ที่ยึดถืออยู่ ยากแก่การอธิบาย เกิดขึ้น ภายใน จิตใจ ของบุคคล แบ่งออกเป็นขั้นตอนดังนี้

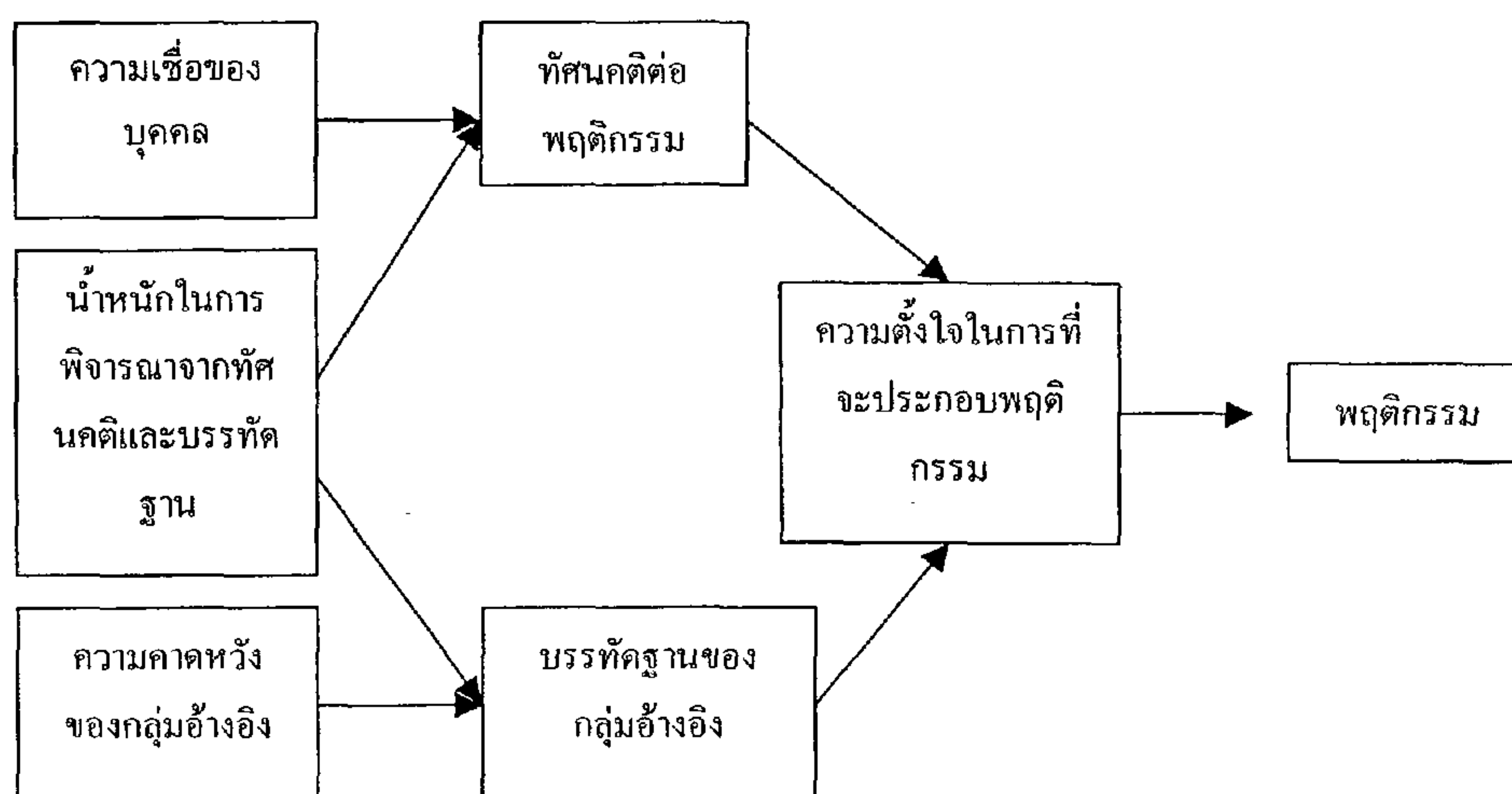
1. การรับ (Receiving)
2. การตอบสนอง (Responding)
3. การให้ค่า (Valuating)
4. การจัดกลุ่ม (Organizing)
5. การแสดง ลักษณะ ตามค่านิยมที่ยึดถือ (Characterization by a Value or Value Complex)

ทฤษฎีว่าด้วยกระบวนการสร้างพฤติกรรม

ทฤษฎี KAP เป็นทฤษฎีที่ให้ความสำคัญ กับตัวแปร 3 คือความรู้ (Knowledge) ทศนคติ (Attitude) และการยอมรับปฏิบัติ (Practice) ของผู้รับสาร อันอาจมีผลกระทบต่อสังคม

ทฤษฎีนี้จะทำหน้าที่วัดความสำเร็จของการสื่อสารเพื่อพัฒนา เนื่องมาจากการยอมรับการเปลี่ยนแปลงในกลุ่มผู้รับสารว่า ความรู้ ทศนคติ และพฤติกรรมผู้รับสารว่า เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใดนอกจากนั้นยังอาจศึกษาถึงความสัมพันธ์ในลักษณะสายโซ่ที่เริ่มจากความรู้ที่ไปสู่ทศนคติ และกลายเป็นพฤติกรรมในที่สุด

ลักษณะของความสัมพันธ์ คือ เมื่อผู้รับสารได้รับความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างละเอียดถูกต้องในเวลาที่เหมาะสม ย่อมส่งผลให้เกิดทศนคติต่อความรู้ที่ได้รับนี้ในด้านใดด้านหนึ่ง อาจเป็นได้ทั้งทางบวก และทางลบ จากทศนคติที่มีขึ้นนั้นจะส่งผลให้พฤติกรรมติดตามมาได้ (นัดดา ทมมิต.2540:20)

ภาพประกอบ 4 ปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมของบุคคล

ที่มา : ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2534). การวัดการเปลี่ยนแปลงและ พฤติกรรมอนามัย : 90-91

กระบวนการของพฤติกรรม (Process of Behavior) ของมนุษย์ มีลักษณะคล้ายกัน 3 ประการดังนี้ คือ

1.พฤติกรรมจะเกิดขึ้น จะต้องมึสาเหตุ ทำให้เกิด (Behavior is caused) ซึ่งหมายความว่า การที่คนเราจะแสดงพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด ออกมานั้น จะต้องมึสาเหตุ ทำให้เกิด และ สิ่งซึ่งเป็นสาเหตุ ก็คือความต้องการที่เกิดขึ้น ในตัวคนนั่นเอง

2. พฤติกรรม จะเกิดขึ้นได้จะต้องมีสิ่งจูงใจ หรือแรงกระตุ้น (Behavior is caused) นั่นคือเมื่อคนเรามีความต้องการเกิดขึ้นแล้ว คนเราก็ปรารถนาที่จะบรรลุ ถึงความต้องการนั้น จนกลายเป็นแรงกระตุ้น หรือ แรงจูงใจ (Motivation) ใ้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่างๆเพื่อสนองความต้องการที่เกิดขึ้นนั้น

3. พฤติกรรมจะเกิดขึ้นได้จะต้องมีสิ่งจูงใจ หรือ แรงกระตุ้น (Behavior is goal-directed) ซึ่งหมายความว่า การที่คนเราแสดงพฤติกรรม อะไรออกมา นั้น มิได้กระทำไปอย่างเลื่อนลอย โดยปราศจากจุดมุ่งหมาย หรือ ไร้ทิศทาง ตรงกันข้าม กลับมุ่งไปสู่เป้าหมาย ที่แน่นอน เพื่อให้บรรลุ สำเร็จแห่งความต้องการของตน

อย่างไรก็ตามแม้ว่ากระบวนการของพฤติกรรมของคน จะมีลักษณะคล้ายๆกัน แต่ในรูปแบบของพฤติกรรมของคน (Behavior Patterns) ที่แสดงออกในเหตุการณ์ ต่างๆที่เขาเผชิญ มีลักษณะแตกต่างกันไป ทั้งนี้ อาจมีสาเหตุมาจากปัจจัย ต่างๆ ทั้งปัจจัยภายใน อันได้แก่ตัวบุคคล และปัจจัยภายนอกซึ่งได้แก่สภาพสิ่งแวดล้อมต่างๆ เหล่านี้ มีผลกระทบต่อการตัดสินใจของบุคคล ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาต่าง ๆ กัน

การท่องเที่ยวคือ “ การท่องเที่ยวที่จัดเป็นพฤติกรรมตามธรรมชาติ อย่างหนึ่งของมนุษย์ และสัตว์หลายประเภท หากได้มีคุณค่าดีในตัวไม่ รากฐานแรงจูงใจ ในการท่องเที่ยวที่นั่นเป็นเพียงเพื่อแสวงหาบางสิ่งบางอย่าง ที่ชีวิตนั้นๆขาดเท่านั้น เป้าหมายและการท่องเที่ยวต่อชีวิต และต่อสรรพสิ่งทั้งหลายนั้น เปลี่ยนแปลงไปตามพื้นฐานความคิด หรือวิถีของชีวิตนั้น จากอดีตนับตั้งแต่เริ่มมีมนุษย์ มนุษย์ ก็เริ่มท่องเที่ยว มนุษย์ ได้ใช้การท่องเที่ยว เช่นเดียวกับพฤติกรรมอื่นๆทั้งในการสร้างสรรค์ และการทำลาย ขณะที่คนส่วนใหญ่มีพื้นฐานความคิดที่เกิดจากความเข้าใจ ที่แท้จริง ในธรรมชาติ และตนเอง ผลรวมของการท่องเที่ยวก็จะเป็นไปทางที่เป็นประโยชน์ สอดคล้องรักษาสมดุลธรรมชาติ ขณะที่มนุษย์ มีพื้นฐาน ความคิดที่เกิดจากการขาดความเข้าใจ ธรรมชาติ และตนเอง ผลรวมของการท่องเที่ยวก็ส่งผลกลับไปเสริมต่อความคิดพื้นฐานนั้นๆ ทวีคูณ กลับไปกลับมาเช่นนี้ จนมีความสลับซับซ้อนเป็นลำดับ

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการดำรงชีวิต

รูปแบบการดำรงชีวิต(Lifestyle) หมายถึง (ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2541 :135) รูปแบบของการดำรงชีวิตในโลกมนุษย์ โดยแสดงออกในรูปของ

1. กิจกรรม (Activities)
2. ความสนใจ (Interests)
3. ความคิดเห็น (Opinions) หรือ AIOS

รูปแบบการดำรงชีวิต อาจแสดงออกเป็นตารางแสดงได้ดังนี้

ตาราง 1 แสดงการจำแนกรูปแบบการดำรงชีวิตแบบต่างๆ

กิจกรรม (Activities)	ความสนใจ (Interests)	ความคิด (Opinions)	ประชากรศาสตร์ (Demographics)
-การทำงาน	-ครอบครัว	-ต่อตัวเอง	-อายุ
-งานอดิเรก	-บ้าน	-ปัญหาสังคม	-การศึกษา
-การใช้เวลาว่าง	-งาน	-การเมือง	-รายได้
-การพักผ่อน	-การร่วมกิจกรรมชุมชน	-ธุรกิจ	-อาชีพ
-สมาชิกคลับ	-การพักผ่อน	-เศรษฐกิจ	-ขนาดครอบครัว
-การร่วมกิจกรรม	-ความนิยม	-การศึกษา	-ที่อยู่อาศัย
ชุมชน	-อาหาร	-ผลิตภัณฑ์	-ภูมิศาสตร์
-การเลือกซื้อ	-สื่อ	-อนาคต	-ขนาดของจังหวัด
(Shopping)	-ความสำเร็จ	-วัฒนธรรม	-ขั้นตอนวงจรชีวิตของ
-กีฬา			ครอบครัว

ที่มา : ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และ คณะ.(2541).การวิจัย : 135

เราอาจจะแบ่งแบบการใช้ชีวิตได้หลายแบบ B.E. Bryant สํารวจพบว่าบุคคลที่มีกิจกรรมนอกบ้าน มีแบบการใช้ชีวิต ดังนี้ (อดุลย์ จาตุรงคกุล . 2543 : 260-266.)

1. แข่งกันแสวงหาความตื่นเต้นหรือชอบเสี่ยงอันตราย และแข่งขัน
2. ดิ้นตัวที่จะไปสู่ธรรมชาติ คือ พักผ่อนนอกบ้านเพื่อลดความเครียด
3. มุ่งรูปร่างดี คือ กิจกรรมนอกบ้านพาไปสู่การมีรูปร่างดี
4. มุ่งสุขภาพ เช่น ขับรถ และเที่ยวสวนสัตว์ เพื่อความพอใจ และ สุขภาพ
5. ไม่เครียด และไม่มีอะไรจูงใจ ได้ คือ ไม่สนใจกิจกรรม นอกบ้าน

James F.Engel และคณะได้ให้คำนิยาม แบบของการดำรงชีวิต ว่าเป็นแบบที่บุคคลดำรงชีพ และใช้จ่ายเวลาและเงิน (Patterns in which people live and spend time and money) พอจำแนกให้เห็นได้ว่าคำนิยามนี้กล่าวถึง (อดุลย์ จาตุรงคกุล . 2543 : 260-266)

1. วิธีที่เราดำรงชีวิต (How we live) อาหารเข้าทานกาแฟ ขนมน้ำ (ปรุงได้รวดเร็วและคนใช้เป็นผู้เตรียมอาหาร)

2. สินค้าที่เราซื้อ (Products we buy) จริงอยู่วัฒนธรรมในการกินอยู่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงมากนักแต่สินค้ามีการเปลี่ยนแปลง รูปแบบการเสนอขาย ไม่มีการแบ่งขายเป็นชั้น มีอาหารสำเร็จรูป แช่เย็น สรุปลแล้ว วิธีการขาย และวิธีการซื้อในสมัยปัจจุบัน เปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้เหมาะสมกับแบบการใช้ชีวิต ของบุคคล

3. วิธีการใช้สินค้า (How we use them) เห็นได้ว่าเสื้อผ้าซื้อมาสั้ได้ทันที อาหารสำเร็จรูปปรุงได้ทันที ด้วยเตาธรรมดา หรือ ไมโครเวฟ สรุปลแล้วการใช้สินค้า สะดวกขึ้น

4. มองสินค้าอย่างไร (What do you think about them) สินค้าถูกมอง ว่านำมาใช้เพื่อผ่อนคลาย และประหยัดเวลา

5. แบบของการใช้ชีวิตขึ้นอยู่กับปัจจัยมากมาย แบบของการใช้ชีวิต จะได้รับอิทธิพลของปัจจัยหลายอย่างเช่น วัฒนธรรมทางสังคม กลุ่มอ้างอิง ครอบครัว ความต้องการ ทักษะ และลักษณะส่วนบุคคล ฯลฯ เมื่อปัจจัยเหล่านี้ เปลี่ยนแปลงแบบการใช้ชีวิต จะเปลี่ยนด้วย

4. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ความหมายของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางจากที่หนึ่งที่มีจุดหมายถึงที่อยู่อาศัย ไปยังอีกที่หนึ่งที่ถือเป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อม โดยมีแรงกระตุ้น (Motivation) จากความต้องการในด้านกายภาพด้านวัฒนธรรม ด้านการปฏิสัมพันธ์ และด้านสถานะหรือเกียรติคุณ (McIntosh.1972)

การท่องเที่ยว หมายถึง ผลรวมของปรากฏการณ์ ต่างๆและความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องอยู่ในกิจกรรมหรือกระบวนการในการดึงดูด ด้วยการให้การต้อนรับที่อบอุ่น เปี่ยมไมตรีจิตแก่นักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือน (McIntosh and Goeldner. 1984)

รูปแบบของการท่องเที่ยว สามารถ จำแนก กว้างๆได้ 2 ประเภท คือ การท่องเที่ยว แบบอิสระ (Independent Tourism) นักท่องเที่ยวกำหนด รายการท่องเที่ยว ติดต่อกับที่พัก และเลือกวิธีการเดินทางเอง โดยไม่ใช้บริการของบริษัทนำเที่ยว การท่องเที่ยวมวลชน (Mass Tourism) นักท่องเที่ยวใช้บริการของบริษัทนำเที่ยว หรือเรียกอีกอย่างว่า การท่องเที่ยวแบบเบ็ดเสร็จ (Inclusive Tour หรือ Package Tour)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการท่องเที่ยว

เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวที่ผู้วิจัย ได้ใช้ครั้งนี้เป็น แหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการค้นคว้าจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชายทะเล สภาพแวดล้อมของแหล่งนักท่องเที่ยวมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 องค์ประกอบด้วยกันคือ 3S 3A และ 3R (อุษณีย์ ศรีภูมิ . 2544: 17-18)

3 S ได้แก่ ความเงียบสงบทางทะเล(Sea) หาดทรายที่สวยงาม(Sand) และแสงอาทิตย์ (Sun) ที่พอดี ซึ่งทั้ง 3 อย่างนี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของแหล่งท่องเที่ยวชายทะเล

3 A ได้แก่ Atmosphere, Activity และ Association หมายถึง บรรยากาศที่เป็นชายทะเลจริงๆ และควรมีกิจกรรมการท่องเที่ยวพอสมควร และมีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสภาพธรรมชาติอย่างพอเหมาะ

เมื่อแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลมีความผสมกลมกลืนระหว่าง 3S และ 3 A แล้วจะทำให้เกิดความพึงพอใจต่อนักท่องเที่ยวซึ่งก็คือ 3 R อันได้แก่ Relaxation, Regeneration, และ Romantic

กองวิชาการและฝึกอบรม การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ม.ป.ป. 2543) ผลผลิตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว คือบริการ ซึ่งลูกค้าจะเลือกซื้อ เมื่อเกิดความพึงพอใจ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อบริการมี 2 ปัจจัยภายใน และ ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายใน

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism Resource)

ประเทศไทยอุดมไปด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยว ซึ่งหมายถึง สิ่งดึงดูดใจ ให้ผู้คนเดินทางมาเยือน ท้องถิ่นนั้นๆ อันจะมีสิ่งที่เกิดขึ้นเองธรรมชาติ และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น รวมทั้งเทศกาล และ งานประเพณี ประจำปีที่มีอยู่ในท้องถิ่น แบ่งออกเป็นประเภท คือ ประเภทธรรมชาติ เช่น อุทยานแห่งชาติ หาดทราย เกาะ เขื่อน เป็นต้น ประเภทประวัติศาสตร์ เช่น โบราณสถาน กำแพงเมือง ศาสนสถาน เป็นต้น และ ประเภทศิลปวัฒนธรรม เช่น งานประเพณี วิถีชนบท ชาวเขา สินค้าพื้นเมือง เป็นต้น

2. ความปลอดภัย (Security) ในการตัดสินใจเลือกจุดหมายการเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว จะคำนึงถึงความปลอดภัย ต่อชีวิต และทรัพย์สิน เป็นประการสำคัญ มาตรการรักษาความปลอดภัย จึงต้องมีประสิทธิภาพ และทั่วถึงแหล่งท่องเที่ยว

3. โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ประกอบด้วยสิ่งอำนวยความสะดวก หลักเช่น ถนน สะพาน สนามบิน สถานีรถไฟ ท่าเรือ ไฟฟ้า น้ำประปา ระบบการสื่อสารทันสมัย เป็นต้น โดยปกติแล้ว รัฐจะเป็นผู้ลงทุน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ประชาชน ในท้องถิ่นก็ยังเป็น ผู้ได้รับประโยชน์ อย่างถาวร

4. สิ่งอำนวยความสะดวก (Facilities) เป็นสถานที่หรือบริการที่ส่วนใหญ่เอกชน จะเป็นผู้จัดหา ไว้บริการ แก่นักท่องเที่ยว ในรูป การประกอบการทางธุรกิจ แต่ก็มีบริการของรัฐอยู่ในบางส่วนน้อยด้วย เช่น การคมนาคม พิธีการเข้าเมือง และบริการข่าวสาร ที่พัก ร้านอาหาร บริการนำเที่ยว เป็นต้น

5. สินค้าของระลึก (Souvenirs) จะต้องมีการควบคุมคุณภาพ กำหนดราคา รวมทั้งการส่งเสริมการใช้วัสดุพื้นบ้าน การออกแบบสินค้า ให้มีเอกลักษณ์ รวมทั้งการบรรจุหีบห่อที่สวยงาม

6. การโฆษณาเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ (Advertising and Public Relation) เป็นปัจจัยสำคัญต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป็นกรรมวิธีที่จะทำให้ แหล่งท่องเที่ยว ของเรา เป็นที่รู้จัก และ สนใจของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และ ชาวต่างประเทศ

7. ภาพลักษณ์ (Image) เป็นตัวกำหนดกลุ่มท่องเที่ยว หากมีภาพลักษณ์ ว่าเป็นดินแดนความฝันของผู้ชาย นักท่องเที่ยวที่สนใจก็จะเป็นกลุ่มชายรักสนุก จึงควรฟื้นฟู ภาพลักษณ์ ของประเทศไทยในฐานะแหล่งท่องเที่ยว ที่อุดมด้วย มรดกทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และ วัฒนธรรม เป็น ดินแดนแห่งความเพลิดเพลิน ในการจับจ่าย ทั้งสินค้าพื้นเมือง และ สินค้าปลอดอากร

ปัจจัยภายนอก

1. สภาวะเศรษฐกิจ และการเมืองของโลก

เป็นส่วนสำคัญ ในการกำหนดกระแสการเดินทาง ของนักท่องเที่ยว สภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำ จะทำให้ การเดินทางท่องเที่ยว อ่อนตัวลง โดยการเดินทางระยะทางไกล

2. ความนิยมในการท่องเที่ยว

ในช่วงเวลาสามสิบกว่าปีที่ผ่านมา มีองค์ประกอบ หลายประการที่ช่วยให้รายได้ของครอบครัวสูงขึ้น ครอบครัวมีขนาดเล็กลง ในขณะที่ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวลดต่ำลง จากการที่ธุรกิจ ท่องเที่ยว ได้ปรับรูปแบบ ของการบริการให้มีค่าใช้จ่าย เบ็ดเสร็จ ในระบบประหยัด ทำให้มีผู้รักการเดินทาง ท่องเที่ยวสามารถจัดการรายได้ เพื่อการท่องเที่ยวดีขึ้น ความนิยมในการใช้เวลาว่างพักผ่อน ด้วยการเดินทาง ท่องเที่ยว จะไม่มีวันตกต่ำ ลงตราบนานเท่านาน ท่องเที่ยว ยังสามารถจูงใจ ให้คนจ่ายเงินใช้เพื่อการท่องเที่ยว

3. การขยายเส้นทางคมนาคม

โลกยุคใหม่ที่มีการคมนาคม ขนส่งจะต้องรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดระบบเครือข่ายถนนเชื่อม ต่อการเดินทาง ด้วยรถยนต์ ที่มีความยืดหยุ่นสูงกว่า ตารางรถไฟที่ค่อนข้างจำกัด และ ตายตัว

ระบบการคมนาคมทางอากาศได้รับการพัฒนา ทั้งในด้านท่าอากาศยาน เครื่องบิน เส้นทางการบิน ส่งผล ให้การเดินทางท่องเที่ยวเป็นไปด้วย ความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย และ ประหยัด

4. การแลกเปลี่ยนนโยบายทางการเมือง

ระบบการคมนาคมขนส่ง ที่พัฒนาให้มีประสิทธิภาพ และ รวดเร็ว ทำให้ดูเหมือนโลก จะหดตัว เล็กลง รัฐบาล ของทุกประเทศต่างให้ความสนใจ ขอความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่ออำนวยความสะดวก ในการเดินทางแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเป็นผลให้เกิดการแข่งขัน ทั้งในแง่การส่งเสริมการตลาด และการพัฒนาการท่องเที่ยว ที่ประกอบ กันเป็นแรงจูงใจ ให้เกิดความต้องการ ในการเดินทาง ท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับ ปัจจัยผลักดัน และปัจจัยดึงดูดในการท่องเที่ยว (Theory and Opinion of Push and Pull Factors in Tourism) ได้พิจารณาปัจจัย 2 กลุ่ม ที่เป็นสาเหตุมากระตุ้นเร้า ให้เกิดแรงจูงใจ ในการเดินทาง ท่องเที่ยวของบุคคล

1. ปัจจัย ผลักดัน (Push Factors) เป็นสภาพเงื่อนไขที่มากกระตุ้นให้เกิดแรงผลักดัน ภายในบุคคล ให้ตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว ปัจจัยผลักดันอาจจะมาจากสาเหตุต่างๆคือ

ความอยากรู้อยากเห็น ในสิ่งนี้อาจจะถือว่าเป็นแรงผลักดันภายในที่เห็นได้ชัด เพราะมนุษย์มีสัญชาตญาณในการอยากรู้อยากเห็นเรื่องต่างๆที่ตนเองยังไม่รู้ การเดินทางท่องเที่ยวก็เป็นการสำรวจโลกใหม่ในความคิด และเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับตนเอง

ความพึงพอใจ การเดินทางและความประทับใจในสิ่งที่ได้พบเห็น ก็ได้สร้างความสุข ความพึงพอใจให้ เกิดกับบุคคล ดังนั้นการท่องเที่ยวก็คือความพยายามที่จะแสวงหาความสุขให้กับตนเองนั่นเอง

2.ปัจจัยดึงดูด (Pull Factors) เป็นสภาพเงื่อนไข ภายนอกที่มาดึงดูด เร้าใจให้บุคคลได้ออกเดินทางท่องเที่ยว ปัจจัยดึงดูดเหล่านี้ ได้แก่

ลักษณะภูมิประเทศ ได้แก่ ลักษณะทางภูมิประเทศของแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ หรือทัศนียภาพของแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ

สภาพอื่นๆ เป็นเรื่องหรือสิ่งอื่นๆ ที่จัดได้ว่าเป็นสิ่งดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวนอกเหนือไปจากสภาพทางกายภาพ สภาพอื่นๆนี้อาจจะ ได้แก่ การเป็นแหล่งสินค้าที่น่าสนใจ ราคาถูก ฯลฯ

ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2542) ปัจจัยผลักดันที่ทำให้ประชาชนเดินทางมากขึ้น และ บ่อยขึ้น อันเนื่องมาจาก สภาพเศรษฐกิจ และสังคมที่เปลี่ยนแปลง ได้

1. การเกษียณก่อนกำหนดเวลา
2. การมีชีวิตที่ยืนยาวมากขึ้น
3. ช่วงเวลาทำงานน้อยลง
4. การมีรายได้เพิ่มขึ้น
5. การมีสิทธิ ได้มีวันหยุดโดยได้รับค่าจ้างเต็ม (Paid Holiday)
6. ความสะดวกรวดเร็ว ในการเดินทาง การคมนาคม และการติดต่อสื่อสาร
7. ครอบครัวมีขนาดเล็กลง
8. การเปลี่ยนแปลง รูปแบบและพฤติกรรม การบริโภค
9. ความพร้อมของอุปทานการท่องเที่ยวโครงสร้างพื้นฐาน
10. นโยบายของรัฐ กฎหมาย และระเบียบ ของประเทศที่เอื้อต่อการเดินทาง และให้ความปลอดภัย

ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ทั้งปัจจัยผลักดัน และ ปัจจัยดึงดูดก็มีความเกี่ยวพันกันในลักษณะตัวเสริมกำลัง(Reinforcement) ของกันและกัน กล่าวคือ ปัจจัยดึงดูดก็เป็นตัวเสริมกำลังที่ทำให้เกิดผลักดัน ในขณะที่เดียวกัน ปัจจัยผลักดันก็เป็นตัวเสริมกำลังที่ทำให้เกิดปัจจัยดึงดูด

แมคอินทอช (R.W. McIntosh. 1977 : 51-52)ได้ เสนอแนวความคิดกับมูลเหตุจูงใจในการเดินทางท่องเที่ยว ที่ค่อนข้างสนับสนุน ฮัตแมน เช่นกันคือ

1. มูลเหตุจูงใจทางด้านร่างกาย หมายถึงความต้องการพักผ่อน ความต้องการแสวงหา สิ่งแปลกใหม่ ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วก็คือสิ่งเดียวกัน กับปัจจัย ผลักดันของฮัตแมนเช่นกัน
2. มูลเหตุจูงใจทางด้านวัฒนธรรม มูลเหตุจูงใจทางด้านความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล มูลเหตุทางด้านสถานภาพ และ เกียรติภูมิ

แมคอินทอชได้กล่าวไว้ว่า มูลเหตุ จูงใจเหล่านี้ เป็นสิ่งผลักดันในจิตใจของบุคคลทุกคน และเป็นตัวกระตุ้นทำให้เกิดพฤติกรรมตามที่การคาดหวังไว้ ซึ่งในเรื่อง ของการท่องเที่ยว การคาดหวังดังกล่าวก็คือ ความพึงพอใจ ที่ได้รับจากกิจกรรม เพื่อการหย่อนใจ และจากการศึกษาของแดนนี (O.M.S. Dann, 1981 : 40) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการท่องเที่ยวไว้คล้ายๆกันกับ แมคอินทอช แต่แดนนี แยกพื้นฐานการจูงใจ ออกเป็น 2 แนวทาง คือ

1. การท่องเที่ยวเกิดขึ้นเพื่อแสวงหาในสิ่งที่ คล้ายเป็นการให้รางวัลตนเอง หรืออยากที่รับรู้ ในวัฒนธรรมอื่น ๆ ความต้องการพักผ่อน การผ่อนคลายความตึงเครียด
2. การท่องเที่ยวเกิดขึ้นเพื่อเป็นการหลีกหนี คือปลีกตัวออกจากความจำเจ ของสิ่งแวดล้อม ในชีวิตประจำวัน หรือหลบหนี จากปัญหาความวุ่นวาย ความลำบากใจ แม้การหลีกหนีนั้นจะเป็นการหลีกหนีชั่วคราวก็ตาม

เมื่อพิจารณาแนวคิดที่ยกมาข้างต้น อาจจะสรุปถึงมูลเหตุ ของการท่องเที่ยว ได้ว่าเป็นเรื่องของ 2 สิ่ง หรือ 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยภายใน หมายถึง สาเหตุหรือ มูลเหตุจูงใจ ที่มาจากตัวบุคคล ที่ต้องการพักผ่อน หรือ ความพึงพอใจจากการท่องเที่ยว และ ปัจจัยภายนอก หมายถึง สาเหตุ หรือ ปัจจัยที่มากกระทบ หรือสร้างความต้องการ ด้านการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้น เช่น ความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว การซื้อสินค้าต่างๆ ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้ว และพบว่า ปัจจัย ทั้ง 2 ตัว เป็นตัวเสริมกำลังดังที่ ฮัตแมน กล่าวไว้

วาฮับ (WAHAB , 1975) ได้แนวคิด เกี่ยวกับสิ่งกระตุ้นจิตใจให้นักท่องเที่ยว เดินทางมาท่องเที่ยว หรือเรียกว่า สันมรดก ทางการท่องเที่ยว มี 2 ประเภทคือ

1. สันมรดกทางธรรมชาติ ได้แก่ ลมฟ้าอากาศ ลักษณะ ภูมิประเทศ พืช สัตว์ ป่า เขา ทะเล น้ำตก เป็นต้น

2. สันมรดกที่คนสร้างขึ้น เพื่อจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยว และ เพื่อให้การท่องเที่ยวเป็นไปอย่างสะดวกสบาย ได้แก่

2.1 สันมรดก ทางการท่องเที่ยว ในเชิงประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และ ศาสนา

2.2 โครงสร้างฐานรอง (Infrastructure) ได้แก่ระบบสาธารณูปโภคต่างๆ เช่นไฟฟ้า น้ำประปา ถนนหนทาง ที่พัก ร้านอาหาร

2.3 โครงสร้างเหนือฐานรอง (Superstructure) ได้แก่ สิ่งที่ช่วยดึงดูด นักท่องเที่ยวให้มากขึ้น แต่ไม่ถึงกับเป็นสิ่งจำเป็น สำหรับนักท่องเที่ยว เช่น บ่อนคาสิโน ไนท์คลับ ห้องประชุมขนาดใหญ่ เป็นต้น

2.4 วิธีการดำรงชีวิต ของคน ซึ่งรวมถึงที่ที่ความรู้สึก ของประชาชน ในแหล่งท่องเที่ยวเช่น ความ ยิ้มแย้ม ความมีน้ำใจ ความพร้อมที่จะช่วยเหลือ นักท่องเที่ยว ความไม่เอาัดเอาเปรียบ เป็นต้น

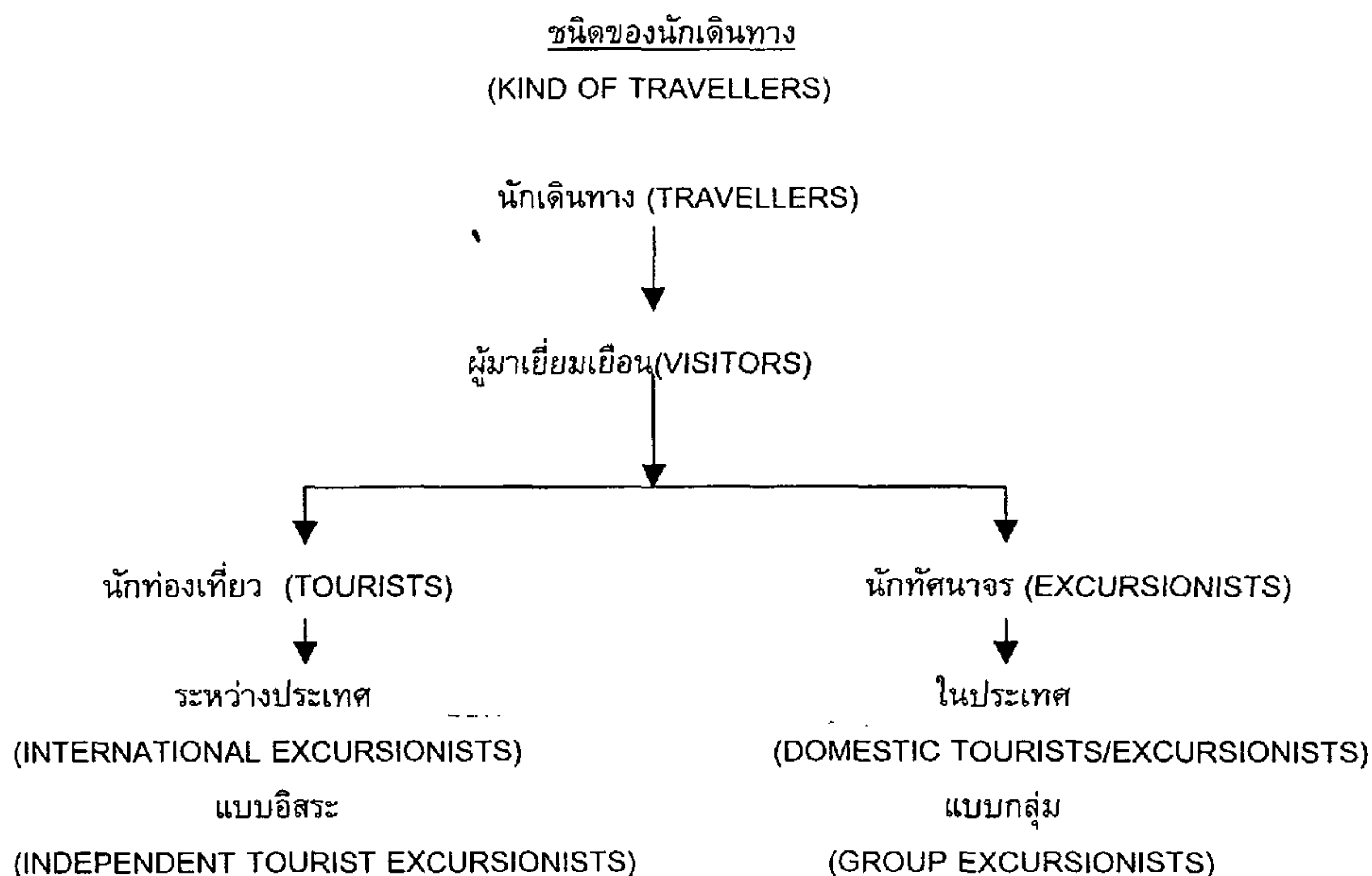
ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อพฤติกรรม การท่องเที่ยว ปัจจัยทางสังคม และเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวโดยจำแนกเป็น (วิภา วัฒนพงศ์ชาติ. 2542 : 8 ; อ้างอิงจาก Mill and Morriso.1985)

1. อายุ เมื่อมีอายุมากขึ้น เวลาสำหรับการท่องเที่ยว พักผ่อนจะลดลง เนื่องจากภาระหน้าที่ การงาน และ ครอบครัว ต่อเมื่อ ลูกๆได้ เติบโต ขึ้น และแยกครอบครัวไป จนกระทั่งเกษียณอายุ จึงจะมีเวลา สำหรับการท่องเที่ยว พักผ่อนมากขึ้น สรุปได้ว่ากลุ่มคนที่มีอายุ น้อยและ กลุ่มสูงอายุ จะมีเวลาสำหรับการท่องเที่ยว มากกว่ากลุ่มอื่นๆ แต่ในกลุ่ม นักท่องเที่ยว จะมีสัดส่วนของผู้สูงอายุ เป็นจำนวนน้อยกว่า ทั้งเนื่องจากลักษณะทางกายภาพ นักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อยจะเลือกการผจญภัย ในขณะที่คนสูงอายุชอบที่ไกลๆ

2. รายได้มีความสัมพันธ์ กับค่าใช้จ่าย ในการท่องเที่ยว กล่าวคือ เมื่อรายได้สูงขึ้น ก็จะมีเงินเหลือ พอที่จะจ่ายสำหรับการท่องเที่ยวมากขึ้น

3. เพศไม่มีความแตกต่างกันมากนัก ระหว่างเพศชายและหญิง ในด้านการท่องเที่ยว

4. การศึกษา เมื่อบุคคลมีระดับการศึกษาสูงขึ้น จะนิยมเดินทางท่องเที่ยว มากขึ้น เพราะผลจากรายได้

ภาพประกอบ 5 แสดงชนิดของนักเดินทาง

องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว เป็นกระบวนการทางสังคม และ เศรษฐกิจ ที่มีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว (Tourism Resource) บริการการท่องเที่ยว (Tourism Service) และ ตลาดการท่องเที่ยว (Tourism Market of Tourist) แต่ละองค์ประกอบย่อยๆที่มีความสัมพันธ์ กันเป็นเหตุ และผลซึ่งกัน และกัน ความสัมพันธ์ ระหว่างระบบ ย่อยทั้งสาม เกิดขึ้นเมื่อนักท่องเที่ยว ได้ใช้ประโยชน์ จากทรัพยากร การท่องเที่ยว เพื่อนันทนาการหรือ ทัศนศึกษา ซึ่งอาจใช้ประโยชน์ โดยตรง และจากการบริการ ที่เกี่ยวข้อง โดยปกติ ทรัพยากร การท่องเที่ยวเป็นทรัพยากรที่ใช้ไม่มีวันหมด เพราะรูปแบบการใช้มักเป็นการสัมผัส แต่ภายนอกโดยไม่มีการเคลื่อนย้าย ทรัพยากรใดๆ หรืออาจมีการชดเชยได้อยู่ตลอดเวลา อย่างไรก็ตาม ในการท่องเที่ยวที่เป็นจริงนั้น การใช้ประโยชน์ ของทรัพยากร มักมีการแปรรูปทรัพยากร และอาจไม่มีการคำนึงถึงการ สูญเสีย หรือ ผลกระทบที่จะเกิดขึ้น กับระบบย่อยต่างๆ รวมทั้งผลต่อสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ในทางกลับกัน สิ่งแวดล้อม ที่เป็นระบบอื่นๆ เช่น ระบบชุมชน ระบบอุตสาหกรรม ฯลฯ อาจมีผลกระทบมาสู่ระบบการท่องเที่ยว ด้วยดังนี้ การท่องเที่ยวที่ขาดระบบการจัดการที่ดีเข้ามาเกี่ยวข้อง จึงเป็นการท่องเที่ยว ที่ไม่ประสบความสำเร็จ ได้เลย นอก จากองค์ประกอบ ภายในระบบแล้ว การท่องเที่ยวยังมีสิ่งแวดล้อม สำคัญเกี่ยวข้อง สัมพันธ์ กันอีกหลายประการ เช่นสภาพกายภาพ และ ระบบ นิเวศน์ สิ่งแวดล้อม โดยสร้าง พื้นฐานเศรษฐกิจ และการลงทุน สังคม และ วัฒนธรรมองค์กร และ กฎหมาย เป็นต้น

ส่วนผสมทางการตลาดท่องเที่ยว 4

ANDREW VLADIMIR ได้กล่าวว่า โดยทั่วไปเราจะใช้เครื่องมือทางการตลาดที่เรียก 4P 's ในการวิเคราะห์ การตลาดท่องเที่ยว ดังนี้

1. ผลิตภัณฑ์ หรือ บริการ (Product or Service) คำว่า ผลิตภัณฑ์ หรือบริการในความหมาย ของการท่องเที่ยว นั้น สำหรับธุรกิจการท่องเที่ยว การทำเช็คเดินทาง ระบบคอมพิวเตอร์ในการจองสายการบิน โปรแกรม การเดินทาง

2. ราคา (Price) สำหรับธุรกิจ การท่องเที่ยว นั้น กลยุทธ์ด้านราคา เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ดังนั้น การตั้งราคาเพื่อที่จะทำให้สามารถ ถึงกลุ่ม ลูกค้า จึงเป็นการตัดสินใจที่สำคัญที่สุด ทางการตลาด การตั้งราคา ขายส่ง (Wholesale) ราคาขายปลีก (Retail Sale) ราคาตามฤดูกาล (Seasonal Price) จึงมีความสำคัญมาก

3. ช่องทางการจำหน่าย (Place) สำหรับธุรกิจ ท่องเที่ยวนั้น หมายถึง ระบบการจำหน่าย สำนักงานตัวแทน ที่สามารถจองห้องพัก หรือ ขายตั๋วเครื่องบิน จองโรงแรม จองรถเช่า

4. การส่งเสริมการขาย (Promotion) ในตลาดการท่องเที่ยว มักจะทำโดยการให้พนักงาน ขายติดต่อ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น พนักงาน โรงแรม ติดต่อ ขายห้อง โดยตรงกับบริษัทนำเที่ยว นอกจากนั้น การประชาสัมพันธ์ และการขายก็มีส่วนในการดึงดูด เข้ามาในการขาย

พฤติกรรมการซื้อบริการการท่องเที่ยว นั้น จะขึ้นอยู่กับ ข้อมูลที่ผู้ต้องการจะท่องเที่ยวจะได้รับหรือสามารถ ได้ทันทีเพื่อการตัดสินใจ ดังนั้นการให้ข่าวสารการท่องเที่ยวต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ จึงมีความสำคัญมาก ในแง่การปฏิบัติ การโฆษณา การประชาสัมพันธ์ การทำแผ่นพับ แนะนำการท่องเที่ยว การลงข่าว สารคดีการท่องเที่ยว จะทำให้ข่าวสารการท่องเที่ยว อยู่ในตลาดตลอดเสมอ ในระยะหลัง ได้มีการจัดทำ วิดีโอ การท่องเที่ยวจัดจำหน่าย หรือ ฉาย ตามโรงแรม ในช่องทีวี ของโรงแรม ทำให้ข่าวสารอยู่บนตลาดได้อย่างหนึ่งด้วย จะสร้างทั้งภาพพจน์ และ ดำเนิน ซึ่งเป็นการประชาสัมพันธ์ ที่สำคัญต่อการท่องเที่ยว

มูลเหตุจูงใจที่ทำให้คนท่องเที่ยว (ดู ชุมสาย. 2527 : 60-63)

1. การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนาน และความบันเทิง นักท่องเที่ยวเหล่านี้ใช้เวลาที่หยุดงานเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น เพื่อพบเห็นสิ่งและประสบการณ์ใหม่ๆ เพื่อชมทิวทัศน์ อันงดงาม เพื่อพบเห็นขนบธรรมเนียม ท้องถิ่น เพื่อสงบอารมณ์ กับความสงบของชนบท เพื่อสนุกสนานกับความอีกทีกรีกโครม และดีกรามใหญ่โต ของเมือง ใหญ่ๆ และเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยว

2. การท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนได้แก่ พวกใช้วันหยุดเพื่อพักผ่อนโดยไม่ทำอะไร ทั้งนี้ เพื่อขจัดความเหนื่อยล้า เพื่อเรียกพลังกลับคืนมา บางคนพักผ่อน โดยเลือกสถานที่ที่สงบจริงๆ

3. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม พวกปรารถนาที่จะเรียนรู้ ศิลปวิทยาการวัฒนธรรม

4. การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา แบ่งเป็น 2 ชนิดๆ ได้แก่ การท่องเที่ยวชมกีฬา และการท่องเที่ยวเพื่อไปเล่นกีฬา ประเทศที่มีภูมิประเทศที่เหมาะสม ให้นักท่องเที่ยวเล่นกีฬาเหล่านี้ ได้เปรียบในการพัฒนา อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก ดังเช่นพหยา พัฒนาขึ้นเป็นแหล่งเล่นเรือใบ

5. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ ความจริงการท่องเที่ยวดังกล่าว ไม่น่าจะนับเข้าเป็นการท่องเที่ยว เพราะขาดปัจจัยที่กล่าวไว้ แต่ในด้านวิสาหกิจการท่องเที่ยวแล้ว ถือว่าเป็น เพราะนักธุรกิจทุกคนจะเจียดเวลาเหลือไว้สำหรับการท่องเที่ยวแท้ๆ ด้วยซึ่งกลุ่มนี้นำเงินตราเข้าประเทศพอๆ กับ นักท่องเที่ยวทั้ง 4 ประเภท ข้างต้น

6. การท่องเที่ยวเพื่อประชุม สัมมนา

7. เพื่อ การศึกษา ตามสถิติ ของ IUOTO ดังเช่นในปี 1967 มีการประเภตต่างๆระดับโลกถึง 3500 ครั้ง การประชุมดังกล่าวมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นมากและ รวดเร็ว ในการจัดระเบียบวาระการประชุมทั้งหลายนี้ เกือบจะไม่มีกรยกเว้น ผู้จัดจะต้องมีการนำ เทียวอย่างน้อย 1 ครั้ง ทำให้ผู้เข้าประชุม และผู้ติดตามเป็นนักท่องเที่ยวสมบูรณ์ แบบ สมัยนิยม การประชุมสัมมนา และ เพื่อการศึกษา เมืองใดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวอยู่แล้ว จะได้รับเลือกจัดเป็นที่ประชุม เกือบจะกล่าวได้ว่าทุกวันนี้ ทุกโรงแรม ในเมืองนั้น ไม่ได้สร้าง ห้องพัก ห้องกินข้าว หรือ ห้องนั่งเล่น เท่านั้น แต่จะมีห้องโถงจัดไว้ สำหรับการประชุมโดยเฉพาะ ในประเทศนั้น เชียงใหม่ สงขลา พัทยา ถูกจัดเป็นที่ประชุมมากกว่าเมืองใดทั้งสิ้น

5.ประวัติความเป็นมาชายหาดบางแสน

สภาพทั่วไป ของชายหาดบางแสน

ประวัติการเป็นเมืองตากอากาศชายทะเลเริ่มต้นเมื่อ 50 ปีก่อน จากเดิมเป็นชุมชนเกษตรกรรม โดยมีการเพาะปลูก เช่นสวนมะพร้าว เพาะเลี้ยงชายฝั่ง เช่นฟาร์มกุ้ง และทำการประมงเป็นหลัก ปัจจุบันสภาพชุมชนเปลี่ยนไป คือหลังจากเปิดใช้ทางหลวงแผ่นดินสายสมุทรปราการ บางปะกง และชลบุรีไม่นาน จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี ก็มีบัญชาสั่งให้สร้างบ้านพักตากอากาศ และเรือนรับรองของรัฐบาลขึ้นที่เขาสามมุขพร้อมๆ กันนั้น (15 มิถุนายน 2486) คณะรัฐมนตรีก็มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการจัดสร้างสถานตากอากาศที่หาดบางแสน จังหวัดชลบุรี ทำให้พื้นที่ที่ไม่เคยมีใครรู้จักหรือสนใจมาก่อนได้รับการพัฒนา จนเติบโตขึ้น เป็นสถานที่ตากอากาศชายทะเลที่มีชื่อเสียง และมีผู้นิยมไปพักผ่อนตากอากาศ เล่นน้ำ เล่นกีฬา ทางน้ำที่ชายทะเลบางแสน ทรายเท่าทุกวันนี้ การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมสำคัญทางเศรษฐกิจ ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้ สร้างงาน สร้างอาชีพ มีการกระจายรายได้ และช่วยกระตุ้น ให้เกิดการลงทุน ในด้านต่างๆ มากมายเช่นโรงแรม บ้านพักตากอากาศ ร้านอาหาร ฯลฯ ประชากร สิ้นเดือน กุมภาพันธ์ 2545 เทศบาลเมืองแสนสุข มีประชากรรวมทั้งสิ้น 39,590 คน จำนวนบ้าน 17,985 หลังคาเรือนเฉลี่ย 6 คน ต่อครัวเรือน ความหนาแน่นประชากรเฉลี่ย 1,953 คนต่อตารางกิโลเมตร จาก พื้นที่ 21.3467 ตารางกิโลเมตร (13341.38 ไร่) โดยเป็นพื้นที่อยู่อาศัย คิดเป็นร้อยละ 37.26 ที่เหลือเป็นพื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ว่าง และพื้นที่อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 62.74 โดยประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในบริเวณชายฝั่งทะเล เริ่มจากชายหาดบางแสน ซึ่งกลายเป็นที่ท่องเที่ยวแห่งหนึ่งของคนกรุงเทพฯในช่วงสงครามเวียดนาม ต่อมาอเมริกาได้เข้ามาตั้งฐานทัพในประเทศไทย ที่จังหวัดนครราชสีมาและฐานทัพเรือสัตหีบ จึงเป็นจุดเริ่มต้นให้พัทยากลายเป็นแหล่งท่องเที่ยว ดากอากาศที่ได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ นับแต่นั้น และผลกระทบจากกิจกรรมการท่องเที่ยวและการขยายตัวของชุมชนแหล่งท่องเที่ยวชายทะเลของชลบุรีโดยขาดการจัดการที่ถูกต้อง ทำให้ธรรมชาติที่เคยสวยงามและ สะอาดบริสุทธิ์ มีสภาพแยลงจนเกิดความเสื่อมโทรม จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาพักผ่อนเริ่มลดน้อยลง การพยายามปรับปรุงในช่วงไม่กี่ปีนี้ ทำให้แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งเริ่มมีสภาพที่ดีขึ้น (วัฒนธรรม พัฒนาการ ทางประวัติศาสตร์ .2542)เมื่อเทศบาลตำบลแสนสุขได้ยกฐานะเป็นเมืองท่องเที่ยวได้เข้าไปจัดระเบียบการใช้พื้นที่ให้เป็นสัดส่วน กล่าวคือมีการกำหนดพื้นที่เพื่อการพักผ่อน เล่นน้ำ และเล่นกีฬาทางน้ำ ร้านขายของที่ระลึก ขายอาหาร ทางเดินเท้า ทางรถจักรยาน ที่จอดรถยนต์ รวมทั้งการรักษาความปลอดภัย ฯลฯ บางแสนจึงกลับมาเป็นที่นิยมอีกครั้งทั้งสถานที่พัก บังกะโล ห้องอาบน้ำจืด ร้านอาหารทะเล และ

เที่ยวได้เข้าไปจัดระเบียบการใช้พื้นที่ให้เป็นสัดส่วน กล่าวคือมีการกำหนดพื้นที่เพื่อการพักผ่อน เล่นน้ำ และเล่นกีฬาทางน้ำ ร้านขายของที่ระลึก ขายอาหาร ทางเดินเท้า ทางรถจักรยาน ที่จอดรถยนต์ รวมทั้งการรักษาความปลอดภัย ฯลฯ บางแสนจึงกลับมาเป็นที่นิยมอีกครั้งทั้งสถานที่พัก บังกะโล ห้องอาบน้ำจืด ร้านอาหารทะเล และอุปกรณ์กีฬาทางน้ำ เช่นเรือ สกูตเตอร์ ห่วงยาง จักรยานเช่า ฯลฯ และสนนราคาค่าต่ำกว่าเล่นที่พัทยาถึงครึ่งก่อน มีนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาบางแสน ประมาณปีละ 2,500,000 คนจะใช้ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 400 บาทต่อคน (แผนพัฒนาเทศบาลเมืองแสนสุข ประจำปี 2546.(2546) บางแสนถ้าเทียบกับพัทยาแล้ว อาจกล่าวได้ว่าบางแสนให้บรรยากาศของที่เที่ยวแบบชาวบ้านๆมากกว่า นักท่องเที่ยวมักมาเที่ยวบางแสน เขาสามมุข และอ่างศิลา ไปพร้อมๆกัน เนื่องจากมีถนนเลียบริมชายหาดที่เชื่อมต่อถึงกันสะดวก ส่วนใหญ่มาเที่ยวที่นี้แบบวันเดียวกลับ มีบางส่วนที่พัkdค้างคืนริมหาดบางแสน

สภาพภูมิศาสตร์ บางแสน อยู่ในเขตเทศบาลเมืองแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 74 กิโลเมตร หรือห่างจากตัวเมืองชลบุรี ประมาณ 13 กิโลเมตรตั้งอยู่ทางตอนใต้ของแหลมแท่น ลักษณะภูมิประเทศเป็นหาดทรายที่มีความลาดชันน้อย ยาวจากแหลมแท่นไปจนจรดกับเขตบางพระ แบ่งเรียกเป็น 2 ส่วน คือบางแสนตอนบน และ บางแสนตอนล่าง (หาดวอนนภา) บริเวณชายหาดบางแสนยาวประมาณ 4 กิโลเมตร โดยอ่าวไทยอยู่ทางทิศตะวันตก การมีพื้นที่ติดอ่าวไทย ทำให้อากาศของชลบุรี ค่อนข้างอบอุ่นสบายตลอดปี ฤดูร้อนไม่ร้อนจัด ฤดูหนาวอากาศไม่ถึงกับแห้งแล้งมากนัก เพราะมักมีฝนตกชุก เนื่องจากอิทธิพลของลมมรสุม บริเวณใกล้ภูเขาตอนไปในแผ่นดิน จะมีฝนตกชุกมากกว่าชายทะเล ในอดีตพื้นที่ชายทะเลเมืองชลบุรีได้รับการยอมรับว่ามีอากาศดีมาก จนเป็นที่พักพิงของผู้ป่วย และที่ตากอากาศของพระมหากษัตริย์ในราชวงศ์จักรีหลายพระองค์ รวมทั้งเหล่าเชื้อพระวงศ์ และชาวต่างประเทศในสมัยก่อน แหลมแท่น เขาสามมุข อยู่ถัดจากชายหาดบางแสนไปทางเหนือเลียบริมชายหาดได้ปรับปรุงให้เป็นระเบียบ เรียบร้อย ประกอบด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วน

การพัฒนาการท่องเที่ยวถือเป็นประเด็นหลักการพัฒนาประจำปี 2546 ของเทศบาลเมืองแสนสุข เพราะถือเป็นการนำรายได้เข้าสู่ท้องถิ่น และช่วยเสริมสร้างเศรษฐกิจของชุมชนให้เข้มแข็ง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวที่มีอยู่อย่างสมบูรณ์ และดีที่สุด เพื่อให้เป็นที่ประทับใจของนักท่องเที่ยวตลอดไปซึ่งแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเทศบาลฯได้กำหนดไว้ คือ ปรับปรุงและพัฒนาชายหาดบางแสน หาดวอนนภา แหลมแท่น เขาสามมุข และหนองมนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และนันทนาการเพื่อสุขภาพ เพิ่มสถานที่ท่องเที่ยวมากขึ้นจากเดิมที่มีอยู่ และเพิ่มมาตรการอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย ป้องกันการเอารัดเอาเปรียบและแก้ไขความเดือดร้อนของนักท่องเที่ยวอย่างจริงจัง และ ต่อเนื่อง

6.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประสพพร พุ่มพวง (2545) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มีเพศ สถานภาพ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ และภูมิสำเนาที่แตกต่างกัน ใช้ปัจจัยโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน และมีการใช้ปัจจัยโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูง กล่าวคือ ทรัพยากรการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก โครงสร้างพื้นฐาน สินค้าของที่ระลึก การรับรู้ข่าวสารข้อมูล มีผลต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวภายในประเทศทั้งโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับสูง

เนาวรัตน์ พลายน้อย และ คณะ (2538 : บทคัดย่อ) เป็นการศึกษาถึงเรื่อง พฤติกรรมการท่องเที่ยว ภายใน ประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย พบว่า นักท่องเที่ยวไทยที่เดินทางท่องเที่ยว ด้วยวัตถุประสงค์ ที่สำคัญ คือ การพักผ่อน เยี่ยมญาติ และ ปฏิบัติกิจกรรมทางศาสนา แหล่งนักท่องเที่ยวที่ไปมากเรียงตามลำดับ คือ ศูนย์การค้า ตลาดในเมือง วัด ภูเขา น้ำตก ทะเล และ เกาะ โดยสิ่งจูงใจ ที่สำคัญในการท่องเที่ยว คือ ผลพลอยได้ จากการทำกิจกรรมอื่นๆ และ อาศัยช่วงเวลา ที่มีท่องเที่ยว ไปด้วย รองลงมา คำชวน ของเพื่อน และ ญาติ โดย จัดกลุ่ม นักท่องเที่ยว ได้ ตามระดับอายุ ดังนี้ คือ กลุ่ม นักท่องเที่ยวที่อายุ น้อย จะไป ทักเรียนมากกว่า กลุ่ม กลางคน จะไปประชุมสัมมนามากกว่า และกลุ่มสูงอายุ จะไปปฏิบัติ กิจกรรมทางศาสนา มากกว่า นักท่องเที่ยว ชาวกรุงเทพฯ ที่ครอบครัวมีรายได้สูงจะมีอิทธิพล ในการกำหนดค่าใช้จ่าย เฉลี่ย ต่อครั้ง ค่อนข้างมากในทางบวก การส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้วยการเน้นกลุ่มเป้าหมาย ที่เป็นชาวกรุงเทพฯ ที่มีอายุค่อนข้างมาก ซึ่งส่วนใหญ่ เป็น ผู้มีรายได้ ของครอบครัวสูง จะเป็นอีกแนวทาง หนึ่งในที่จะเพิ่มค่าใช้จ่าย เฉลี่ยต่อครั้ง ของนักท่องเที่ยว ของชาว กรุงเทพฯ ได้ นอกจากนี้ การส่งเสริมค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครั้ง โดย การพิจารณากลุ่มอาชีพ พบว่าควรเลือกกลุ่มเป้าหมาย ที่ไม่ใช่กลุ่มแม่บ้าน

อุษณีย์ ศรีภูมิ (2544) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวทัศนศึกษาใน เขตฐานทัพเรือ สัตหีบ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยวในเขตฐานทัพเรือ สัตหีบในระดับดี มาก ในเรื่องของความสะดวกในการเดินทาง ความสะดวกในการผ่านเข้า – ออก ความสวยงามของสภาพแวดล้อม การรักษาความสะอาด และการรักษาความปลอดภัย ในระดับค่อนข้างดีในเรื่องการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก การประชาสัมพันธ์ และการจัดจำหน่ายของที่ระลึก ความคิดเห็น ต่อกิจกรรมทัศนศึกษาที่ได้เยี่ยมชม ศูนย์อนุรักษ์ พันธุ์เต่าทะเล กิจกรรมค่ายพักแรม อาคารพิพิธภัณฑ์ทหารนาวิกโยธิน การเยี่ยมชมเรือรบหลวง ศูนย์อนุรักษ์และฟื้นฟู สภาพแวดล้อมทางทะเล การศึกษาบริเวณอ่าวสัตหีบ และกิจกรรมสโมสรเรือใบ ส่วน ลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ พบว่าปัจจัยด้านอายุและระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยว ที่แตกต่างกัน ไม่ส่งผลให้ความคิดเห็นต่างกัน

ปวีณา โทณแก้ว (2542) ศึกษา เรื่องปัจจัยที่กำหนดรูปแบบ การใช้จ่ายในการท่องเที่ยวภายใน ประเทศ ของคนไทย เพื่อเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว และ ช่วยกระตุ้นภาวะ เศรษฐกิจ ในปัจจุบัน ได้พบว่า ระดับรายได้ มีอิทธิพล ต่อค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ดังนั้น ควรเน้นที่กลุ่มเป้าหมาย หลัก และ นักท่องเที่ยวที่มี รายได้สูง กลาง และ ต่ำ มีหลักเกณฑ์ ในการเลือกสถานที่อย่างไร เพื่อพัฒนาส่งเสริมการท่องเที่ยว ตรงตามหลัก เกณฑ์ ในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยว รวมถึงอายุของนักท่องเที่ยว สำหรับนักท่องเที่ยวที่เป็น เพศหญิง และ แรง จูงใจ ให้มีการท่องเที่ยวมากขึ้น เนื่องจากเพศหญิงจะมีอิทธิพล ต่อการกำหนดค่าใช้จ่าย ในการท่องเที่ยวมากกว่าเพศชาย ควรมีการส่งเสริม การท่องเที่ยวในกลุ่มเป้าหมาย ที่มีอาชีพ ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ อาชีพ ลูกจ้าง /พนักงาน เอกชน อาชีพ ประกอบธุรกิจส่วนตัว และ อาชีพ แม่บ้าน ทำงานในครอบครัวเป็นหลัก เนื่องจากกลุ่ม อาชีพ ดังกล่าว มีผลต่อการเพิ่ม ขึ้นของค่าใช้จ่าย ในการท่องเที่ยว มากกว่าอาชีพอื่น จากการศึกษาพบว่า นัก ท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีวัตถุประสงค์ ในการท่องเที่ยว เพื่อการพักผ่อนมากที่สุด โดย คำนึงถึงความสวยงาม ของ สภาพแวดล้อม ความเหมาะสมกับค่าใช้จ่าย และ ความสะดวกในการเดินทาง ดังนั้น ในการวางแผนนโยบาย ส่ง เสริมการท่องเที่ยวจึงควรมุ่งเน้นการปรับปรุง แหล่งท่องเที่ยว ให้มีความเหมาะสม ตรงกับความต้องการของนัก ท่องเที่ยวมากที่สุด

วราทิพย์ ธรรมสังคีติ (2545) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ใช้บริการเรือสำราญอันดามันปรีนเซส พบว่า ทักษะของผู้ใช้บริการเรือสำราญอันดามันปรีนเซสที่มีต่อการท่องเที่ยวเรือสำราญอันดามันปรีนเซสจะมีทัศนคติที่ดีมาก ในด้านความปลอดภัยในการเดินทาง การให้บริการของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต้อนรับและพนักงานในห้องอาหาร และความเอาใจใส่ดูแลของมัคคุเทศน์ และผู้ให้บริการเรือสำราญอันดามันปรีนเซสที่มีลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการใช้บริการเรือสำราญอันดามันปรีนเซสแตกต่างกัน สำหรับอายุ อาชีพ และสถานภาพการสมรส และผู้ให้บริการเรือสำราญอันดามันปรีนเซสจะมาท่องเที่ยวเป็นครั้งแรก โดยส่วนมากจะเดินทางมาท่องเที่ยวกับครอบครัวเป็นจำนวนมากที่สุด ผู้ใช้บริการเรือสำราญอันดามันปรีนเซสที่มีลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวเรือสำราญอันดามันปรีนเซสแตกต่างกัน ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ใช้บริการเรือสำราญอันดามันปรีนเซสมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ผู้ใช้บริการเรือสำราญอันดามันปรีนเซสที่มีทัศนคติต่อการใช้บริการเรือสำราญอันดามันปรีนเซสไปในทางที่ดี ก็ย่อมจะมีแนวโน้มพฤติกรรมการท่องเที่ยวซ้ำอีกอย่างแน่นอน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทยซึ่งในการดำเนินการวิจัยมีขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรชาวไทยที่อาศัยในประเทศไทยที่ไปเที่ยวชายหาดบางแสนและมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงต้องเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบวิจาร์ณญาณ (Judgement) โดยเลือกเก็บตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวชาวไทย และใช้วิธีการเลือกแบบ Non-probability โดยการเลือกตัวอย่างแบบตามความสะดวก (Convenience) ด้วยการแจกแบบสอบถามให้กับนักท่องเที่ยวตามชายหาดบางแสน ซึ่งผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนประชากรที่แท้จริง คำนวณกลุ่มตัวอย่างจากสูตรได้จำนวนตัวอย่าง 385คน (กัลยา วานิชย์บัญชา.2545 :26)

$$n = \frac{Z^2}{4E^2}$$

เมื่อ n แทนจำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง

Z แทน ระดับความมั่นใจที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ที่มีค่าเท่ากับ 95 % โดยที่ $\alpha = .05$ หรือ $1 - \alpha / 2 = .95$ จะทำให้ $Z = 0.975$ เปิดตาราง ค่า Z ได้ = 1.96

E แทน ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ โดยกำหนดให้ค่าความคลาดเคลื่อน = 0.05 โดยแทนค่าดังนี้

$$n = \frac{(1.96)^2}{4(0.05)^2} = 384.16 \text{ หรือ } 385 \text{ คน}$$

ผู้วิจัยได้เผื่อการสูญเสียของแบบสอบถาม 4 % เท่ากับ 15 ตัวอย่าง ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 400 ตัวอย่าง

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือหรือแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี และหลักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับหัวเรื่องการวิจัยจากแหล่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น จากตำรา หรือเอกสารต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ในการสร้างแบบสอบถาม
2. กำหนดกลุ่มตัวอย่าง ขอบเขตของงานวิจัย และแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรม การท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย
3. จัดทำเครื่องมือหรือแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 4 ส่วน ๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทางด้านประชากรศาสตร์

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส อายุ การศึกษา รายได้ โดยลักษณะ ของแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามแบบที่คำตอบให้เลือก 2 คำตอบ จำนวน 1 ข้อ คำถามที่มีให้เลือกหลายคำตอบ ให้เลือก (Multiple Choice Question) จำนวน 5 ข้อ และให้ตอบคำถาม 1 ข้อ รวมทั้งหมด 7 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลดังนี้

1. เพศ ได้แก่เพศชายและเพศหญิง ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นนามบัญญัติ (Nominal Scale)
2. อายุ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยการกำหนดช่วงอายุได้

ถูก

แบ่งออกเป็นช่วง ๆ ดังนี้

- 2.1 15 – 24 ปี
- 2.2 25 – 34 ปี
- 2.3 35 – 44 ปี
- 2.4 45 ขึ้นไป

3. สถานภาพสมรส ใช้ระดับการวัดข้อมูลเป็นนามบัญญัติ (Ordinal Scale) โดยกำหนดเป็น ดัง

นี้

- 3.1 โสด
- 3.2 สมรส
- 3.3 หม้าย/หย่าร้าง

4. การศึกษาสูงสุด ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยกำหนดเป็น

- 4.1 มัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า
- 4.2 มัธยมศึกษา
- 4.3 อนุปริญญา
- 4.4 ปริญญาตรี
- 4.5 สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพ ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

- 5.1 นักเรียน/ นักศึกษา
- 5.2 รับราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

- 5.3 เจ้าของกิจการ
- 5.4 พนักงานบริษัทเอกชน
- 5.5 อื่นๆ
- 6. รายได้ต่อเดือน ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
 - 6.1 ต่ำกว่า หรือ เท่ากับ 10,000 บาท
 - 6.2 10,001 – 15,000 บาท
 - 6.3 15,001 – 20,000 บาท
 - 6.4 20,001 – 25,000 บาท
 - 6.5 25,001 บาท ขึ้นไป
- 7. ปัจจุบันท่านอยู่จังหวัดใด ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภท (Rating Scale)

ส่วนที่ 2 ทศนคติของการท่องเที่ยวชายหาด บางแสน ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทย ต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จำนวน 5 ข้อ ตั้งแต่ 8 - 12 ข้อ การสร้างแบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยใช้ Likert's Scale เป็นมาตรวัด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) จำนวน 5 ข้อ มี 5 ระดับ คือ

ระดับ 5	หมายถึง	นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดในปัจจัยต่างๆ อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง
ระดับ 4	หมายถึง	นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดในปัจจัยต่างๆ อยู่ในระดับเห็นด้วย
ระดับ 3	หมายถึง	นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดในปัจจัยต่างๆ อยู่ในระดับเฉยๆ
ระดับ 2	หมายถึง	นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดในปัจจัยต่างๆ อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย
ระดับ 1	หมายถึง	นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดในปัจจัยต่างๆ อยู่ในระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การอภิปรายผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2542 : 110) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผล ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} = 0.8
 \end{aligned}$$

ตาราง 2 สรุปเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น	
	ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ
4.21 - 5.00	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.41 - 4.20	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
2.61 - 3.40	เฉยๆ	เฉยๆ
1.81 - 2.60	ไม่เห็นด้วย	เห็นด้วย
1.00 - 1.80	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

คำถามข้อที่ 13 -15 เป็นการวัดความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสนด้านต่าง ๆ ใช้ระดับการวัดข้อมูล ประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดของนักท่องเที่ยวชาวไทย

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทยตั้งแต่ข้อ 16 -27 เป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) โดยมีดังต่อไปนี้

ช่วงระยะเวลาท่องเที่ยวมากที่สุด	ใช้ระดับข้อมูลนามบัญญัติ (Nominal Scale)
ลักษณะการท่องเที่ยว	ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)
พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	ใช้ระดับข้อมูลนามบัญญัติ (Nominal Scale)
วัตถุประสงค์ในการมาเที่ยว	ใช้ระดับข้อมูลนามบัญญัติ (Nominal Scale)
บุคคลที่มีอำนาจในการตัดสินใจ	ใช้ระดับข้อมูลนามบัญญัติ (Nominal Scale)
ค้างคืนที่ใด	ใช้ระดับข้อมูลนามบัญญัติ (Nominal Scale)
แนะนำคนอื่นมา	ใช้ระดับข้อมูลนามบัญญัติ (Nominal Scale)
จะกลับมาท่องเที่ยวอีกหรือไม่	ใช้ระดับข้อมูลนามบัญญัติ (Nominal Scale)
วิธีการเดินทาง	ใช้ระดับข้อมูลนามบัญญัติ (Nominal Scale)
ความถี่ในการมา	ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)
งบประมาณการท่องเที่ยว	ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)
จำนวนผู้ร่วมมาท่องเที่ยว	ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)

ส่วนที่ 4 รูปแบบการดำเนินชีวิต

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการดำรงชีวิต ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 2 เรื่อง คือ ความสนใจในคำถามข้อ 28 ใช้ระดับข้อมูลนามบัญญัติ (Nominal Scale) และ ข้อ 29 ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) และกิจกรรม ในคำถามข้อ 30 ใช้ระดับข้อมูลนามบัญญัติ (Nominal Scale) และข้อ 31 ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ให้อาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการควบคุมปริญญา นิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และแนะนำข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบความเชื่อถือ โดยนำไปทดสอบ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2541: 215) เพื่อนำผลไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ ครอนบัค (Cronbach หรือ Cronbach's Alpha Coefficient) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2538 : 125) ผลลัพธ์ค่าแอลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{S^2} \right]$$

โดยที่	α	แทน	ค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
	S^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

จากการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7276

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Method) เพื่อศึกษาทัศนคติ และพฤติกรรมของการท่องเที่ยว โดยแบ่งลักษณะของการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ทำการศึกษาเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครที่ชายหาดบางแสน
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการประกอบของการทำวิจัยนั้นผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ตำราที่เกี่ยวข้องกับการทำการวิจัย วิทยานิพนธ์ และเอกสารต่างๆ

4. การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมา ผู้ทำการศึกษาวิจัยได้จัดกระทำ และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 การจัดกระทำข้อมูล

การจัดทำครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ทำการสำรวจด้วยแบบสอบถามดังต่อไปนี้

4.1.1 ทดสอบแบบสอบถามที่ได้ทำการออกแบบไว้ (Pretest) แล้วดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องของแบบสอบถามพร้อมตรวจสอบความเชื่อมั่น (Validity) ของแบบสอบถามด้วยวิธีการของครอนบัค (Cronbach 's หรือ Cronbach's Alpha Coefficient)

4.1.2 นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ก่อนที่จะแปลงข้อมูลและเข้ารหัส (Coding) เพื่อทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistic Package for Social Sciences) for Windows Version 11 และทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยใช้ค่าสถิติต่างๆ

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

4.2.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าสถิติร้อยละของคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวการใช้ร้อยละเพื่อดูการกระจายของตัวแปร และเพื่อนำเสนอข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างใช้สูตร (เตือนจิตต์ จิตอารี, 1999 : 236)

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนคำตอบ}}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}} \times 100$$

4.2.1.2 การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต(Mean)หรือใช้สัญลักษณ์ $\bar{x}$ โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2544 : 35)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

$$\begin{aligned} \text{เมื่อ } \bar{X} &= \text{ค่าเฉลี่ย} \\ \sum X &= \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด} \\ n &= \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง} \end{aligned}$$

4.2.1.3 การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยการใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541 : 65)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

$$\begin{aligned} \text{เมื่อ } S.D. &= \text{ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน} \\ \sum X^2 &= \text{ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง} \\ (\sum X)^2 &= \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง} \\ n &= \text{จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง} \end{aligned}$$

4.2.1.4 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right)$$

$$\begin{aligned} \text{เมื่อ } \alpha &= \text{ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม} \\ n &= \text{จำนวนข้อของแบบสอบถาม} \\ \sum S_i^2 &= \text{ผลรวมค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ} \\ S^2 &= \text{ความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามทั้งฉบับ} \end{aligned}$$

4.2.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

4.2.2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มตัวอย่างโดยใช้ t-test

(ชูศรี วงศ์รัตน์. 2541 : 165)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t = ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

$\bar{X}_1 - \bar{X}_2$ = ค่าเฉลี่ย

$S_1^2 + S_2^2$ = ค่าความแปรปรวน

n_1, n_2 = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

โดยมีค่าความอิสระ (Degree of Freedom : df)

$$df = \frac{\left\{ \frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right\}}{\frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} \right)}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{S_2^2}{n_2} \right)}{n_2 - 1}}$$

4.2.2.2 ค่า ANOVA (Analysis of Variance) ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวเพื่อทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มตัวอย่างขึ้นไป

(กัลยา วานิชย์บัญชา. 2544 : 175) โดยใช้สูตร

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F = ค่าการแจกแจงที่ใช้พิจารณา ใน F-distribution

MS_b = ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w = ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

$(k-1)$ = Degrees of Freedom สำหรับการแปรผันระหว่างกลุ่ม (dfb)

$(N-k)$ = Degrees of Freedom สำหรับการแปรผันภายในกลุ่ม (dfw)

กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็น รายคู่ใน ระดับนัยสำคัญ .05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้สูตรตามวิธี Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประชากร กัลยา วานิชย์บัญชา (2545 :161)

$$LSD = t_{1-\alpha/2; n-k} \sqrt{MSE \left[\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right]}$$

$$\text{โดยที่ } n = \sum_{i=1}^k n_i$$

$$n_i \neq n_j$$

$$r = n - k$$

เมื่อ	LSD	=	ค่าผลต่อนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับประชากรกลุ่ม i และ j
	MSE	=	ค่า Mean Square Error จากตารางวิเคราะห์ความแปรปรวน
	k	=	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบ
	n	=	จำนวนข้อมูลตัวอย่างทั้งหมด
	α	=	ค่าความเชื่อมั่น

4.2.2.3 ค่า Chi-Square test (χ^2 -test) ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรเชิงกลุ่ม (Categories) กับตัวแปรเชิงกลุ่ม (Categories) ด้วยกันโดยมีสูตรดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2545 : 201)

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}} \quad , df = (r-1)(c-1)$$

$$\text{โดยที่ } E_{ij} = \frac{(r_i)(c_j)}{n}$$

กำหนดให้ O_{ij} = ความถี่ของลักษณะที่ i ของตัวแปรที่ 1 และลักษณะที่ j ของตัวแปรที่ 2

E_{ij} = ความถี่ที่คาดหวังของลักษณะที่ i ของตัวแปรที่ 1 และลักษณะที่ j ของตัวแปรที่ 2

r = จำนวนลักษณะของตัวแปรที่ 1

c = จำนวนลักษณะของตัวแปรที่ 2

n_i = ความถี่รวมของลักษณะที่ i ของตัวแปรที่ 1 และทุกลักษณะของตัวแปรที่ 2

df = Degree of Freedom (องศาอิสระ)

การทดสอบนัยสำคัญ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ α และที่ชั้นความเป็นอิสระ $(r-1)(c-1)$ ถ้าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า χ^2 จากตาราง แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ในทางตรงกันข้ามถ้าค่า χ^2 ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า χ^2 จากตาราง แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2.2.4 หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product – Moment Coefficient) (บุญธรรม กิจปรีดาภิรต. 2543 : 346) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของคนกรุงเทพฯ

$$r_{xy} = \frac{n\sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[n\sum X^2 - (\sum X)^2][n\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนน X
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนน Y
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมคะแนนชุด Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่าง X และ Y ทุกคู่
	n	แทน	จำนวนคนหรือกลุ่มตัวอย่าง

สำหรับการแปลความหมายระดับความสัมพันธ์กำหนดดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 316)

ถ้าค่า r มีค่ามากกว่า 0.7	แสดงว่า	มีความสัมพันธ์ในระดับสูง
ถ้าค่า r มีค่าระหว่าง 0.3 - 0.7	แสดงว่า	มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
ถ้าค่า r มีค่าน้อยกว่า 0.3	แสดงว่า	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
ถ้าค่า r มีค่าเท่ากับ 0	แสดงว่า	ไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

4.3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติต่างกัน

1.1 เพศ สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือนที่ แตกต่างกัน มีทัศนคติที่มีผลต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่างกัน โดยทดสอบกับแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ข้อ 13 , 14 และ 15 สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ Chi-Square

1.2 เพศที่ต่างกัน มีทัศนคติที่มีผลต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่างกันโดยทดสอบกับแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ข้อ 8-12 สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-test

1.3 สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือนที่ แตกต่างกัน มีทัศนคติที่มีผลต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่างกัน โดยทดสอบกับแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ข้อ 8 -12 สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ F-test

สมมติฐานข้อที่ 2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีผลต่อ พฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย ต่างกัน

2.1 เพศ สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือนที่ แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย ต่างกันโดยทดสอบกับแบบสอบถาม ส่วนที่ 3 ข้อ 18, 21, 24 สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ Chi-Square

2.2 เพศที่ต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่างกันโดยทดสอบกับแบบสอบถาม ส่วนที่ 3 ข้อ 25-27 สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-test

2.3 สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ต่อเดือนที่ แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติที่มีผลต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่างกัน โดยทดสอบกับแบบสอบถาม ส่วนที่ 3 ข้อ 25-27 สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ F-test

สมมติฐานข้อที่ 3 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจ กิจกรรมในเวลาสำหรับการพักผ่อน ที่แตกต่างกัน มี ทัศนคติที่มีผลต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย ต่างกัน

3.1 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจ ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย ต่างกัน โดยทดสอบกับแบบสอบถาม ส่วน ที่ 4 ข้อ 29 ,31 กับแบบสอบถามส่วนที่ 3 ข้อ 13-15 สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ Chi-Square

3.2 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ กิจกรรมในเวลาสำหรับการพักผ่อน ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย ต่างกัน โดยทดสอบกับแบบสอบถาม ส่วน ที่ 4 ข้อ 29 ,31 กับแบบสอบถามส่วนที่ 3 ข้อ 13-15 สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ Chi-Square

สมมติฐานข้อที่ 4 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจ กิจกรรมในเวลาสำหรับการพักผ่อน ที่แตกต่างกัน มี ผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของคนกรุงเทพฯ ต่างกัน

4.1 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจ ที่แตกต่างกัน มี ผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย ต่างกัน โดยทดสอบกับแบบสอบถาม ส่วนที่ 4 ข้อ 29, 31 กับแบบสอบถามส่วนที่ 3 ข้อ16,18, 20 สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ Chi-Square

4.2 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ กิจกรรมในเวลาสำหรับการพักผ่อน ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย ต่างกัน โดยทดสอบกับแบบสอบถาม ส่วนที่ 4 ข้อ 29, 31 กับแบบสอบถามส่วนที่ 3 ข้อ 25-27 สถิติที่ใช้ทดสอบ F-test

4.3 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจ กิจกรรมในเวลาสำหรับการพักผ่อนที่ แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย ต่างกัน โดยจะใช้การทดสอบค่าที (t-test) ในการทดสอบสมมติฐาน พฤติกรรมที่นำมาทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน และ ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน

สมมติฐานข้อที่ 5 ทัศนคติ และ พฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย มีความสัมพันธ์กันโดยทดสอบกับแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ข้อ 8-12 กับแบบสอบถามส่วนที่ 3 ข้อ 25-27 สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ Pearson Product-Moment Correlation Coefficient ดังนี้

5.1 สมมติฐานข้อที่ 5 ทศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน
ข้อจำนวนครั้งใน 1 ปีที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน

5.2 สมมติฐานข้อที่ 5 ทศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน
ข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน

5.3 สมมติฐานข้อที่ 5 ทศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน
ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ของงานวิจัยเรื่อง ทักษะคิดและพฤติกรรมกาท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยว ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ตอน และเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Square)
χ^2	แทน	ค่าสถิติของการทดสอบไค-สแควร์ (Chi-square Test)
r	แทน	ค่าสถิติของการทดสอบความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)
p-value	แทน	ค่าความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
H ₀	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H ₁	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย โดยเรียงลำดับหัวข้อเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ได้แก่ ลักษณะประชากรศาสตร์ ทักษะคิด พฤติกรรม และรูปแบบการดำเนินชีวิต ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่างกัน

2. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่างกัน
3. รูปแบบการดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่างกัน
4. รูปแบบการดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่างกัน
5. ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

1. ลักษณะประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ รายได้ ต่อเดือน และที่อยู่ปัจจุบัน โดยแจกแจงจำนวนและร้อยละ ดังนี้

ตาราง 3 แสดงจำนวน และร้อยละ ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	172	43.0
- หญิง	228	57.0
รวม	400	100.0
2. อายุ		
- 15 – 24 ปี	127	31.8
- 25 – 34 ปี	225	56.2
- 35 – 44 ปี	44	11.0
- ตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป	4	1.0
รวม	400	100.0
3. สถานภาพสมรส		
- โสด	269	67.2
- สมรส	126	31.5
- หม้าย/หย่าร้าง	5	1.3
รวม	400	100.0

ตาราง 3 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. ระดับการศึกษาสูงสุด		
- มัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า	33	8.2
- มัธยมศึกษาปลาย	85	21.3
- อนุปริญญา	70	17.5
- ปริญญาตรี	185	46.2
- สูงกว่าปริญญาตรี	27	6.8
รวม	400	100.0
5. อาชีพ		
- นักเรียน/นักศึกษา	57	14.2
- รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	17	4.2
- เจ้าของกิจการ	19	4.8
- พนักงานบริษัทเอกชน	293	73.3
- อื่น ๆ ได้แก่ พ่อบ้าน/แม่บ้าน	14	3.5
รวม	400	100.0
6. รายได้		
- ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 10,000 บาท	163	40.7
- 10,001 – 15,000 บาท	99	24.7
- 15,001 – 20,000 บาท	47	11.8
- 20,001 – 25,000 บาท	29	7.3
- 25,001 บาทขึ้นไป	62	15.5
รวม	400	100.0

ตาราง 3 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
7. ที่อยู่ปัจจุบัน		
ชลบุรี	201	50.3
กรุงเทพมหานคร	81	20.2
ระยอง	36	9.0
สมุทรปราการ	29	7.3
ฉะเชิงเทรา	14	3.5
เลย	11	2.7
นนทบุรี	10	2.5
อยุธยา	6	1.5
สระบุรี	6	1.5
แพร่	6	1.5
รวม	400	100.0

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 400 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

เพศ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย มีจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0 และเพศหญิง มีจำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 โดยนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

อายุ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15 – 24 ปี มีจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 25 - 34 ปี มีจำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.2 นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 35 - 44 ปี มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 และนักท่องเที่ยวที่มีอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 โดยนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีอายุ 25 - 34 ปี รองลงมา คือ อายุ 15 - 24 ปี และอายุ 35 - 44 ปี ตามลำดับ

สถานภาพ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพโสด มีจำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 67.2 นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส มีจำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 และนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 โดยนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีสถานภาพโสด รองลงมา คือ สมรส และหม้าย/หย่าร้าง ตามลำดับ

ระดับการศึกษาสูงสุด นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษามัธยมต้นหรือต่ำกว่า มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา มีจำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษานุปริญญา มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีจำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.2 และนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า

ปริญญาตรี มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 โดยนักท่องเที่ยวยที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีระดับการศึกษาปริญญาตรี รองลงมา คือ มัธยมศึกษา และอนุปริญญา ตามลำดับ

อาชีพ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 293 คน คิดเป็นร้อยละ 73.3 และนักท่องเที่ยวยที่มีอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ พ่อบ้าน/แม่บ้าน มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 โดยนักท่องเที่ยวยที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน รองลงมา คือ นักเรียน/นักศึกษา และเจ้าของกิจการ ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีจำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 40.7 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท มีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 20,000 บาท มีจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 25,000 บาท มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือน 25,001 บาทขึ้นไป มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 โดยนักท่องเที่ยวยที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท รองลงมา คือ 10,001 – 25,000 บาท และ 25,001 บาทขึ้นไป ตามลำดับ

ที่อยู่ปัจจุบัน นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามที่มีที่อยู่ปัจจุบันอยู่จังหวัดชลบุรี มีจำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.3 จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 จังหวัดระยอง มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 จังหวัดสมุทรปราการ มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 จังหวัดฉะเชิงเทรา มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 จังหวัดเลย มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 จังหวัดนนทบุรี มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 จังหวัดอยุธยา มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 จังหวัดสระบุรี มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 จังหวัดแพร่ มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

แต่เนื่องจากนักท่องเที่ยวยที่ตอบแบบสอบถามที่มีอายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 มีจำนวนน้อยเกินไป จึงนำมารวมกับกลุ่มนักท่องเที่ยวยที่มีอายุ 35 - 44 ปี มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 ได้กลุ่มนักท่องเที่ยวยที่ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุใหม่ ดังนี้

ตาราง 4 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ อายุของนักท่องเที่ยวย

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
- 15 – 24 ปี	127	31.8
- 25 – 34 ปี	225	56.2
- ตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป	48	12.0
รวม	400	100.0

อายุ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ 15 – 24 ปี มีจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 25 - 34 ปี มีจำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.2 และนักท่องเที่ยวยที่มีอายุตั้งแต่

35 ปีขึ้นไป มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 โดยนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีอายุ 25 - 34 ปี รองลงมา คือ อายุ 15 – 24 ปี และตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป ตามลำดับ

2. ทักษะคตินักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมต่าง ๆ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านความปลอดภัย โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทักษะคตินักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน

ทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	2.81	.66	เฉยๆ
2. ด้านกิจกรรมต่าง ๆ	3.04	.69	เฉยๆ
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.26	.40	เฉยๆ
4. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	2.19	.72	ไม่เห็นด้วย
5. ด้านความปลอดภัย	3.00	.74	เฉยๆ
รวม	2.86	.40	เฉยๆ

จากตาราง 5 แสดงว่า นักท่องเที่ยวมีทัศนคติโดยรวมต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน อยู่ในระดับเฉยๆ ($\bar{X} = 2.86$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน อยู่ในระดับเฉยๆ ได้แก่ ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 2.81$) ด้านกิจกรรมต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.04$) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.26$) และด้านความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.00$) ส่วนนักท่องเที่ยว มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X} = 2.19$)

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทักษะคตินักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. น้ำทะเลสะอาด ***	2.09	.92	ไม่เห็นด้วย
2. หาดทรายสะอาด ***	2.18	.96	ไม่เห็นด้วย
3. อากาศบริสุทธิ์	3.52	.90	เห็นด้วย
4. ทิวทัศน์สวยงาม	3.44	.89	เห็นด้วย
รวม	2.81	.66	เฉยๆ

*** เป็นคำถามเชิงลบ ได้ปรับแบบสอบถามและสเกลแล้ว

จากตาราง 6 แสดงว่า นักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว อยู่ในระดับเฉยๆ ($\bar{X} = 2.81$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่นักท่องเที่ยวมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วย คือ อากาศบริสุทธิ์ ($\bar{X} = 3.52$) และทิวทัศน์สวยงาม ($\bar{X} = 3.44$) ส่วนข้อที่นักท่องเที่ยวมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ได้แก่ น้ำทะเลสะอาด ($\bar{X} = 2.09$) และหาดทรายสะอาด ($\bar{X} = 2.18$)

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ

ด้านกิจกรรมต่าง ๆ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีบริการวินด์เซิร์ฟ หรือบานาน่าโบ๊ท บริการแก่นักท่องเที่ยว	3.82	.81	เห็นด้วย
2. มีบริการเช่าเสื้อหรือเตียงผ้าใบพักผ่อนริมชายหาดที่ดี	3.63	.94	เห็นด้วย
3. มีจำนวนไม่พลุกพล่านเหมาะกับการเล่นน้ำทะเล ***	2.48	.93	ไม่เห็นด้วย
4. ความกว้างขวางของพื้นที่ชายหาดทำให้มีความเป็นส่วนตัว ***	2.24	.94	ไม่เห็นด้วย
รวม	3.04	.69	เฉยๆ

*** เป็นคำถามเชิงลบ ได้ปรับแบบสอบถามและสเกลแล้ว

จากตาราง 7 แสดงว่า นักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ อยู่ในระดับเฉยๆ ($\bar{X} = 3.04$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่นักท่องเที่ยวมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วย คือ มีบริการวินด์เซิร์ฟ หรือบานาน่าโบ๊ท บริการแก่นักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.82$) และมีบริการเช่าเสื้อหรือเตียงผ้าใบพักผ่อนริมชายหาดที่ดี ($\bar{X} = 3.63$) ส่วนข้อที่นักท่องเที่ยวมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ได้แก่ มีจำนวนไม่พลุกพล่านเหมาะกับการเล่นน้ำทะเล ($\bar{X} = 2.48$) และความกว้างขวางของพื้นที่ชายหาดทำให้มีความเป็นส่วนตัว ($\bar{X} = 2.24$)

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีพาหนะหลายประเภทเข้าถึงได้	4.11	.77	เห็นด้วย
2. การเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยวสะดวกสบาย	4.09	.74	เห็นด้วย
3. ที่พักแรมหาง่าย ***	3.03	.96	เฉยๆ
4. มีป้ายบอกทางเป็นระยะ ๆ	3.92	.73	เห็นด้วย
5. มีร้านอาหารให้เลือกหลายชนิด	3.86	.90	เห็นด้วย

ตาราง 8 (ต่อ)

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
6. ราคาเช่า เช่น ห่วงยาง เตียงผ้าใบ จักรยาน เหมาะสม	2.81	1.14	เฉยๆ
7. ค่าบริการ เช่น ค่าอาบน้ำ ค่าห้องสุขา ถูกเกินไป ***	2.40	1.03	ไม่เห็นด้วย
8. อาหารหาบเร่โดยทั่วไป สะอาด สดสะอาด ***	2.39	.87	ไม่เห็นด้วย
9. มีจำนวนร้านอาหารไม่หนาแน่น ดูเชิญชวนให้รับประทาน ***	2.45	.90	ไม่เห็นด้วย
10. ความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในการประชาสัมพันธ์ ข้อมูลด้านต่าง ๆ ท้นต่อเหตุการณ์	3.58	.94	เห็นด้วย
รวม	3.26	.40	เฉยๆ

*** เป็นคำถามเชิงลบ ได้ปรับแบบสอบถามและสเกลแล้ว

จากตาราง 8 แสดงว่า นักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับเฉยๆ ($\bar{X} = 3.26$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่นักท่องเที่ยวมีทัศนคติอยู่ในระดับเห็นด้วย คือ มีพาหนะหลายประเภทเข้าถึงได้ ($\bar{X} = 4.11$) มีการเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยวสะดวกสบาย ($\bar{X} = 4.09$) มีป้ายบอกทางเป็นระยะ ๆ ($\bar{X} = 3.92$) มีร้านอาหารให้เลือกหลายชนิด ($\bar{X} = 3.86$) และอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านต่าง ๆ ท้นต่อเหตุการณ์ ($\bar{X} = 3.58$) ข้อที่นักท่องเที่ยวมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับเฉยๆ ได้แก่ ที่พักแรมหาง่าย ($\bar{X} = 3.03$) และราคาเช่า เช่น ห่วงยาง เตียงผ้าใบ จักรยาน เหมาะสม ($\bar{X} = 2.81$) และข้อที่นักท่องเที่ยวมีทัศนคติอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย คือ ค่าบริการ เช่น ค่าอาบน้ำ ค่าห้องสุขา ถูกเกินไป ($\bar{X} = 2.40$) อาหารหาบเร่โดยทั่วไป สะอาด สดสะอาด ($\bar{X} = 2.39$) และมีจำนวนร้านอาหารไม่หนาแน่น ดูเชิญชวนให้รับประทาน ($\bar{X} = 2.45$)

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีน้ำประปาพอเพียง ***	2.62	.93	เฉยๆ
2. ระบบการจราจรคล่องตัว ***	2.05	.97	ไม่เห็นด้วย
3. ที่จอดรถพอเพียง ***	1.91	.89	ไม่เห็นด้วย
รวม	2.19	.72	ไม่เห็นด้วย

*** เป็นคำถามเชิงลบ ได้ปรับแบบสอบถามและสเกลแล้ว

จากตาราง 9 แสดงว่า นักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ($\bar{X} = 2.19$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่นักท่องเที่ยวมีทัศนคติอยู่ในระดับเฉยๆ คือ มีน้ำประปาพอเพียง ($\bar{X} = 2.62$) และข้อที่นักท่องเที่ยวมีทัศนคติอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย ระบบการจราจรคล่องตัว ($\bar{X} = 2.05$) และที่จอดรถพอเพียง ($\bar{X} = 1.91$)

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย

ด้านความปลอดภัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน ***	2.46	.98	ไม่เห็นด้วย
2. มีศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวพอเพียง	3.29	1.04	เฉยๆ
3. มีมาตรการรักษาความปลอดภัย	3.23	1.10	เฉยๆ
รวม	3.00	.74	เฉยๆ

*** เป็นคำถามเชิงลบ ได้ปรับแบบสอบถามและสเกลแล้ว

จากตาราง 10 แสดงว่า นักท่องเที่ยวมีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย อยู่ในระดับเฉยๆ ($\bar{X} = 3.00$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่นักท่องเที่ยวมีทัศนคติอยู่ในระดับเฉยๆ คือ มีศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวพอเพียง ($\bar{X} = 3.29$) และมีมาตรการรักษาความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.23$) และข้อที่นักท่องเที่ยวมีทัศนคติอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย มีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน ($\bar{X} = 2.46$)

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อความรู้สึกกับการมาเที่ยวชายหาดบางแสน การท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจ และการขายสินค้าของพ่อค้าแม่ค้า ที่ชายหาดบางแสนอยู่ในระดับใดเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว โดยแสดงจำนวน และค่าร้อยละ ซึ่งปรากฏผลตามตารางดังต่อไปนี้

ตาราง 11 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ท่านมีความรู้สึกอย่างไรกับการมาเที่ยวชายหาดบางแสน		
- สนุกสนาน	164	41.0
- อ่อนเพลีย	28	7.0
- ขาดความเป็นส่วนตัว	129	32.2
- ไม่มีผลต่อความรู้สึก	79	19.8
รวม	400	100.0

ตาราง 11 (ต่อ)

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2. การท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจจริงหรือไม่		
- ช่วยพัฒนาได้อย่างแน่นอน	225	56.2
- ช่วยพัฒนาเฉพาะแหล่งท่องเที่ยว	121	30.3
- ไม่แน่ใจ	43	1.7
- ไม่ได้ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจอย่างที่เข้าใจกัน	11	2.8
รวม	400	100.0
3. ท่านคิดว่าการขายสินค้าของพ่อค้า แม่ค้า ที่ชายหาดบางแสนมีราคาอยู่ในระดับเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว		
- แพงมาก	303	75.7
- เท่ากัน	92	23.0
- ถูกกว่า	5	1.3
รวม	400	100.0

จากตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จำนวน 400 คน พบว่า

ความรู้สึกกับการมาเที่ยวชายหาดบางแสน นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกสนุกสนาน มีจำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.0 อบอุ่นปลอดภัย มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.0 ขาดความเป็นส่วนตัว มีจำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 และไม่ผลต่อความรู้สึก มีจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 โดยนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้สึกสนุกสนาน ร้องลงมา คือ ขาดความเป็นส่วนตัว และไม่ผลต่อความรู้สึก ตามลำดับ

การท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติในข้อการท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างแน่นอน มีจำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.2 ช่วยพัฒนาเฉพาะแหล่งท่องเที่ยว มีจำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 ไม่แน่ใจ มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 และไม่ได้ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจอย่างที่เข้าใจกัน มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 โดยนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติในข้อการท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างแน่นอน ร้องลงมา คือ ช่วยพัฒนาเฉพาะแหล่งท่องเที่ยว และไม่แน่ใจ ตามลำดับ

การขายสินค้าของพ่อค้า แม่ค้า ที่ชายหาดบางแสนมีราคาอยู่ในระดับใดเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติในข้อแพงมาก มีจำนวน 303 คน คิดเป็นร้อยละ 75.7 เท่ากัน มีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 และถูกกว่า มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 โดยนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติแพงมาก ร้องลงมา คือ เท่ากัน และถูกกว่า ตามลำดับ

3. พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วงระยะเวลาในการท่องเที่ยว ลักษณะการท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ที่มาท่องเที่ยว บุคคลที่มีอำนาจในการตัดสินใจในเดินทาง ลักษณะที่พัก การแนะนำ โอกาสที่จะกลับมาท่องเที่ยว และวิธีการเดินทาง โดยแสดงจำนวน และร้อยละ ซึ่งปรากฏผลตามตารางดังต่อไปนี้

ตาราง 12 แสดงจำนวน และร้อยละของพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน

พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ช่วงระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวชายหาดบางแสน		
- วันหยุดพักผ่อนประจำปี	52	13.0
- ช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์	193	48.2
- วันหยุดนักขัตฤกษ์	124	31.0
- วันธรรมดา	31	7.8
รวม	400	100.0
2. ลักษณะการท่องเที่ยวในชายหาดบางแสน		
- เข้าไปเย็นกลับ	363	90.7
- ค้างคืน 1 คืน	37	9.3
รวม	400	100.0
3. พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน		
- รถยนต์ส่วนตัว	341	85.2
- รถโดยสารประจำทางปรับอากาศ	25	6.3
- มอเตอร์ไซด์	25	6.3
- รถไฟ	1	.2
- อื่น ๆ ได้แก่ รถตุ๊ก	8	2.0
รวม	400	100.0
4. วัตถุประสงค์ที่มาเที่ยวชายหาดบางแสน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- ทานอาหาร	213	53.3
- เล่นน้ำทะเล	171	42.8
- พักผ่อน	361	90.3
- เล่นกีฬา	22	5.5
- ทางผ่าน	63	15.8
- เพื่อการศึกษา	15	3.8

ตาราง 12 (ต่อ)

พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. บุคคลที่มีอำนาจในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว		
- ตัวเอง	249	62.2
- คนรัก	64	16.0
- พ่อแม่	33	8.2
- สามเณร ภรรยา	25	6.3
- ลูก	29	7.3
รวม	400	100.0
6. ลักษณะที่พักในกรณีค้างคืน		
- โรงแรม	135	33.7
- เกสต์เฮ้าส์	33	8.3
- บังกะโล	172	43.0
- อาศัยกับคนรู้จัก	60	15.0
รวม	400	100.0
7. การแนะนำเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดให้มาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน		
- แนะนำ	325	81.3
- ไม่แนะนำ	75	18.7
รวม	400	100.0
8. โอกาสที่จะกลับมาท่องเที่ยวอีก		
- จะกลับมาท่องเที่ยวแน่นอน	249	62.2
- จะไม่กลับมาอีกเลย	8	2.0
- ไม่แน่ใจ	143	35.8
รวม	400	100.0
9. วิธีการเดินทาง		
- ไปด้วยตนเอง	124	31.0
- ไปกับหน่วยงานหรือองค์กร	4	1.0
- ไปกับสถานศึกษา	1	.2
- ไปกับครอบครัว	158	39.5
- ไปกับเพื่อน	113	28.3
รวม	400	100.0

จากตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จำนวน 400 คน พบว่า

ช่วงระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวชายหาดบางแสน นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมในการเดินทางในวันหยุดพักผ่อนประจำปี มีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 วันหยุดสุดสัปดาห์ มีจำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 48.2 ช่วงวันหยุดนักขัตฤกษ์ มีจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 และวันธรรมดา มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 โดยนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการเดินทางในวันหยุดสุดสัปดาห์ รองลงมา คือ วันหยุดนักขัตฤกษ์ และวันหยุดพักผ่อนประจำปี ตามลำดับ

ลักษณะการท่องเที่ยวในชายหาดบางแสน นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมในการท่องเที่ยวลักษณะเข้าไปเย็นกลับ มีจำนวน 363 คน คิดเป็นร้อยละ 90.7 และค้างคืน 1 คืน มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 โดยนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการท่องเที่ยวลักษณะเข้าไปเย็นกลับมากกว่าค้างคืน 1 คืน

พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมในการใช้พาหนะในการเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว มีจำนวน 341 คน คิดเป็นร้อยละ 85.2 รถยนต์โดยสารประจำทางปรับอากาศ มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 รถมอเตอร์ไซด์ มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 รถไฟ มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ .2 และอื่น ๆ ได้แก่ รถตุ๊ก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 โดยนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการใช้พาหนะในการเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว รองลงมา คือ รถยนต์โดยสารประจำทางปรับอากาศ และรถมอเตอร์ไซด์ ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ที่มาเที่ยวชายหาดบางแสน นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามมีวัตถุประสงค์ที่มาเที่ยวเพื่อทานอาหาร คิดเป็นร้อยละ 53.3 เพื่อเล่นน้ำทะเล คิดเป็นร้อยละ 42.8 เพื่อพักผ่อน คิดเป็นร้อยละ 90.3 เพื่อเล่นกีฬา คิดเป็นร้อยละ 5.5 เพื่อทางผ่าน คิดเป็นร้อยละ 15.8 และเพื่อการศึกษา 3.8 โดยนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อน รองลงมา คือ เพื่อทานอาหาร และเพื่อเล่นน้ำทะเล ตามลำดับ

บุคคลที่มีอำนาจในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามมีบุคคลที่มีอำนาจในการตัดสินใจเดินทางคือตัวเอง มีจำนวน 249 คน คิดเป็นร้อยละ 62.2 คนรัก จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 พ่อแม่ มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 สามีภรรยา มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 และลูก มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 โดยนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตัวเองที่มีอำนาจในการตัดสินใจเดินทาง รองลงมา คือ คนรัก และพ่อแม่ ตามลำดับ

ลักษณะที่พักในกรณีค้างคืน นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามมีลักษณะที่พักในกรณีค้างคืนเป็นโรงแรม มีจำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 เกสต์เฮาส์ มีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 บังกะโล มีจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0 และอาศัยอยู่กับคนรู้จัก มีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 โดยนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีลักษณะที่พักในกรณีค้างคืนเป็นบังกะโล รองลงมา คือ โรงแรม และอาศัยอยู่กับคนรู้จัก ตามลำดับ

การแนะนำเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดให้มาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามจะแนะนำเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดให้มาเที่ยวชายหาดบางแสน มีจำนวน 325 คน คิดเป็นร้อยละ 81.3 ไม่แนะนำเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดให้มาเที่ยวชายหาดบางแสน มีจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 โดยนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะแนะนำเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดให้มาเที่ยวชายหาดบางแสน มากกว่าไม่แนะนำเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดให้มาเที่ยวชายหาดบางแสน ตามลำดับ

โอกาสที่จะกลับมาท่องเที่ยวอีก นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามจะกลับมาท่องเที่ยวแน่นอน หากมีโอกาส มีจำนวน 249 คน คิดเป็นร้อยละ 62.2 จะไม่กลับมาท่องเที่ยวอีกเลย มีจำนวน 8 คน คิดเป็น

ร้อยละ 2.0 และไม่แน่ใจ จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 โดยนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะกลับมาท่องเที่ยวแน่นอนหากมีโอกาส รองลงมา คือ ไม่แน่ใจ และ จะไม่กลับมาอีกเลย ตามลำดับ

วิธีการเดินทาง นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามเดินทางไปด้วยตนเอง มีจำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 ไปกับหน่วยงานหรือองค์กร มีจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 ไปกับสถานศึกษา มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ .2 ไปกับครอบครัว มีจำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 และไปกับเพื่อน มีจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 โดยนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เดินทางไปกับครอบครัว รองลงมา คือ ไปด้วยตนเอง และ ไปกับเพื่อน ตามลำดับ

แต่เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมในการใช้พาหนะในการเดินทางโดยรถไฟ มีจำนวน 1 คน ซึ่งมีจำนวนน้อยเกินไป จึงนำเข้ารวมกับกลุ่มอื่น ๆ ได้แก่ รถตู้ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมในการใช้พาหนะในการเดินทาง ดังนี้

ตาราง 13 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน

พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน		
- รถยนต์ส่วนตัว	341	85.2
- รถโดยสารประจำทางปรับอากาศ	25	6.3
- มอเตอร์ไซด์	25	6.3
- อื่น ๆ ได้แก่ รถตู้ รถไฟ	9	2.2
รวม	400	100.0

พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมในการใช้พาหนะในการเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว มีจำนวน 341 คน คิดเป็นร้อยละ 85.2 รถยนต์โดยสารประจำทางปรับอากาศ มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 รถมอเตอร์ไซด์ มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 และอื่น ๆ ได้แก่ รถตู้ รถไฟ มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 โดยนักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการใช้พาหนะในการเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว รองลงมา คือ รถยนต์โดยสารประจำทางปรับอากาศ และรถมอเตอร์ไซด์ ตามลำดับ

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาเที่ยว ในช่วงเวลา 1 ปี พบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน จำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังนี้

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน

พฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	Min.	Max.	$\bar{X}$	S.D.	C.V.
1. จำนวนครั้งที่เดินทางมาเที่ยว ในช่วงเวลา 1 ปี	0	50	5.06	5.60	1.11
2. งบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน	0	6000	826.27	918.64	1.11
3. จำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน	1	20	5.59	3.29	

จากตาราง 14 แสดงว่า จำนวนครั้งที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยว ในช่วงเวลา 1 ปี โดยเฉลี่ยเท่ากับ 5 ครั้ง ($\bar{X} = 5.06$) ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($SD = 5.60$) นักท่องเที่ยวมีงบประมาณในการท่องเที่ยว โดยเฉลี่ยเท่ากับ 826 บาทต่อวัน ($\bar{X} = 826.27$) ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($SD = 918.64$) และมีจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน โดยเฉลี่ยเท่ากับ 6 คน ($\bar{X} = 5.59$)

4. รูปแบบการดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อความสนใจ โดยแสดงจำนวน และค่าร้อยละ ซึ่งปรากฏผลตามตารางดังต่อไปนี้

ตาราง 15 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของความสนใจของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน

รูปแบบการดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	จำนวน	ร้อยละ
1. ความสนใจ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- การเมือง	127	31.8
- กีฬา	188	47.0
- บันเทิง	252	63.0
- ธรรมชาติ	275	68.8
- อาหาร	253	63.3
- สุขภาพ	261	65.3
- เทคโนโลยี	169	42.3

จากตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสนใจของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 400 คน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความสนใจในเรื่องการเมือง คิดเป็นร้อยละ

31.8 กีฬา คิดเป็นร้อยละ 47.0 บ้านเทิง คิดเป็นร้อยละ 63.0 ธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 68.8 อาหาร คิดเป็นร้อยละ 63.3 สุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 65.3 และเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 42.3 โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามมีความสนใจในเรื่องธรรมชาติ รองลงมา คือ สุขภาพ และอาหาร ตามลำดับ

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อเรียงลำดับความสนใจที่สนใจมากที่สุด 3 อันดับโดยแสดงจำนวน และค่าร้อยละ ซึ่งปรากฏผลตามตารางดังต่อไปนี้

ตาราง 16 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของการเรียงลำดับความสนใจที่สนใจมากที่สุดของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน

รูปแบบการดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ความสนใจอันดับที่ 1		
- ธรรมชาติ	104	26.0
- สุขภาพ	74	18.5
- บ้านเทิง	71	17.8
- อาหาร	45	11.3
- กีฬา	45	11.3
- การเมือง	31	7.8
- เทคโนโลยี	30	7.5
รวม	400	100.0
1. ความสนใจอันดับที่ 2		
- อาหาร	84	21.0
- ธรรมชาติ	77	19.3
- สุขภาพ	74	18.5
- บ้านเทิง	49	12.3
- กีฬา	48	12.0
- เทคโนโลยี	41	10.3
- การเมือง	27	6.8
รวม	400	100.0

ตาราง 16 (ต่อ)

รูปแบบการดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ความสนใจอันดับที่ 3		
- อาหาร	90	22.5
- บ้านพัก	79	19.8
- ธรรมชาติ	65	16.3
- สุขภาพ	61	15.3
- กีฬา	50	12.5
- เทคโนโลยี	32	8.0
- การเมือง	21	5.3
- อื่น ๆ ได้แก่ เลี้ยงสัตว์	2	.5
รวม	400	100.0

จากตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรียงลำดับความสนใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 400 คน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความสนใจอันดับที่ 1 มากที่สุด ได้แก่ ธรรมชาติ มีจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 นักท่องเที่ยวมีความสนใจอันดับที่ 2 มากที่สุด ได้แก่ อาหาร มีจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 และนักท่องเที่ยวมีความสนใจอันดับที่ 3 มากที่สุด ได้แก่ อาหาร มีจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 โดยนักท่องเที่ยวมีความสนใจอันดับที่ 1 มากที่สุด ได้แก่ ธรรมชาติ รองลงมาอันดับที่ 2 และ 3 มากที่สุด ได้แก่ อาหาร

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ในข้อกิจกรรมที่ชอบมากที่สุดสำหรับเวลาในการพักผ่อน โดยแสดงจำนวนและค่าร้อยละ ซึ่งปรากฏผลตามตารางดังต่อไปนี้

ตาราง 17 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของกิจกรรมที่ชอบมากที่สุดสำหรับเวลาในการพักผ่อนของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

รูปแบบการดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ	จำนวน	ร้อยละ
1. กิจกรรมที่ชอบมากที่สุดสำหรับเวลาในการพักผ่อน		
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
- ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	336	84.0
- ทำกิจกรรมกับครอบครัว	266	66.5
- พักผ่อน อยู่เฉย ๆ	263	65.8
- หนีจากกิจกรรมที่ทำอยู่ประจำ	81	20.3
- พบปะสังสรรค์กับญาติสนิทมิตรสหาย	201	50.3

ตาราง 17 (ต่อ)

รูปแบบการดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวหาดบางแสน	จำนวน	ร้อยละ
- เพิ่มทักษะ หาความรู้เพิ่มเติม	74	18.5
- เล่นกีฬาเพื่อฟิตร่างกาย	114	28.5
- ร่วมกิจกรรมสังคม	47	11.8

จากตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกิจกรรมของนักท่องเที่ยวหาดบางแสน ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 400 คน พบว่า นักท่องเที่ยวชอบไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 84.0 ทำกิจกรรมกับครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 66.5 พักผ่อน อยู่เฉย ๆ คิดเป็นร้อยละ 65.8 หนีจากกิจกรรมที่ทำอยู่ประจำ คิดเป็นร้อยละ 20.3 พบปะสังสรรค์กับญาติสนิทมิตรสหาย คิดเป็นร้อยละ 50.3 เพิ่มทักษะ หาความรู้เพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 18.5 เล่นกีฬาเพื่อฟิตร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 28.5 และร่วมกิจกรรมสังคม คิดเป็นร้อยละ 11.8 โดยนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามชอบไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ รองลงมา คือ ทำกิจกรรมกับครอบครัว และ พักผ่อน อยู่เฉย ๆ ตามลำดับ

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวหาดบางแสน ในข้อเรียงลำดับกิจกรรมที่ชอบทำมากที่สุด 3 อันดับ โดยแสดงจำนวน และค่าร้อยละ ซึ่งปรากฏผลตามตารางดังต่อไปนี้

ตาราง 18 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของการเรียงลำดับกิจการที่ชอบทำมากที่สุดของนักท่องเที่ยวหาดบางแสน

รูปแบบการดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวหาดบางแสน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. กิจกรรมที่ชอบทำอันดับที่ 1		
- ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	115	28.7
- ทำกิจกรรมกับครอบครัว	112	28.0
- พักผ่อน อยู่เฉย ๆ	100	25.0
- พบปะสังสรรค์กับญาติสนิทมิตรสหาย	36	9.0
- เพิ่มทักษะ หาความรู้เพิ่มเติม	18	4.4
- เล่นกีฬาเพื่อฟิตร่างกาย	15	3.8
- หนีจากกิจกรรมที่ทำอยู่ประจำ	3	.8
- ร่วมกิจกรรมสังคม	1	.3
รวม	400	100.0

ตาราง 18 (ต่อ)

รูปแบบการดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. กิจกรรมที่ชอบทำอันดับที่ 2		
- ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	100	25.0
- ทำกิจกรรมกับครอบครัว	96	24.0
- พักผ่อน อยู่เฉย ๆ	83	20.7
- พบปะสังสรรค์กับญาติสนิทมิตรสหาย	59	14.8
- หนีจากกิจกรรมที่ทำอยู่ประจำ	27	6.7
- เล่นกีฬาเพื่อฟิตร่างกาย	21	5.3
- เพิ่มทักษะ หาความรู้เพิ่มเติม	11	2.8
- ร่วมกิจกรรมสังคม	3	.7
รวม	400	100.0
3. กิจกรรมที่ชอบทำอันดับที่ 3		
- พบปะสังสรรค์กับญาติสนิทมิตรสหาย	83	20.8
- พักผ่อน อยู่เฉย ๆ	80	20.0
- ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	80	20.0
- ทำกิจกรรมกับครอบครัว	68	17.0
- เล่นกีฬาเพื่อฟิตร่างกาย	36	9.0
- หนีจากกิจกรรมที่ทำอยู่ประจำ	23	5.7
- เพิ่มทักษะ หาความรู้เพิ่มเติม	19	4.7
- ร่วมกิจกรรมสังคม	11	2.8
รวม	400	100.0

จากตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเรียงลำดับกิจกรรมที่ชอบมากที่สุดสำหรับเวลาในการพักผ่อนของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 400 คน พบว่า นักท่องเที่ยวมีกิจกรรมที่ชอบทำอันดับที่ 1 มากที่สุด ได้แก่ ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ มีจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7 นักท่องเที่ยวมีกิจกรรมที่ชอบทำอันดับที่ 2 มากที่สุด ได้แก่ ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ มีจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 และนักท่องเที่ยวมีกิจกรรมที่ชอบทำอันดับที่ 3 มากที่สุด ได้แก่ พบปะสังสรรค์กับญาติสนิทมิตรสหาย มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 โดยนักท่องเที่ยวมีกิจกรรมที่ชอบทำอันดับที่ 1 มากที่สุด ได้แก่ ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ รองลงมาอันดับที่ 2 มากที่สุด ได้แก่ ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ และชอบทำอันดับที่ 3 มากที่สุด ได้แก่ พบปะสังสรรค์กับญาติสนิทมิตรสหาย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1. สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

1.1 เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้ค่าสถิติของการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%

ในการทดสอบสมมติฐาน ทศนคติที่นำมาทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน การท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจจริงหรือไม่ ระดับราคาขายสินค้าของพ่อค้า แม่ค้าที่ชายหาดบางแสนเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว

1.1.1 สมมติฐานข้อที่ 1 เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

H_0 : เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 19 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีเพศต่างกัน

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว ชายหาดบางแสน	เพศ		รวม	χ^2	p
	ชาย	หญิง			
1. ความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน					
- สนุกสนาน	68	96	164	10.891*	.012
- อบอุ่นปลอดภัย	19	9	28		
- ขาดความเป็นส่วนตัว	59	70	129		
- ไม่มีผลต่อความรู้สึก	26	53	79		
รวม	172	228	400		
2. การท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจจริงหรือไม่					
- ช่วยพัฒนาได้อย่างแน่นอน	93	132	225	.966	.809
- ช่วยพัฒนาเฉพาะแหล่งท่องเที่ยว	55	66	121		
- ไม่แน่ใจ	20	23	43		
- ไม่ได้ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจอย่างที่เข้าใจ	4	7	11		
รวม	172	228	400		

ตาราง 19 (ต่อ)

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว ชายหาดบางแสน	เพศ		รวม	χ^2	P
	ชาย	หญิง			
3. ระดับราคาขายสินค้าของพ่อค้า แม่ค้า ที่ชายหาด บางแสนเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่ง ท่องเที่ยว					
- แพงมาก	130	173	303	.605	.739
- เท่ากัน	39	53	92		
- ถูกกว่า	3	2	5		
รวม	172	228	400		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 พบว่า ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .012 ซึ่งน้อยกว่า .05 ($.012 < .05$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวเพศหญิงมีความรู้สึกสนุกสนานมากกว่าเพศชาย คือ มีจำนวน 96 คน นักท่องเที่ยวเพศชายมีความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัย มากกว่าเพศหญิง คือ มีจำนวน 19 คน นักท่องเที่ยวมีเพศหญิงรู้สึกขาดความเป็นส่วนตัว มากกว่าเพศชาย คือ มีจำนวน 70 คน และนักท่องเที่ยวเพศหญิงไม่มีความรู้สึกในการมาท่องเที่ยวมากกว่าเพศชาย คือ มีจำนวน 53 คน

และพบว่านักท่องเที่ยวที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรายข้ออื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.1.2 สมมติฐานข้อที่ 1 อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

H_0 : อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 20 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีอายุต่างกัน

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว ชายหาดบางแสน	อายุ			รวม	χ^2	p
	15 – 24 ปี	25 – 34 ปี	35 ปีขึ้นไป			
1. ความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน						
- สนุกสนาน	70	83	11	164	35.597**	.000
- อบอุ่นปลอดภัย	13	10	5	28		
- ขาดความเป็นส่วนตัว	23	83	23	129		
- ไม่มีผลต่อความรู้สึก	21	49	9	79		
รวม	127	225	48	400		
2. การท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจจริงหรือไม่						
- ช่วยพัฒนาได้อย่างแน่นอน	67	134	24	225	11.739	.228
- ช่วยพัฒนาเฉพาะแหล่งท่องเที่ยว	35	68	18	121		
- ไม่แน่ใจ	18	21	4	43		
- ไม่ได้ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจอย่างที่เข้าใจ	7	2	2	11		
รวม	127	225	48	400		
3. ระดับราคาขายสินค้าของพ่อค้า แม่ค้า ที่ชายหาดบางแสนเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว						
- แพงมาก	101	163	39	303	5.959	.428
- เท่ากัน	23	60	9	92		
- ถูกกว่า	3	2	-	5		
รวม	127	225	48	400		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 20 พบว่า ทักษะคตินักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุที่ต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวที่มีความรู้สึกสนุกสนานมากที่สุด คือ มีอายุ 25–34 ปี จำนวน 83 คน นักท่องเที่ยวมีความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัยมากที่สุด คือ มีอายุ 15–24 ปี จำนวน 13 คน นักท่องเที่ยวมีความรู้สึกขาดความเป็นส่วนตัวมากที่สุด คือ มีอายุ 25–34 ปี จำนวน 83 คน และนักท่องเที่ยวที่ไม่มีผลต่อความรู้สึกมากที่สุด คือ มีอายุ 25–34 ปี จำนวน 49 คน

และพบว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรายข้ออื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.1.3 สมมติฐานข้อที่ 1 สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

H_0 : สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 21 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีสถานภาพสมรสที่ต่างกัน

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว ชายหาดบางแสน	สถานภาพสมรส			รวม	χ^2	P
	โสด	สมรส	หม้าย/ หย่าร้าง			
1. ความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน						
- สนุกสนาน	108	52	4	164	14.763*	.022
- อบอุ่นปลอดภัย	21	7	-	28		
- ขาดความเป็นส่วนตัว	76	52	1	129		
- ไม่มีผลต่อความรู้สึก	64	15	-	79		
รวม	269	126	5	400		

ตาราง 21 (ต่อ)

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว ชายหาดบางแสน	สถานภาพสมรส			รวม	χ^2	P
	โสด	สมรส	หม้าย/ หย่าร้าง			
2. การท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจจริงหรือไม่						
- ช่วยพัฒนาได้อย่างแน่นอน	152	71	2	225	2.530	.865
- ช่วยพัฒนาเฉพาะแหล่งท่องเที่ยว	81	37	3	121		
- ไม่แน่ใจ	29	14	-	43		
- ไม่ได้ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจอย่างที่เข้าใจ	7	4	-	11		
รวม	269	126	5	400		
3. ระดับราคาขายสินค้าของพ่อค้า แม่ค้า ที่ชายหาดบางแสนเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว						
- แพงมาก	203	95	5	303	1.973	.741
- เท่ากัน	62	30	-	92		
- ถูกกว่า	4	1	-	5		
รวม	269	126	5	400		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 พบว่า ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อความรูสึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .022 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.022 < .05) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสที่ต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อความรูสึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดมีความรูสึกสนุกสนานมากที่สุด คือ มีจำนวน 108 คน นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดมีความรูสึกอบอุ่นปลอดภัยมากที่สุด คือ มีจำนวน 21 คน นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดมีความรูสึกขาดความเป็นส่วนตั้มากที่สุด คือ มีจำนวน 76 คน และนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดไม่มีผลต่อความรูสึกในการท่องเที่ยวมากที่สุด คือ มีจำนวน 64 คน

และพบว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชาย
หาดบางแสน ในรายช้ออื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.1.4 สมมติฐานข้อที่ 1 ระดับการศึกษาสูงสุดที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

H_0 : ระดับการศึกษาสูงสุดที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาสูงสุดที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 22 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	ระดับการศึกษาสูงสุด				รวม	χ^2	p
	มัธยมต้นหรือต่ำกว่า	มัธยมปลาย	อนุปริญญา	ปริญญาตรีสูงกว่าปริญญาตรี			
1. ความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน							
- สนุกสนาน	20	52	29	54	9	164	45.580**
- อ่อนเพลีย	3	9	6	10	-	28	
- ขาดความเป็นส่วนตัว	5	13	23	79	9	129	
- ไม่มีผลต่อความรู้สึก	5	11	12	42	9	79	
รวม	33	85	70	185	27	400	
2. การท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจหรือไม่							
- ช่วยพัฒนาได้อย่างแน่นอน	14	44	35	112	16	225	31.527**
- ช่วยพัฒนาเฉพาะแหล่งท่องเที่ยว	10	22	22	61	6	121	
- ไม่แน่ใจ	5	13	13	9	3	43	
- ไม่ได้ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจอย่างที่เข้าใจ	4	2	-	3	2	11	
รวม	33	85	70	185	27	400	

ตาราง 22 (ต่อ)

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวยที่มีต่อการท่องเที่ยวชาย หาดบางแสน	ระดับการศึกษาสูงสุด				รวม	χ^2	p
	มัธยมต้นหรือ ต่ำกว่า	มัธยมปลาย	อนุปริญญา	ปริญญาตรี สูงกว่า ปริญญาตรี			
3. ระดับราคายาสินค้าของพ่อค้า แม่ค้า ที่ ขายหาดบางแสนเมื่อเทียบกับแหล่ง ที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว							
- แพงมาก	23	68	57	139	16	303	13.897
- เท่ากัน	10	14	13	45	10	92	.084
- ถูกกว่า	-	3		1	1	5	
รวม	33	85	70	185	27	400	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 22 พบว่า ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงสุดที่ต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมีความรู้สึกสนุกสนานมากที่สุด คือ มีจำนวน 54 คน นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมีความรู้สึกชอบอยู่บ่อยมากที่สุด คือ มีจำนวน 10 คน นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมีความรู้สึกขาดความเป็นส่วนตัวมากที่สุด คือ มีจำนวน 79 คน และนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีไม่มีความรู้สึกมากที่สุด คือ มีจำนวน 42 คน

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวยที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อการท่องเที่ยวเชิงพัฒนาเศรษฐกิจหรือไม่ มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.002 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงสุดที่ต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อการท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจหรือไม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวที่เห็นว่าช่วยพัฒนาได้อย่างแน่นอน มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด คือ มีจำนวน 112 คน ช่วยพัฒนาเฉพาะแหล่งท่องเที่ยว มีนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด คือ มีจำนวน 61 คน ไม่แน่ใจ มีนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด คือ มีจำนวน 13 คน และไม่ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจอย่างที่เข้าใจ มีนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมต้นหรือต่ำกว่ามากที่สุด คือ มีจำนวน 4 คน

และพบว่านักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงสุดที่ต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรายข้ออื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05

1.1.5 สมมติฐานข้อที่ 1 อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวหาตลาดบางแสนแตกต่างกัน

H_0 : อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวหาตลาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวหาตลาดบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 23 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวหาตลาดบางแสน ที่มีอาชีพต่างกัน

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวหาตลาดบางแสน	อาชีพ					รวม	χ^2	P
	นักเรียน/นักศึกษา	รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	เจ้าของกิจการ	พนักงานบริษัทเอกชน	อื่นๆ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน)			
1. ความรู้สึกในการมาเที่ยวหาตลาดบางแสน								
- สนุกสนาน	31	2	9	112	10	164	53.866**	.000
- อ่อนเพลีย	9	4	4	9	2	28		
- ขาดความเป็นส่วนตัว	8	9	5	105	2	129		
- ไม่มีผลต่อความรู้สึก	9	2	1	67	-	79		
รวม	57	17	19	293	14	400		
2. การท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจหรือไม่								
- ช่วยพัฒนาได้อย่างแน่นอน	29	8	13	169	6	225	13.465	.336
- ช่วยพัฒนาเฉพาะแหล่งท่องเที่ยว	14	7	4	90	6	121		
- ไม่แน่ใจ	10	2	2	28	1	43		
- ไม่ได้ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจอย่างที่เข้าใจ	4	-	-	6	1	11		
รวม	57	17	19	293	14	400		

ตาราง 23 (ต่อ)

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว	อาชีพ				รวม	χ^2	P
	ชายหาดบางแสน	นักเรียน/นักศึกษา	รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	พนักงานบริษัทเอกชน/แม่บ้าน			
3. ระดับราคาขายสินค้าของพ่อค้า แม่ค้า ที่ชายหาดบางแสนเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว							
- แพงมาก	40	13	14	224	12	303	9.790
- เท่ากัน	14	4	5	67	2	92	
- ถูกกว่า	3	-	-	2	-	5	
รวม	57	17	19	293	14	400	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 23 พบว่า ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่ต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมีความรู้สึกสนุกสนานมากที่สุด คือ มีจำนวน 31 คน นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียนนักศึกษาและพนักงานบริษัทเอกชนมีความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัยมากที่สุด โดยมีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 9 คน นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมีความรู้สึกขาดความเป็นส่วนตัวมากที่สุด คือ มีจำนวน 105 คน และนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนไม่มีผลต่อความรู้สึกมากที่สุด คือ มีจำนวน 67 คน

และพบว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่ต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจเที่ยวชายหาดบางแสน ในรายข้ออื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.1.6 สมมติฐานข้อที่ 1 รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

H_0 : รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 24 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว	รายได้ต่อเดือน					รวม	χ^2	P
	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	10,000 – 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	20,001 – 25,000 บาท	25,001 บาทขึ้นไป			
1. ความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน								
- สนุกสนาน	90	40	14	7	13	164	48.287**	.000
- อบอุ่นปลอดภัย	15	4	3	1	5	28		
- ขาดความเป็นส่วนตัว	30	35	15	15	34	129		
- ไม่มีผลต่อความรู้สึก	28	20	15	6	10	79		
รวม	163	99	47	29	62	400		
2. การท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจจริงหรือไม่								
- ช่วยพัฒนาได้อย่างแน่นอน	91	56	17	19	42	225	20.689	.055
- ช่วยพัฒนาเฉพาะแหล่งท่องเที่ยว	44	32	22	7	16	121		
- ไม่แน่ใจ	21	9	8	3	2	43		
- ไม่ได้ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจอย่างที่เข้าใจ	7	2	-	-	2	11		
รวม	163	99	47	29	62	400		

ตาราง 24 (ต่อ)

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว	รายได้ต่อเดือน				รวม	χ^2	P
	ชายหาดบางแสน	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	10,000 – 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	20,001 – 25,000 บาท	25,001 บาทขึ้นไป	
3. ระดับราคาขายสินค้าของพ่อค้า แม่ค้า ที่ชายหาดบางแสนเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว							
- แพงมาก	124	75	41	21	42	303	.283
- เท่ากัน	35	24	6	8	19	92	
- ถูกกว่า	4	-	-	-	1	5	
รวม	163	99	47	29	62	400	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 24 พบว่า ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อความรูสึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อความรูสึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีความรู้สึกสนุกสนานมากที่สุด คือ มีจำนวน 90 คน นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัยมากที่สุด คือ มีจำนวน 15 คน นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือน 10,000 – 15,000 บาท รู้สึกขาดความเป็นส่วนตัวมากที่สุด คือ มีจำนวน 35 คน และนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ไม่มีผลต่อความรู้สึกมากที่สุด คือ มีจำนวน 28 คน

และพบว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในรายช้อยอื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

1.2 สมมติฐานข้อที่ 1 เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนที่แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าที (t-test) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกันใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%

ในการทดสอบสมมติฐาน ทัศนคติที่นำมาทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมต่าง ๆ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านความปลอดภัย

H_0 : เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 25 แสดงการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติที่มีผลต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน จำแนกตามเพศ

ทัศนคติของนักท่องเที่ยว ที่เดินทางมาท่องเที่ยว ชายหาดบางแสน	ชาย (n = 172)		หญิง (n = 228)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	2.97	.70	2.69	.60	.433**	.000
2. ด้านกิจกรรมต่าง ๆ	3.06	.56	3.03	.60	.419	.675
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.28	.37	3.25	.42	.669	.504
4. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	2.27	.71	2.13	.73	1.931	.054
5. ด้านความปลอดภัย	3.03	.73	2.97	.74	.805	.422
	2.92	.40	2.81	.40	2.622**	.009

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 25 พบว่า ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนโดยรวม จำแนกตามเพศ มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .009 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.009 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวทั้งเพศชายและหญิงมีทัศนคติโดยรวมต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่เมื่อวิเคราะห์ในรายด้านพบว่า ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวทั้งเพศชายและหญิงมีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวเพศชายมีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว มากกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ นอกนั้นไม่พบความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3 สมมติฐานข้อที่ 1 อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างตั้งแต่สองกลุ่มขึ้นไปเป็นอิสระกัน (One – Way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%

ในการทดสอบสมมติฐาน ทัศนคติด้านต่าง ๆ ที่นำมาทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมต่าง ๆ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านความปลอดภัย

1.3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

H_0 : อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 26 แสดงความแตกต่างของทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จำแนกตามอายุ

ทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยว ชายหาดบางแสน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	2	1.244	.622	1.447	.237
	ภายในกลุ่ม	397	170.658	.430		
	รวม	399	171.902			
2. ด้านกิจกรรมต่าง ๆ	ระหว่างกลุ่ม	2	11.095	5.548	17.552**	.000
	ภายในกลุ่ม	397	125.474	.316		
	รวม	399	136.569			
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	2	.587	.294	1.845	.159
	ภายในกลุ่ม	397	63.190	.159		
	รวม	399	63.777			
4. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.695	.848	1.621	.199
	ภายในกลุ่ม	397	207.576	.523		
	รวม	399	209.271			
5. ด้านความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	2	4.988	2.494	4.673**	.010
	ภายในกลุ่ม	397	211.891	.534		
	รวม	399	216.879			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 26 พบว่า ทักษะคตินักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .010 ซึ่งเท่ากับ .01 (.010 = .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

เพื่อให้ทราบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD (Least - Significant Difference) ปรากฏผลดังตาราง 27, 28 และตาราง 29

ตาราง 27 แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามอายุ

อายุ		15 – 24 ปี	25 – 34 ปี	35 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.29	2.93	2.93
15 – 24 ปี	3.29	-	.360** (.000)	.360** (.000)
25 – 34 ปี	2.93		-	.000 (.994)
35 ปีขึ้นไป	2.93			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 27 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 15 – 24 ปี กับอายุ 25 – 34 ปี พบว่า ค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 15 – 24 ปี มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 25 – 34 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 15 – 24 ปี ($\bar{X} = 3.29$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุ 25 – 34 ปี ($\bar{X} = 2.93$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .360

นักท่องเที่ยวยุคที่มีอายุ 15 – 24 ปี กับอายุ ตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป พบว่า ค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวยุคที่มีอายุ 15 – 24 ปี มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ แตกต่างจากนักท่องเที่ยวยุคที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวยุคที่มีอายุ 15 – 24 ปี ($\bar{X} = 3.29$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่านักท่องเที่ยวยุคที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 2.93$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .360 สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 28 แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามอายุ

อายุ		15 – 24 ปี	25 – 34 ปี	35 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.15	2.94	2.84
15 – 24 ปี	3.15	-	.210** (.009)	.310* (.012)
25 – 34 ปี	2.94		-	.010 (.395)
35 ปีขึ้นไป	2.84			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 28 แสดงว่า นักท่องเที่ยวยุคที่มีอายุ 15 – 24 ปี กับอายุ 25 – 34 ปี พบว่า ค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .009 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.009 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวยุคที่มีอายุ 15 – 24 ปี มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัยแตกต่างจากนักท่องเที่ยวยุคที่มีอายุ 25 – 34 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวยุคที่มีอายุ 15 – 24 ปี ($\bar{X} = 3.15$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย มากกว่านักท่องเที่ยวยุคที่มีอายุ 25 – 34 ปี ($\bar{X} = 2.94$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .210

นักท่องเที่ยวยุคที่มีอายุ 15 – 24 ปี กับอายุ 35 ปีขึ้นไป พบว่า ค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .012 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.012 < .05) หมายความว่า นักท่องเที่ยวยุคที่มีอายุ 15 – 24 ปี มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัยแตกต่างจากนักท่องเที่ยวยุคที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวยุคที่มีอายุ 15 – 24 ปี ($\bar{X} = 3.15$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย มากกว่านักท่องเที่ยวยุคที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 2.84$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .310

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3.2 สมมติฐานข้อที่ 1 สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

H_0 : สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 29 แสดงความแตกต่างของทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จำแนกตามสถานภาพสมรส

ทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	2	.363	.182	.420	.657
	ภายในกลุ่ม	397	171.539	.432		
	รวม	399	171.902			
2. ด้านกิจกรรมต่าง ๆ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.513	1.257	3.721*	.025
	ภายในกลุ่ม	397	134.056	.338		
	รวม	399	136.569			
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	2	.134	.067	.419	.658
	ภายในกลุ่ม	397	63.643	.160		
	รวม	399	63.777			
4. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.204	.602	1.149	.318
	ภายในกลุ่ม	397	208.067	.524		
	รวม	399	209.271			
5. ด้านความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	2	3.598	1.799	3.349*	.036
	ภายในกลุ่ม	397	213.281	.537		
	รวม	399	216.879			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 พบว่า ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .025 ซึ่งน้อยกว่า .05 ($.025 < .05$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .036 ซึ่งน้อยกว่า .05 ($.036 < .05$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

เพื่อให้ทราบว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD (Least - Significant Difference) ปรากฏผลดังตาราง 33

ตาราง 30 แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส		โสด	สมรส	หม้าย/หย่าร้าง
	$\bar{X}$	3.10	2.92	3.05
โสด	3.10	-	.180** (.007)	.050 (.862)
สมรส	2.92		-	-.130 (.636)
หม้าย/หย่าร้าง	3.05			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 30 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด กับสถานภาพสมรส พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .007 ซึ่งน้อยกว่า .01 ($.007 < .01$) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด ($\bar{X} = 3.10$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส ($\bar{X} = 2.92$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .180

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 31 แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย
จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส		โสด	สมรส	หม้าย/หย่าร้าง
	$\bar{X}$	3.06	2.86	3.20
โสด	3.06	-	.200* (.012)	-.140 (.663)
สมรส	2.86		-	-.340 (.306)
หม้าย/หย่าร้าง	3.20			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 31 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด กับสถานภาพสมรส พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .012 ซึ่งน้อยกว่า .05 ($.012 < .05$) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด ($\bar{X} = 3.06$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัยมากกว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรส ($\bar{X} = 2.86$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .200

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3.3 สมมติฐานข้อที่ 1 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

H_0 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 32 แสดงความแตกต่างของทัศนคติของนักท่องเที่ยงที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน
จำแนกตามระดับการศึกษา

ทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยว ชายหาดบางแสน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	4	3.154	.788	1.846	.119
	ภายในกลุ่ม	395	168.749	.427		
	รวม	399	171.902			
2. ด้านกิจกรรมต่าง ๆ	ระหว่างกลุ่ม	4	7.980	1.995	6.128**	.000
	ภายในกลุ่ม	395	128.590	.326		
	รวม	399	136.569			
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	4	.306	.076	.176	.754
	ภายในกลุ่ม	395	63.472	.161		
	รวม	399	63.778			
4. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	4	2.911	.728	1.393	.236
	ภายในกลุ่ม	395	206.360	.522		
	รวม	399	209.271			
5. ด้านความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	4	7.168	1.792	3.375**	.010
	ภายในกลุ่ม	395	209.711	.531		
	รวม	399	216.879			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 32 พบว่า ทัศนคติของนักท่องเที่ยงที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 ($.000 < .01$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยงที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

ทัศนคติของนักท่องเที่ยงที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .010 ซึ่งเท่ากับ .01 ($.010 = .01$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยงที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

เพื่อให้ทราบว่า นักท่องเที่ยงที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD (Least - Significant Difference) ปรากฏผลดังตาราง 33 และตาราง 34

ตาราง 33 แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ
จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา		มัธยมต้น หรือต่ำกว่า	มัธยมปลาย	อนุสัญญา	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{X}$	3.25	3.23	3.09	2.93	2.82
มัธยมต้นหรือต่ำกว่า	3.25	-	.020 (.841)	.160 (.183)	.320** (.003)	.430** (.004)
มัธยมปลาย	3.23		-	.140 (.137)	.300** (.000)	.410** (.002)
อนุสัญญา	3.09			-	.160 (.051)	.270* (.041)
ปริญญาตรี	2.93				-	.110 (.357)
สูงกว่าปริญญาตรี	2.82					-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 33 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมต้นหรือต่ำกว่า กับระดับการศึกษาปริญญาตรี พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.003 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมต้นหรือต่ำกว่า มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมต้นหรือต่ำกว่า ($\bar{X} = 3.25$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ($\bar{X} = 2.93$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .320

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมต้นหรือต่ำกว่า กับระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .004 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.004 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมต้นหรือต่ำกว่า มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนด้านกิจกรรมต่าง ๆ แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมต้นหรือต่ำกว่า ($\bar{X} = 3.25$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 2.82$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .430

นักท่องเที่ยวนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา กับระดับการศึกษาปริญญาตรี พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ แตกต่างจากนักท่องเที่ยวนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา ($\bar{X} = 3.23$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่านักท่องเที่ยวนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ($\bar{X} = 2.93$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .300

นักท่องเที่ยวนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา กับระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.002 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนด้านกิจกรรมต่าง ๆ แตกต่างจากนักท่องเที่ยวนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา ($\bar{X} = 3.23$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่านักท่องเที่ยวนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 2.82$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .410

นักท่องเที่ยวนที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา กับระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .041 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.041 < .05) หมายความว่า นักท่องเที่ยวนที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนด้านกิจกรรมต่าง ๆ แตกต่างจากนักท่องเที่ยวนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวนที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา ($\bar{X} = 3.09$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่านักท่องเที่ยวนที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 2.82$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .270

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 34 แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย
จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา		มัธยมต้น หรือต่ำกว่า	มัธยมปลาย	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{X}$	3.14	3.20	3.00	2.87	3.01
มัธยมต้นหรือต่ำกว่า	3.14	-	-.060 (.695)	.140 (.359)	.270* (.050)	.130 (.495)
มัธยมปลาย	3.20		-	.200 (.090)	.330** (.001)	.190 (.244)
อนุปริญญา	3.00			-	.130 (.205)	-.010 (.940)
ปริญญาตรี	2.87				-	-.140 (.344)
สูงกว่าปริญญาตรี	3.01					-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 34 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า กับระดับการศึกษาปริญญาตรี พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .050 ซึ่งเท่ากับ .05 (.050 = .05) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า ($\bar{X} = 3.14$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ($\bar{X} = 2.87$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .270

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปลาย กับระดับการศึกษาปริญญาตรี พบว่า ค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.001 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปลายมีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปลาย ($\bar{X} = 3.20$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ($\bar{X} = 2.87$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .330

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3.4 สมมติฐานข้อที่ 1 อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

H_0 : อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 35 แสดงความแตกต่างของทัศนคติของนักท่องเที่ยงที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน
จำแนกตามอาชีพ

ทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยว ชายหาดบางแสน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	4	7.182	1.795	4.305**	.002
	ภายในกลุ่ม	395	164.721	.417		
	รวม	399	171.902			
2. ด้านกิจกรรมต่าง ๆ	ระหว่างกลุ่ม	4	11.724	2.931	9.274**	.000
	ภายในกลุ่ม	395	124.845	.316		
	รวม	399	136.569			
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	4	.906	.226	1.423	.226
	ภายในกลุ่ม	395	62.872	.159		
	รวม	399	63.777			
4. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	4	1.560	.390	.741	.564
	ภายในกลุ่ม	395	207.712	.526		
	รวม	399	209.271			
5. ด้านความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	4	6.798	1.700	3.196*	.013
	ภายในกลุ่ม	395	210.080	.532		
	รวม	399	216.879			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 35 พบว่า ทัศนคติของนักท่องเที่ยงที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมต่าง ๆ มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .002 และ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 ($.002 < .01$) และ ($.000 < .01$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยงที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว และด้านกิจกรรมต่าง ๆ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

ทัศนคติของนักท่องเที่ยงที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .013 ซึ่งน้อยกว่า .05 ($.013 < .05$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยงที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

เพื่อให้ทราบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD (Least - Significant Difference) ปรากฏผลดังตาราง 36, 37, 38

ตาราง 36 แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวจำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ		นักเรียน/ นักศึกษา	รับราชการ/ พนักงานรัฐ วิสาหกิจ	เจ้าของ กิจการ	พนักงาน บริษัท เอกชน	อื่น ๆ (พ่อ บ้าน/ แม่บ้าน)
	$\bar{X}$	2.90	2.78	3.28	2.75	3.13
นักเรียน/นักศึกษา	2.90	-	.120 (.487)	-.380* (.030)	.150 (.096)	-.230 (.251)
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.78		-	-.500* (.022)	.030 (.843)	-.350 (.139)
เจ้าของกิจการ	3.28			-	.530** (.001)	.150 (.506)
พนักงานบริษัทเอกชน	2.75				-	-.380* (.033)
อื่น ๆ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน)	3.13					-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 36 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กับอาชีพเจ้าของกิจการ พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .030 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.030 < .05) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X} = 2.90$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ ($\bar{X} = 3.28$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -.380

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ กับอาชีพเจ้าของกิจการ พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .022 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.022 < .05) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพ

รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 2.78$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ ($\bar{X} = 3.28$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -.500

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน พบว่า มีค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.001 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ ($\bar{X} = 3.28$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 2.75$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .530

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของพนักงานบริษัทเอกชน กับอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ พ่อบ้าน/แม่บ้าน พบว่า ค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .033 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.033 < .05) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ พ่อบ้าน/แม่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 2.75$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ พ่อบ้าน/แม่บ้าน ($\bar{X} = 3.13$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -.380

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 37 แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ		นักเรียน/นักศึกษา	รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	เจ้าของกิจการ	พนักงานบริษัทเอกชน	อื่น ๆ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน)
	$\bar{X}$	3.41	2.84	3.21	2.96	3.29
นักเรียน/นักศึกษา	3.41	-	.570** (.000)	.200 (.186)	.450** (.000)	.120 (.467)
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.84		-	-.370* (.048)	-.120 (.390)	-.450* (.028)
เจ้าของกิจการ	3.21			-	.250 (.060)	-.080 (.704)
พนักงานบริษัทเอกชน	2.96				-	-.330* (.034)
อื่น ๆ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน)	3.29					-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 37 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กับอาชีพราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชน พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .000 และ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 ($.000 < .01$) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ .แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและพนักงานบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X} = 3.41$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 2.84$) และพนักงานบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 2.96$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .570 และ .450 ตามลำดับ

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจกับเจ้าของกิจการ และอื่น ๆ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน) พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .048 และ .028 ซึ่งน้อยกว่า .05 ($.048 < .05$) และ ($.028 < .05$) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและพ่อบ้าน/แม่บ้าน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ .แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 2.84$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ ($\bar{X} = 3.21$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -.370 และอาชีพพ่อบ้าน/แม่บ้าน ($\bar{X} = 3.29$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -.450

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับอื่นอาชีพ ๆ ได้แก่ พ่อบ้าน/แม่บ้าน พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .034 ซึ่งน้อยกว่า .05 ($.034 < .05$) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ .แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ พ่อบ้าน/แม่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 2.96$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ พ่อบ้าน/แม่บ้าน ($\bar{X} = 3.29$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -.330

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 38 แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย
จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ		นักเรียน/ นักศึกษา	รับราชการ/ พนักงานรัฐ วิสาหกิจ	เจ้าของ กิจการ	พนักงาน บริษัท เอกชน	อื่น ๆ (พ่อ บ้าน/ แม่ บ้าน)
	$\bar{X}$	3.20	2.90	3.28	2.93	3.31
นักเรียน/นักศึกษา	3.20	-	.300 (.142)	-.080 (.672)	.270** (.010)	-.110 (.611)
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.90		-	-.380 (.121)	-.030 (.890)	-.410 (.122)
เจ้าของกิจการ	3.28			-	.350* (.041)	-.030 (.911)
พนักงานบริษัทเอกชน	2.93				-	-.380 (.056)
อื่น ๆ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน)	3.31					-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 38 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .010 ซึ่งเท่ากับ .01 (.010 = .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X} = 3.20$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 2.93$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .270

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน พบว่า ค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .041 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.041 < .05) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ ($\bar{X} = 3.28$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 2.93$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .350

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3.5 สมมติฐานข้อที่ 1 รายได้ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

H_0 : รายได้ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 39 แสดงความแตกต่างของทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จำแนกตามรายได้

ทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยว ชายหาดบางแสน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	4	3.556	.889	2.086	.082
	ภายในกลุ่ม	395	168.346	.426		
	รวม	399	171.902			
2. ด้านกิจกรรมต่าง ๆ	ระหว่างกลุ่ม	4	14.291	3.573	11.542**	.000
	ภายในกลุ่ม	395	122.278	.310		
	รวม	399	136.569			
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระหว่างกลุ่ม	4	.956	.239	1.502	.201
	ภายในกลุ่ม	395	62.822	.159		
	รวม	399	63.777			
4. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	4	8.412	2.103	4.136**	.003
	ภายในกลุ่ม	395	200.859	.509		
	รวม	399	209.271			
5. ด้านความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	4	7.667	1.917	3.619**	.007
	ภายในกลุ่ม	395	209.212	.530		
	รวม	399	216.879			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 28 พบว่า ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านความปลอดภัย มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .000, .003 และ .007 ซึ่งน้อยกว่า .01 ($.000 < .01$) ($.003 < .01$) และ ($.007 < .01$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

เพื่อให้ทราบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD (Least - Significant Difference) ปรากฏผลดังตาราง 40, 41 และตาราง 42

ตาราง 40 แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามรายได้

รายได้		ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 10,000 บาท	10,001 – 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	20,001 – 25,000 บาท	25,001 บาท ขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.25	3.00	2.82	2.83	2.81
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	3.25	-	.250** (.000)	.430** (.000)	.420** (.000)	.440** (.000)
10,001 – 15,000 บาท	3.00		-	.180 * (.064)	.170 (.137)	.190* (.038)
15,001 – 20,000 บาท	2.82			-	-.010 (.949)	.010 (.966)
20,001 – 25,000 บาท	2.83				-	.020 (.917)
25,001 บาทขึ้นไป	2.81					-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 40 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับ รายได้ 10,001 – 15,000 บาท พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ กว่หรือเท่ากับ 10,000 บาท มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ($\bar{X} = 3.25$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท ($\bar{X} = 3.00$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .250

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับรายได้ 15,001 – 20,000 บาท พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ กว่หรือเท่ากับ 10,000 บาท มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ แตกต่างจากนัก

ท่องเที่ยวที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ($\bar{X} = 3.25$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท ($\bar{X} = 2.82$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .430

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับรายได้ 20,001 – 25,000 บาท พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ กว่หรือเท่ากับ 10,000 บาท มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ($\bar{X} = 3.25$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท ($\bar{X} = 2.83$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .420

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับรายได้ 25,001 บาทขึ้นไป พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ กว่หรือเท่ากับ 10,000 บาท มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 25,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ($\bar{X} = 3.25$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 25,001 บาทขึ้นไป ($\bar{X} = 2.81$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .440

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท กับ รายได้ 25,001 บาทขึ้นไป พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .038 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.038 < .05) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 25,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท ($\bar{X} = 3.00$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 25,001 บาทขึ้นไป ($\bar{X} = 2.81$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .190

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 41 แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามรายได้

รายได้		ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 10,000 บาท $\bar{X}$	10,001 – 15,000 บาท 2.21	15,001 – 20,000 บาท 2.21	20,001 – 25,000 บาท 2.49	25,001 บาท ขึ้นไป 2.39
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	2.05	-	-.160 (.084)	-.160 (.191)	-.440** (.002)	-.340** (.001)
10,001 – 15,000 บาท	2.21		-	.000 (.981)	-.280 (.059)	-.180 (.112)
15,001 – 20,000 บาท	2.21			-	-.280 (.087)	-.180 (.176)
20,001 – 25,000 บาท	2.49				-	.100 (.526)
25,001 บาทขึ้นไป	2.39					-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 41 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับ รายได้ 20,001 – 25,000 บาท พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.002 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ($\bar{X} = 2.05$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท ($\bar{X} = 2.49$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -.440

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับ รายได้ 25,001 บาทขึ้นไป พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.001 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 25,000 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ($\bar{X} = 2.05$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 25,001 บาทขึ้นไป ($\bar{X} = 2.39$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -.340

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 42 แสดงผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย
จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามรายได้

รายได้	$\bar{X}$	ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 10,000 บาท	10,001 – 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	20,001 – 25,000 บาท	25,001 บาท ขึ้นไป
		3.16	2.84	2.87	2.99	2.92
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	3.16	-	.320** (.001)	.290* (.016)	.170 (.256)	.240* (.030)
10,001 – 15,000 บาท	2.84		-	-.030 (.855)	-.150 (.340)	-.080 (.511)
15,001 – 20,000 บาท	2.87			-	-.120 (.474)	-.050 (.701)
20,001 – 25,000 บาท	2.99				-	.070 (.673)
25,001 บาทขึ้นไป	2.92					-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 42 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับ รายได้ 10,001 – 15,000 บาท พบว่า ค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.001 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ($\bar{X} = 3.16$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท ($\bar{X} = 2.84$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .320

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับ รายได้ 15,001 – 20,000 บาท พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .016 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.016 < .05) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย แตกต่างจาก นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ($\bar{X} = 3.16$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท ($\bar{X} = 2.87$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .290

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับ รายได้ 25,001 บาทขึ้นไป พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .030 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.030 < .05) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 25,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ($\bar{X} = 3.16$) มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 25,001 บาทขึ้นไป ($\bar{X} = 2.92$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .240

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. สมมติฐานข้อที่ 2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

2.1 สมมติฐานข้อที่ 2 เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้ค่าสถิติของการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%

ในการทดสอบสมมติฐาน พฤติกรรมที่นำมาทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน ลักษณะที่พักในกรณีค้างคืน วิธีการเดินทาง

2.1.1 สมมติฐานข้อที่ 2 เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

H_0 : เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 43 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีเพศต่างกัน

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว ชายหาดบางแสน	เพศ		รวม	χ^2	p
	ชาย	หญิง			
1. พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน					
- รถยนต์ส่วนตัว	146	195	341	5.183	.159
- รถโดยสารประจำทางปรับอากาศ	7	18	25		
- รถมอเตอร์ไซด์	13	12	25		
- รถไฟ, รถตุ้	6	3	9		
รวม	172	228	400		
2. ลักษณะที่พักในกรณีค้างคืน					
- โรงแรม	52	83	135	4.027	.259
- เกสต์เฮ้าส์	16	17	33		
- บังกะโล	82	90	172		
- อาศัยกับคนรู้จัก	22	38	60		
รวม	172	228	400		
3. วิธีการเดินทาง					
- ไปด้วยตนเอง	57	67	124	11.812*	.019
- ไปกับหน่วยงานหรือองค์กร	-	4	4		
- ไปกับสถานศึกษา	-	1	1		
- ไปกับครอบครัว	56	102	158		
- ไปกับเพื่อน	59	54	113		
รวม	172	228	400		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 43 พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อวิธีการเดินทาง มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .019 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.019 < .05) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อวิธีการเดินทาง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า

มีนักท่องเที่ยวเพศหญิงที่ไปด้วยตนเองมากกว่าเพศชาย คือ มีจำนวน 67 นักท่องเที่ยวเพศหญิงที่ไปกับหน่วยงานหรือองค์กร มากกว่าเพศชาย คือ มีจำนวน 4 คน นักท่องเที่ยวที่ไปกับสถานศึกษามีเพศหญิง

มากกว่าเพศชาย คือ มีจำนวน 1 คน นักท่องเที่ยวที่ไปกับครอบครัว มีเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือ มีจำนวน 102 คน และนักท่องเที่ยวที่ไปกับเพื่อน มีเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือ มีจำนวน 59 คน

และพบว่านักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรายชื่ออื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1.2 สมมติฐานข้อที่ 2 อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

H_0 : อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 44 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีอายุต่างกัน

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการ ท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	อายุ			รวม	χ^2	p
	15 – 24	25 – 34	35 ปีขึ้นไป			
	ปี	ปี	ปี			
1. พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาด บางแสน						
- รถยนต์ส่วนตัว	102	194	45	341	17.045**	.009
- รถโดยสารประจำทางปรับอากาศ	5	17	3	25		
- รถมอเตอร์ไซด์	16	9	-	25		
- รถไฟ, รถตุ๊ก	4	5	-	9		
รวม	127	225	48	400		
2. ลักษณะที่พักในกรณีค้างคืน						
- โรงแรม	36	79	20	135	9.248	.160
- เกสต์เฮาส์	13	14	6	33		
- บังกะโล	63	93	16	172		
- อาศัยกับคนรู้จัก	15	39	6	60		
รวม	127	225	48	400		
3. วิธีการเดินทาง						
- ไปด้วยตนเอง	37	80	7	124	42.945**	.000
- ไปกับหน่วยงานหรือองค์กร	3	1	-	4		
- ไปกับสถานศึกษา	1	-	-	1		
- ไปกับครอบครัว	38	83	37	158		
- ไปกับเพื่อน	48	61	4	113		
รวม	127	225	48	400		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 44 พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน มีความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .009 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.009 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว มีอายุ 25 - 34 ปี มากที่สุด คือ มีจำนวน 194 คน นักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถโดยสารประจำทางปรับอากาศ มีอายุ 25 - 34 ปี มากที่สุด คือ มีจำนวน 17 คน นักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถมอเตอร์ไซด์ มีอายุ 15 - 24 ปี มากที่สุด คือ มีจำนวน 16 คน และนักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถไฟ, รถตุ๊ก มีอายุ 25 - 34 ปี มากที่สุด คือ มีจำนวน 5 คน

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อวิธีการเดินทาง มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อวิธีการเดินทาง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวที่ไปด้วยตนเองมากที่สุด คือ มีอายุ 25 - 34 ปี จำนวน 80 คน นักท่องเที่ยวที่ไปกับหน่วยงานหรือองค์กรมากที่สุด คือ มีอายุ 15 - 24 ปี คือ จำนวน 3 คน นักท่องเที่ยวที่ไปกับสถานศึกษามากที่สุด คือ อายุ 15 - 24 ปี จำนวน 1 คน นักท่องเที่ยวที่ไปกับครอบครัวมากที่สุด คือ มีอายุ 25 - 34 ปี จำนวน 83 คน และนักท่องเที่ยวที่ไปกับเพื่อนมากที่สุด คือ มีอายุ 25 - 34 ปี จำนวน 61 คน

และพบว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรายข้ออื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1.3 สมมติฐานข้อที่ 2 สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

H_0 : สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 45 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	สถานภาพสมรส			รวม	χ^2	p
	โสด	สมรส	หม้าย/ หย่าร้าง			
1. พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน						
- รถยนต์ส่วนตัว	228	110	3	341	14.588*	.024
- รถโดยสารประจำทางปรับอากาศ	16	7	2	25		
- รถมอเตอร์ไซด์	16	9	-	25		
- รถไฟ, รถตุ๊ก	9	-	-	9		
รวม	269	126	5	400		
2. ลักษณะที่พักในกรณีค้างคืน						
- โรงแรม	92	43	-	135	4.816	.568
- เกสต์เฮ้าส์	22	11	-	33		
- บังกะโล	114	55	3	172		
- อาศัยกับคนรู้จัก	41	17	2	60		
รวม	269	126	5	400		
3. วิธีการเดินทาง						
- ไปด้วยตนเอง	90	34	-	124	56.016**	.000
- ไปกับหน่วยงานหรือองค์กร	4	-	-	4		
- ไปกับสถานศึกษา	-	1	-	1		
- ไปกับครอบครัว	76	79	3	158		
- ไปกับเพื่อน	99	12	2	113		
รวม	269	126	5	400		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 45 พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน มีความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .024 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.024 < .05) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรม

ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว มีสถานภาพโสดมากที่สุด คือ มีจำนวน 228 คน นักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถโดยสารประจำทางปรับอากาศ มีสถานภาพโสดมากที่สุด คือ มีจำนวน 16 คน นักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถมอเตอร์ไซด์ มีสถานภาพโสดมากที่สุด คือ มีจำนวน 16 คน และนักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถไฟ, รถตุ๊ก มีสถานภาพโสดมากที่สุด คือ มีจำนวน 9 คน

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อวิธีการเดินทาง มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อวิธีการเดินทาง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวที่ไปด้วยตนเองมากที่สุด มีสถานภาพโสด คือ มีจำนวน 90 คน นักท่องเที่ยวที่ไปกับหน่วยงานหรือองค์กร มีสถานภาพโสดมากที่สุด คือ มีจำนวน 4 คน นักท่องเที่ยวที่ไปกับสถานศึกษา มีสถานภาพสมรสมากที่สุด คือ มีจำนวน 1 คน นักท่องเที่ยวที่ไปกับครอบครัว มีสถานภาพสมรสมากที่สุด คือ มีจำนวน 79 คน และนักท่องเที่ยวที่ไปกับเพื่อน มีสถานภาพโสดมากที่สุด คือ มีจำนวน 99 คน

และพบว่านักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรายข้ออื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1.4 สมมติฐานข้อที่ 2 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสนแตกต่างกัน

H_0 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 46 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

พฤติกรรมการท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว	ระดับการศึกษาสูงสุด				รวม	χ^2	p
	หาดบางแสน	มัธยมต้นหรือต่ำกว่า	มัธยมปลาย	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	
1. พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาหาบางแสน							
- รถยนต์ส่วนตัว	28		66	53	171	23	341
- รถโดยสารประจำทางปรับอากาศ	3		4	7	7	4	25
- รถมอเตอร์ไซด์	2		12	8	3	-	25
- รถไฟ, รถตุ๊ก	-		3	2	4	-	9
รวม	33		85	70	185	27	400
2. ลักษณะที่พักในกรณีค้างคืน							
- โรงแรม	4		22	23	72	14	135
- เกสต์เฮาส์	4		5	5	15	4	33
- บังกะโล	17		48	29	71	7	172
- อาศัยกับคนรู้จัก	8		10	13	27	2	60
รวม	33		85	70	185	27	400

ตาราง 46 (ต่อ)

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว	ระดับการศึกษาสูงสุด				รวม	χ^2	p
	มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า	มัธยมศึกษาตอนปลาย	อนุปริญญา	ปริญญาตรีสูงกว่าปริญญาตรี			
3. วิธีการเดินทาง							
- ไปด้วยตนเอง	1	23	23	65	124	26.608*	.046
- ไปกับหน่วยงานหรือองค์กร	-	1	1	2	4		
- ไปกับสถานศึกษา	-	-	1	-	1		
- ไปกับครอบครัว	19	30	25	76	158		
- ไปกับเพื่อน	13	31	20	42	113		
รวม	33	85	70	185	400		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 46 พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.002 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมีการใช้รถยนต์ส่วนตัวเป็นพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมากที่สุด คือ มีจำนวน 171 คน นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญาและปริญญาตรีมีการใช้รถโดยสารประจำทางปรับอากาศ เป็นพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมากที่สุด โดยมีจำนวนเท่ากัน คือ มีจำนวน 7 คน นักท่องเที่ยวที่มีระดับ

การศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายมีการใช้เครื่องมือเดอริชต์เป็นพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมากที่สุด คือ มีจำนวน 12 คน และนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีใช้รถตู้รถไฟเป็นพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมากที่สุด คือ มีจำนวน 4 คน

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อสังเกตที่พบในกรณีข้างต้น มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .020 ซึ่งน้อยกว่า .05 ($.020 < .05$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อสังเกตที่พบในกรณีข้างต้น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีพักโรงแรมมากที่สุด คือ มีจำนวน 72 คน นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีพักเกสต์เฮาส์มากที่สุด คือ มีจำนวน 15 คน นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีพักบังกะโลมากที่สุด คือ มีจำนวน 71 คน นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีพักอาศัยกับคนรู้จักมากที่สุด คือ มีจำนวน 27

และพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อวิธีการเดินทาง มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .046 ซึ่งน้อยกว่า .05 ($.046 < .05$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อวิธีการเดินทาง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีเดินทางไปด้วยตนเองมากที่สุด คือ มีจำนวน 80 คน นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีเดินทางไปกับหน่วยงานหรือองค์กรมากที่สุด คือ มีจำนวน 3 คน นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามากที่สุด คือ มีจำนวน 1 คน นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีเดินทางไปกับครอบครัวมากที่สุด คือ มีจำนวน 76 คน และนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีเดินทางไปกับเพื่อนมากที่สุด คือ มีจำนวน 42 คน

2.1.5 สมมติฐานข้อที่ 2 อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสนแตกต่างกัน

H_0 : อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 47 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวหาบางแสน ที่มีอาชีพต่างกัน

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว							รวม	χ^2	p
หาดบางแสน	นักเรียน/นักศึกษา	รับราชการ/พนักงาน	อาชีพ	พนักงานบริษัทเอกชน	อื่น ๆ (พ่อบ้านแม่บ้าน)				
1. พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน	45	17	18	250	11	341	20.256	.062	
	1	-	-	23	1	25			
	8	-	-	15	2	25			
	3	-	1	5	-	9			
	รวม	57	17	19	293	14	400		
2. ลักษณะที่พักในกรณีค้างคืน	19	7	7	98	4	135	3.443	.992	
	5	-	2	24	2	33			
	26	7	8	125	6	172			
	7	3	2	46	2	60			
	รวม	57	17	19	293	14	400		

ตาราง 47 (ต่อ)

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว		อาชีพ				รวม	χ^2	p
หาดบางแสน		นักเรียน	รับราชการ/พนักงาน	เจ้าของกิจการ	พนักงานบริษัทเอกชน	อื่นๆ (พ่อบ้านแม่บ้าน)		
		นักศึกษา	รัฐวิสาหกิจ					
3. วิธีการเดินทาง								
-	ไปด้วยตนเอง	51	3	6	97	3	124	.002
-	ไปกับหน่วยงานหรือองค์กร	-	-	-	4	-	4	
-	ไปกับสถานศึกษา	-	-	-	1	-	1	
-	ไปกับครอบครัว	12	14	10	116	6	158	
-	ไปกับเพื่อน	30	-	3	75	5	113	
รวม		57	17	19	293	14	400	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 47 พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อวิธีการเดินทาง มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.002 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อวิธีการเดินทาง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนเดินทางไปด้วยตนเองมากที่สุด คือ มีจำนวน 97 คน นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนเดินทางไปกับหน่วยงานหรือองค์กรมากที่สุด คือ มีจำนวน 4 คน นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนเดินทางไปกับสถานศึกษามากที่สุด คือ มีจำนวน 1 คน นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนเดินทางไปกับครอบครัวมากที่สุด คือ มีจำนวน 116 คน และนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนเดินทางไปกับเพื่อนมากที่สุด คือ มีจำนวน

75 คน

และพบว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรายช้ออื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.1.6 สมมติฐานข้อที่ 2 รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

H_0 : รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

H_1 : รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 48 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว	รายได้ต่อเดือน					รวม	χ^2	p
	หาดบางแสน							
	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	10,000 – 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	20,001 – 25,000 บาท	25,001 บาทขึ้นไป			
1. พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน								
- รถยนต์ส่วนตัว	129	86	42	26	58	341	19.076	.087
- รถโดยสารประจำทางปรับอากาศ	12	3	4	3	3	25		
- รถมอเตอร์ไซด์	17	7	-	-	1	25		
- รถไฟ, รถตุ๊ก	5	3	1	-	-	9		
รวม	163	99	47	29	62	400		
2. ลักษณะที่พักในกรณีค้างคืน								
- โรงแรม	44	34	12	13	32	135	25.372*	.013
- เกสต์เฮ้าส์	15	5	3	2	8	33		
- บังกะโล	74	49	24	8	17	172		
- อาศัยกับคนรู้จัก	30	11	8	6	5	60		
รวม	163	99	47	29	62	400		

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อวิธีการเดินทาง มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่ขอความช่วยเหลือทาง ข้อวิธีการเดินทาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท เดินทางไปด้วยตนเองมากที่สุด คือ มีจำนวน 44 คน นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือน 10,000 – 15,000 บาท เดินทางไปกับหน่วยงานหรือองค์กรมากที่สุด คือ มีจำนวน 3 คน นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท เดินทางไปกับสถานศึกษามากที่สุด คือ มีจำนวน 1 คน นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท เดินทางไปกับครอบครัวมากที่สุด คือ มีจำนวน 53 คน และนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท เดินทางไปกับเพื่อนมากที่สุด คือ มีจำนวน 64 คน

และพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรายข้ออื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

2.2 สมมติฐานข้อที่ 2 เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าที (t-test) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกันใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%

ในการทดสอบสมมติฐาน พฤติกรรมที่นำมาทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน และข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน

H_0 : เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 49 แสดงการทดสอบความแตกต่างของมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ที่เดินทางมาท่องเที่ยว ชายหาดบางแสน	ชาย (n = 172)		หญิง (n = 228)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยว ชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา	5.53	6.64	4.70	4.66	1.483	.139
2. งบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน	930.81	1086.73	747.41	761.02	1.984*	.048
3. จำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน	5.93	3.84	5.33	2.79	1.813	.071

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 49 พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .139 ซึ่งมากกว่า .05 (.139 > .05) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน เท่ากับ .048 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.048 < .05) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักท่องเที่ยวเพศชาย มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน มีงบประมาณในการท่องเที่ยวเฉลี่ยคนต่อวัน 931 บาท ($\bar{X} = 930.81$) ส่วนนักท่องเที่ยวเพศหญิง มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน มีงบ

ประมาณในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคนต่อวัน 747 บาท ($\bar{X} = 747.41$) กล่าวคือ นักท่องเที่ยวเพศชายมีงบประมาณในการท่องเที่ยวเฉลี่ยคนต่อวันมากกว่านักท่องเที่ยวหญิง

และพบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีผลต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน เท่ากับ .071 ซึ่งซึ่งมากกว่า .05 ($.071 > .05$) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.3 สมมติฐานข้อที่ 2 อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างตั้งแต่สองกลุ่มขึ้นไปเป็นอิสระกัน (One – Way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%

ในการทดสอบสมมติฐาน พฤติกรรมที่นำมาทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ จำนวนครั้งที่เดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสนในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา งบประมาณในการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่อคนต่อวัน และจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน

2.3.1 สมมติฐานข้อที่ 2 อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

H_0 : อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 50 แสดงความแตกต่างของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จำแนกตามอายุ

พฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
1. จำนวนครั้งที่เดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสนในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา	ระหว่างกลุ่ม	2	367.185	183.593	5.991**	.003
	ภายในกลุ่ม	397	12166.492	30.646		
	รวม	399	12533.678			
2. งบประมาณในการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่อคนต่อวัน	ระหว่างกลุ่ม	2	301718.894	150859.447	.178	.873
	ภายในกลุ่ม	397	336411230.856	847383.453		
	รวม	399	336712949.750			
3. จำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน	ระหว่างกลุ่ม	2	209.575	104.787	10.104**	.000
	ภายในกลุ่ม	397	4117.363	10.371		
	รวม	399	4326.937			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 50 พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา และข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .003 และ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.003 < .01) และ (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา และข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวกับท่านแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

เพื่อให้ทราบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD (Least - Significant Difference) ปรากฏผลดังตาราง 51, 52 และตาราง 53

ตาราง 51 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามอายุ

อายุ		15 – 24 ปี	25 – 34 ปี	35 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	6.24	4.22	5.88
15 – 24 ปี	6.24	-	2.020** (.001)	.360 (.700)
25 – 34 ปี	4.22		-	-1.66 (.060)
35 ปีขึ้นไป	5.88			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 51 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 15 – 24 ปี กับอายุ 25 – 34 ปี พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.001 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 15 – 24 ปี มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 25 – 34 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 15 – 24 ปี ($\bar{X} = 6.24$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุ 25 – 34 ปี ($\bar{X} = 4.22$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.020

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 52 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนก ตามอายุ

อายุ		15 – 24 ปี	25 – 34 ปี	35 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	6.63	5.03	5.46
15 – 24 ปี	6.63	-	1.600** (.000)	1.170* (.032)
25 – 34 ปี	5.03		-	-.430 (.400)
ปีขึ้นไป	5.46			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 52 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 15 – 24 ปี กับอายุ 25 – 34 ปี พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.001 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 15 – 24 ปี มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 25 – 34 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 15 – 24 ปี ($\bar{X} = 6.63$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุ 25 – 34 ปี ($\bar{X} = 5.03$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.600

นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 15 – 24 ปี กับอายุ 35 ปีขึ้นไป พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .032 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.032 < .05) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 15 – 24 ปี มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 15 – 24 ปี ($\bar{X} = 6.63$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 5.03$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.170

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.2 สมมติฐานข้อที่ 2 สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

H_0 : สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 53 แสดงความแตกต่างของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน
จำแนกตามสถานภาพสมรส

พฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยว ชายหาดบางแสน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
1. จำนวนครั้งที่เดินทางมา เที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา	ระหว่างกลุ่ม	2	70.709	35.354	1.126	.325
	ภายในกลุ่ม	397	12462.969	31.393		
	รวม	399	12533.678			
2. งบประมาณในการ ท่องเที่ยวชายหาด บางแสนต่อคนต่อวัน	ระหว่างกลุ่ม	2	114319.054	57159.527	.067	.935
	ภายในกลุ่ม	397	336598630.696	847855.493		
	รวม	399	336712949.750			
3. จำนวนผู้เดินทางมา ท่องเที่ยวกับท่าน	ระหว่างกลุ่ม	2	62.143	31.072	2.892	.057
	ภายในกลุ่ม	397	4264.794	10.743		
	รวม	399	4326.938			

จากตาราง 53 พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา งบประมาณในการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่อคนต่อวัน และข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .325, .935 และ .057 ซึ่งมากกว่า .05 (.325 > .05) และ (.935 > .05) และ (.057 > .05) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา งบประมาณในการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่อคนต่อวัน และข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

2.3.3 สมมติฐานข้อที่ 2 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

H_0 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 54 แสดงความแตกต่างของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน
จำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยว ชายหาดบางแสน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
1. จำนวนครั้งที่เดินทางมา ท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา	ระหว่างกลุ่ม	4	395.897	98.974	3.221*	.013
	ภายในกลุ่ม	395	12137.781	30.729		
	รวม	399	12533.678			
2. งบประมาณในการ ท่องเที่ยวชายหาด บางแสนต่อคนต่อวัน	ระหว่างกลุ่ม	4	3627849.556	906962.389	1.076	.368
	ภายในกลุ่ม	395	333085100.194	843253.418		
	รวม	399	336712949.750			
3. จำนวนผู้เดินทางมา ท่องเที่ยวกับท่าน	ระหว่างกลุ่ม	4	446.351	111.588	11.358**	.000
	ภายในกลุ่ม	395	3880.587	9.824		
	รวม	399	4326.938			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 54 พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .013 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.013 < .05) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และพบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

เพื่อให้ทราบว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD (Least - Significant Difference) ปรากฏผลดังตาราง 55,56 และตาราง 57

ตาราง 55 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา		มัธยมต้น หรือต่ำกว่า	มัธยมปลาย	อนุสัญญา	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{X}$	7.52	5.93	4.66	4.63	3.26
มัธยมต้นหรือต่ำกว่า	7.52	-	1.590 (.164)	2.860* (.015)	2.890** (.006)	4.260** (.003)
มัธยมปลาย	5.93		-	1.270 (.156)	1.300 (.075)	2.670* (.030)
อนุสัญญา	4.66			-	.030 (.975)	1.400 (.266)
ปริญญาตรี	4.63				-	1.370 (.230)
สูงกว่าปริญญาตรี	3.26					-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 55 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมต้นหรือต่ำกว่า กับอนุสัญญา พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .015 ซึ่งน้อยกว่า .05 ($.015 < .05$) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมต้นหรือต่ำกว่า มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาอนุสัญญา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมต้นหรือต่ำกว่า ($\bar{X} = 7.52$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาอนุสัญญา ($\bar{X} = 4.66$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมต้นหรือต่ำกว่า กับปริญญาตรี พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .006 ซึ่งน้อยกว่า .01 ($.006 < .01$) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมต้นหรือต่ำกว่า

กว่า มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาต้นหรือต่ำกว่า ($\bar{X} = 7.52$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.63$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.890

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาต้นหรือต่ำกว่า กับสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.003 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาต้นหรือต่ำกว่า มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาต้นหรือต่ำกว่า ($\bar{X} = 7.52$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.26$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปลาย กับสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .030 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.030 < .05) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปลาย มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาปลาย ($\bar{X} = 5.93$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.26$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.67

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 56 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา		มัธยมต้น หรือต่ำกว่า	มัธยมปลาย	อนุปริญา	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
	$\bar{X}$	8.18	6.52	5.57	4.95	3.93
มัธยมต้นหรือต่ำกว่า	8.18	-	1.660** (.010)	2.610** (.000)	3.230** (.000)	4.250** (.000)
มัธยมปลาย	6.52		-	.950 (.062)	1.570** (.000)	2.590** (.000)
อนุปริญา	5.57			-	.620 (.156)	1.640* (.021)
ปริญญาตรี	4.95				-	1.020 (.115)
สูงกว่าปริญญาตรี	3.93					-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 56 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมต้นหรือต่ำกว่า กับมัธยมปลาย พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .010 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.010 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมต้นหรือต่ำกว่า มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมต้นหรือต่ำกว่า ($\bar{X} = 8.18$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมปลาย ($\bar{X} = 6.52$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.660

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมต้นหรือต่ำกว่า กับอนุปริญา พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมต้นหรือต่ำกว่า มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาอนุปริญา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมต้นหรือต่ำกว่า ($\bar{X} = 8.18$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาอนุปริญา ($\bar{X} = 5.57$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.610

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมต้นหรือต่ำกว่า กับปริญญาตรี พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมต้นหรือต่ำกว่า

นักท่องเที่ยวนักศึกษามัธยมศึกษา กับปริญญาตรี พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวนักศึกษามัธยมศึกษา มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน แตกต่างจากนักท่องเที่ยวนักศึกษามัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวนักศึกษามัธยมศึกษา ($\bar{X} = 6.52$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน มากกว่านักท่องเที่ยวนักศึกษามัธยมศึกษา ($\bar{X} = 4.95$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.570

นักท่องเที่ยวนักศึกษาระดับการศึกษานุปริญญา กับสูงกว่าปริญญาตรี พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .021 ซึ่งน้อยกว่า .05 ($.021 < .05$) หมายความว่า นักท่องเที่ยวนักศึกษาระดับการศึกษานุปริญญา มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน แตกต่างจากนักท่องเที่ยวนักศึกษาระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวนักศึกษาระดับการศึกษานุปริญญา ($\bar{X} = 5.57$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน มากกว่านักท่องเที่ยวนักศึกษาระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.93$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.640

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.4 สมมติฐานข้อที่ 2 อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

H_0 : อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : อาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 57 แสดงความแตกต่างของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จำแนกตามอาชีพ

พฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
1. จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสนในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา	ระหว่างกลุ่ม	4	1123.878	280.970	9.727**	.000
	ภายในกลุ่ม	395	11409.799	28.886		
	รวม	399	12533.677			
2. งบประมาณในการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่อคนต่อวัน	ระหว่างกลุ่ม	4	13640888.464	3410222.116	4.169**	.003
	ภายในกลุ่ม	395	323072061.286	817903.953		
	รวม	399	226712949.750			
3. จำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน	ระหว่างกลุ่ม	4	520.249	130.062	13.496**	.000
	ภายในกลุ่ม	395	3806.689	9.637		
	รวม	399	4326.938			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 57 พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา ข้องบประมาณในการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่อคนต่อวัน และข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .000, .003 และ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 ($.000 < .01$) ($.003 < .01$) และ ($.000 < .01$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา ข้องบประมาณในการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่อคนต่อวัน และข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวกับท่านแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

เพื่อให้ทราบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD (Least - Significant Difference) ปรากฏผลดังตาราง 58,59 และตาราง 60

ตาราง 58 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ		นักเรียน/ นักศึกษา	รับราชการ/ พนักงานรัฐ วิสาหกิจ	เจ้าของ กิจการ	พนักงาน บริษัท เอกชน	อื่น ๆ (พ่อบ้าน/ แม่บ้าน)
	$\bar{X}$	8.18	4.24	7.32	4.16	9.07
นักเรียน/นักศึกษา	8.18	-	3.940** (.008)	.860 (.546)	4.020** (.000)	-.890 (.577)
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4.24		-	-3.080 (.087)	.080 (.955)	-4.830* (.013)
เจ้าของกิจการ	7.32			-	3.16* (.014)	-1.750 (.354)
พนักงานบริษัทเอกชน	4.16					-4.910** (.001)
อื่น ๆ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน)	9.07					-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 58 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กับอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .008 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.008 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X} = 8.18$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 4.24$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.940

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X} = 8.18$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน

ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 4.16$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.020

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจกับอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ พ่อบ้าน/แม่บ้าน พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .013 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.013 < .05) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ พ่อบ้าน/แม่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 4.24$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ พ่อบ้าน/แม่บ้าน ($\bar{X} = 9.07$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -4.830

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .014 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.014 < .05) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ ($\bar{X} = 7.32$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 4.16$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.160

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ พ่อบ้าน/แม่บ้าน พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.001 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ พ่อบ้าน/แม่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 4.16$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ พ่อบ้าน/แม่บ้าน ($\bar{X} = 9.07$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -4.910

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 59 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้องบประมาณในการเดินทางเที่ยวชายหาดบางแสนต่อคนต่อวัน จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	นักเรียน/นักศึกษา	รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	เจ้าของกิจการ	พนักงานบริษัทเอกชน	อื่น ๆ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน)	
$\bar{x}$	761.58	1105.88	1594.74	772.35	835.71	
นักเรียน/นักศึกษา	761.58	-	-344.30 (.169)	-833.16** (.001)	-10.78 (.934)	-74.14 (.784)
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1105.88	-	-488.85 (.106)	333.53 (.140)	270.17 (.408)	
เจ้าของกิจการ	1594.74		-	822.38** (.000)	759.02 (.018)	
พนักงานบริษัทเอกชน	772.35				-63.36 (.798)	
อื่น ๆ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน)	835.71					-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 59 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กับอาชีพเจ้าของกิจการ พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.001 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้องบประมาณในการเดินทางเที่ยวชายหาดบางแสนต่อคนต่อวัน แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X} = 761.58$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้องบประมาณในการเดินทางเที่ยวชายหาดบางแสนต่อคนต่อวัน น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ ($\bar{X} = 1594.74$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -833.160

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้องบประมาณในการเดินทางเที่ยวชายหาดบางแสนต่อคนต่อวัน แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ ($\bar{X} = 1594.74$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้องบประมาณในการเดินทางเที่ยวชายหาดบางแสนต่อคนต่อวัน มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน($\bar{X} = 772.85$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 822.380

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 60 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ		นักเรียน/นักศึกษา	รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	เจ้าของกิจการ	พนักงานบริษัทเอกชน	อื่น ๆ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน)
	$\bar{X}$	7.82	5.76	8.05	4.96	6.07
นักเรียน/นักศึกษา	7.82	-	2.060* (.017)	.230 (.782)	2.860** (.000)	1.750 (.059)
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5.76		-	-2.290* (.028)	.800 (.299)	-.310 (.784)
เจ้าของกิจการ	8.05			-	3.090** (.000)	1.980 (.071)
พนักงานบริษัทเอกชน	4.96					-1.110 (.191)
อื่น ๆ (พ่อบ้าน/แม่บ้าน)	4.07					-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 60 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กับอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .017 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.017 < .05) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X} = 7.82$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 5.76$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.060

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X} = 7.82$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีพนักงานบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 4.96$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.860

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจกับอาชีพเจ้าของกิจการ พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .028 ซึ่งน้อยกว่า .05 ($.028 < .05$) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 5.06$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ ($\bar{X} = 8.05$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -2.290

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ กับอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 ($.000 < .01$) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพเจ้าของกิจการ ($\bar{X} = 8.05$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีพนักงานบริษัทเอกชน ($\bar{X} = 4.96$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.090

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3.4 สมมติฐานข้อที่ 2 รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

H_0 : รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 61 แสดงความแตกต่างของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน
จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

พฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยว ชายหาดบางแสน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p-value
1. จำนวนครั้งที่เดินทางมา เที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา	ระหว่างกลุ่ม	4	527.702	131.926	4.340**	.002
	ภายในกลุ่ม	395	12005.975	30.395		
	รวม	399	12533.678			
2. งบประมาณในการ ท่องเที่ยวชายหาด บางแสนต่อคนต่อวัน	ระหว่างกลุ่ม	4	5123001.775	1280750.444	1.526	.194
	ภายในกลุ่ม	395	331589947.975	839468.223		
	รวม	399	336712949.750			
3. จำนวนผู้เดินทางมา ท่องเที่ยวกับท่าน	ระหว่างกลุ่ม	4	355.460	88.865	8.838**	.000
	ภายในกลุ่ม	395	3971.477	10.054		
	รวม	399	4326.938			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 61พบว่า พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวน
ครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา และข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวกับ
ท่าน มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .002 และ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 ($.002 < .01$) และ ($.000 < .01$) นั่นคือ
ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยว
ชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา และข้อ
จำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

เพื่อให้ทราบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาด
บางแสน แตกต่างกันเป็นรายคู่ใดบ้าง จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD
(Least - Significant Difference) ปรากฏผลดังตาราง 62,63 และตาราง 64

ตาราง 62 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	$\bar{X}$	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	10,001 – 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	20,001 – 25,000 บาท	25,001 บาทขึ้นไป
		5.61	3.72	3.83	7.83	5.37
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	5.61	-	1.890** (.007)	1.780 (.051)	-2.220* (.047)	.240 (.768)
10,001 – 15,000 บาท	3.72		-	-1.110 (.908)	-4.110** (.000)	-1.650 (.065)
15,001 – 20,000 บาท	3.83			-	-4.000** (.002)	-1.540 (.149)
20,001 – 25,000 บาท	7.83				-	2.460 (.048)
25,001 บาทขึ้นไป	5.37					-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 62 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับรายได้ 10,001 – 15,000 บาท พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .007 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.007 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ($\bar{X} = 5.61$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท ($\bar{X} = 3.72$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.890

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับรายได้ 20,001 – 25,000 บาท พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .047 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.047 < .05) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ($\bar{X} = 5.61$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท ($\bar{X} = 7.83$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -2.220

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท กับรายได้ 20,001 – 25,000 บาท พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท ($\bar{X} = 3.72$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท ($\bar{X} = 7.83$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -4.110

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท กับรายได้ 20,001 – 25,000 บาท พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.002 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท ($\bar{X} = 3.83$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา น้อยกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท ($\bar{X} = 7.83$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ -4.000

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 63 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน จำแนกเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD โดยจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	$\bar{X}$	ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	10,001 – 15,000 บาท	15,001 – 20,000 บาท	20,001 – 25,000 บาท	25,001 บาทขึ้นไป
		6.61	5.06	5.66	4.69	4.11
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	6.61	-	1.550** (.000)	.950 (.072)	1.920** (.003)	2.500** (.000)
10,001 – 15,000 บาท	5.06		-	-.600 (.287)	.370 (.580)	.950 (.066)
15,001 – 20,000 บาท	5.66			-	.970 (.196)	1.550* (.012)
20,001 – 25,000 บาท	4.69				-	.580 (.419)
25,001 บาทขึ้นไป	4.11					-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตาราง 63 แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับรายได้ 10,001 – 15,000 บาท พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ($\bar{X} = 6.61$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท ($\bar{X} = 5.06$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.550

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับรายได้ 20,001 – 25,000 บาท พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.003 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ($\bar{X} = 6.61$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาด

บางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 20,001 – 25,000 บาท ($\bar{X} = 4.69$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.920

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท กับรายได้ 25,001 บาทขึ้นไป พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 25,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ($\bar{X} = 6.61$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 25,001 บาทขึ้นไป ($\bar{X} = 4.11$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.500

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท กับรายได้ 25,001 บาทขึ้นไป พบว่า มีค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ .012 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.012 < .05) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 25,001 บาทขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 15,001 – 20,000 บาท ($\bar{X} = 6.61$) มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 25,001 บาทขึ้นไป ($\bar{X} = 5.66$) โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.550

สำหรับรายคู่อื่นไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. สมมติฐานข้อที่ 3 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจ กิจกรรมสำหรับการพักผ่อนที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวหาบางแสนแตกต่างกัน

สำหรับการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยยู่ค่าสถิติของการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ในการทดสอบสมมติฐาน ทศนคติที่นำมาทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ความรู้สึกในการมาเที่ยวหาบางแสน การท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจหรือไม่ ระดับราคายาสินค้าของพ่อค้า แม่ค้า ที่ขายหาบางแสนเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว

3.1 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวหาบางแสน แตกต่างกัน

3.1.1 ความสนใจอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวหาบางแสน แตกต่างกัน

H_0 : ความสนใจอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวหาบางแสน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความสนใจอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวหาบางแสน แตกต่างกัน

ตาราง 64 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวหาบางแสน ที่มีความสนใจอันดับที่ 1 ต่างกัน

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว	ความสนใจอันดับที่ 1							รวม	χ^2	p
	ชายหาดบางแสน	การเมือง	กีฬา	บันเทิง	ธรรมชาติ	อาหาร	สุขภาพ			
1. ความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน										
- สนุกสนาน	4	20	38	52	16	23	11	164	47.660**	.000
- อ่อนเพลียอดภัย	1	4	5	7	1	5	5	28		
- ขาดความเป็นส่วนตัว	21	14	11	23	17	33	10	129		
- ไม่มีผลต่อความรู้สึก	5	7	17	22	11	13	4	79		
รวม	31	45	71	104	545	74	30	400		

ตาราง 64 (ต่อ)

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว	ความสนใจอันดับที่ 1							รวม	χ^2	P
	ชายหาดบางแสน	การเมือง	กีฬา	บันเทิง	ธรรมชาติ	อาหาร	สุขภาพ			
2. การท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจจริงหรือไม่										
- ช่วยพัฒนาได้อย่างแน่นอน	15	28	39	54	26	45	18	225	14.776	.677
- ช่วยพัฒนาเฉพาะแหล่งท่องเที่ยว	10	13	18	37	12	20	11	121		
- ไม่แน่นอน	4	4	12	11	4	7	1	43		
- ไม่ได้ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจอย่างที่เข้าใจ	2	-	2	2	3	2	-	11		
รวม	31	45	71	104	45	74	30	400		
3. ระดับราคาสินค้าของพ่อค้า แม่ค้า ที่ชายหาดบางแสนเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว										
- แพงมาก	28	31	56	79	29	59	21	303	13.493	.334
- เท่ากัน	3	13	13	25	15	14	9	92		
- ถูกกว่า	-	1	2	-	1	1	-	5		
รวม	31	45	71	104	45	74	30	400		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 64 พบว่าทัศนคติของนักท่องเที่ยวยุโรปที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน มีความรู้สึกรับรู้ว่าเป็น (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 ($.000 < .01$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวที่มีความรู้สึกสนุกสนานในการให้ความสนใจเรื่องธรรมชาติมากที่สุด เป็นอันดับที่ 1 คือ มีจำนวน 83 คน นักท่องเที่ยวที่มีความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัยในการให้ความสนใจในเรื่องธรรมชาติมากที่สุด เป็นอันดับที่ 1 คือ มีจำนวน 7 คน นักท่องเที่ยวที่มีความรู้สึกชอบใจเรื่องสุขภาพมากที่สุด เป็นอันดับที่ 1 คือ มีจำนวน 33 คน และนักท่องเที่ยวที่ไม่มีผลต่อความรู้สึกในการให้ความสนใจในเรื่องธรรมชาติมากที่สุด เป็นอันดับที่ 1 คือ มีจำนวน 22 คน

และพบว่านักท่องเที่ยวยุโรปที่มีความสนใจอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรายข้ออื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- 3.1.2 ความสนใจอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกัน
- H_0 : ความสนใจอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ไม่แตกต่างกัน
- H_1 : ความสนใจอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกัน

ตาราง 65 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีความสนใจอันดับที่ 2 ต่างกัน

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	ความสนใจอันดับที่ 2						รวม	χ^2	p
	การเมือง	กีฬา	บันเทิง	ธรรมชาติ	อาหาร	สุขภาพ	เทคโนโลยี		
1. ความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน									
- สนุกสนาน	16	17	18	25	43	27	18	29.817*	.039
- อ่อนเพลีย	2	2	7	4	4	8	1		
- ขาดความเป็นส่วนตัว	8	20	16	26	17	25	17		
- ไม่มีผลต่อความรู้สึก	1	9	8	22	20	14	5		
รวม	27	48	49	77	84	74	41		
2. การท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจหรือไม่									
- ช่วยพัฒนาได้อย่างแน่นอน	16	20	34	42	49	40	24	19.311	.373
- ช่วยพัฒนาเฉพาะแหล่งท่องเที่ยว	8	15	10	28	23	22	15		
- ไม่แน่ใจ	3	10	4	6	10	9	1		
- ไม่ได้ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจอย่างที่เข้าใจ	-	3	1	1	2	3	1		
รวม	27	48	49	77	84	74	41		

ตาราง 65 (ต่อ)

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว	ความสนใจอันดับที่ 2						รวม	χ^2	p
	ชายหาดบางแสน	การเมือง	กีฬา	บันเทิง	ธรรมชาติ	อาหาร	สุขภาพ	เทคโนโลยี	
3. ระดับราคาขายสินค้าของพ่อค้า แม่ค้า ที่ชายหาดบางแสนเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว									
- แพงมาก	17	37	39	56	65	59	30	303	9.137 .691
- เท่ากัน	10	10	10	21	18	13	10	92	
- ถูกกว่า	-	1	-	-	1	2	1	5	
รวม	27	48	49	77	84	74	41	400	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 65 พบว่า ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .039 ซึ่งน้อยกว่า .05 ($.039 < .05$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจชายหาดบางแสน ข้อความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวที่มีความรู้สึกสนุกสนานในการให้ความสนใจเรื่องอาหารมากที่สุดเป็นอันดับที่ 2 คือ มีจำนวน 43 คน นักท่องเที่ยวที่มีความรู้สึกชอบอยู่ในการให้ความสนใจเรื่องสุขภาพมากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 คือ มีจำนวน 8 คน นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเรื่องธรรมชาติมากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 คือ มีจำนวน 26 คน และนักท่องเที่ยวที่ไม่มีผลต่อความรู้สึกในการให้ความสนใจเรื่องธรรมชาติมากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 คือ มีจำนวน 22 คน

และพบว่านักท่องเที่ยวที่มีความสนใจอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวหลายทางเช่น ในรายช้ออื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- 3.1.3 ความสนใจอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวหลายทางเช่น แตกต่างกัน
- H_0 : ความสนใจอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวหลายทางเช่น ไม่แตกต่างกัน
- H_1 : ความสนใจอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวหลายทางเช่น แตกต่างกัน

ตาราง 66 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวหลายทางเช่น ที่มีความสนใจอันดับที่ 3 ต่างกัน

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว	ความสนใจอันดับที่ 3							รวม	χ^2	p
	หาดบางแสน			อื่นๆ (สัตวาลัย)						
	การเมือง	กีฬา	บันเทิง	ธรรมชาติ	อาหาร	สุขภาพ	เทคโนโลยี			
1. ความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน										
- สนุกสนาน	6	20	37	25	35	31	8	2	164	21.725 .416
- อ่อนเพลีย	3	4	2	3	11	2	3	-	28	
- ขาดความเป็นส่วนตัว	7	17	28	23	26	15	13	-	129	
- ไม่มีผลต่อความรู้สึก	5	9	12	14	18	13	8	-	79	
รวม	21	50	79	65	90	61	32	2	400	

ตาราง 66 (ต่อ)

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชาย หาดบางแสน	ความสนใจอันดับที่ 3						รวม	χ^2	P
	การ เมือง	กีฬา	บันเทิง	ธรรมชาติ	อาหาร	สุขภาพ	เทคโนโลยี (สื่อดิจ)		
2. การท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจหรือไม่									
- ช่วยพัฒนาได้อย่างแน่นอน	16	28	36	38	57	29	19	225	.367
- ช่วยพัฒนาเฉพาะแหล่งท่องเที่ยว	5	14	32	18	23	22	7	121	
- ไม่แน่ใจ	-	6	7	6	9	9	6	43	
- ไม่ได้ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจอย่างที่เข้าใจ	-	2	4	3	1	1	-	11	
รวม	21	50	79	65	90	61	32	400	
3. ระดับราคาสินค้าของพ่อค้า แม่ค้า ที่ ขายหาดบางแสนเมื่อเทียบกับแหล่ง ที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว									
- แพงมาก	10	41	60	53	73	38	26	303	.015
- เท่ากัน	10	7	18	11	17	23	6	92	
- ถูกกว่า	1	2	1	1	-	-	-	5	
รวม	21	50	79	65	90	61	32	400	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 66 พบว่า ทศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ชอระดัลราคาขายสินค้าของพ่อค้า แม่ค้า ที่ชายหาดบางแสนเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .039 ซึ่งน้อยกว่า .05 ($.039 < .05$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ชอระดัลราคาขายสินค้าของพ่อค้า แม่ค้า ที่ชายหาดบางแสนเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวยังให้ความสนใจเรื่องระดับราคาอาหารที่แพงมาก มากที่สุด เป็นอันดับที่ 3 คือ มีจำนวน 38 คน นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจเรื่องสุขภาพที่มีราคาเท่ากันมากที่สุด เป็นอันดับที่ 3 คือ มีจำนวน 23 คน และนักท่องเที่ยวยังมีความสนใจเรื่องกีฬาที่มีราคาถูกลงกว่า มากที่สุด เป็นอันดับที่ 3 คือ มีจำนวน 2 คน

และพบว่านักท่องเที่ยวยังมีความสนใจอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรายข้ออื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ กิจกรรมสำหรับเวลาพักผ่อน ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกัน

3.2.1 กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกัน

H_0 : กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกัน

ตาราง 67 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีกิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 1 ต่างกัน

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 1								รวม	χ^2	p
	ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	กิจกรรมกับครอบครัว	พักผ่อนอยู่เฉยๆ	หนีจากกิจกรรมที่ทำอยู่ประจำ	พบปะสังสรรค์กับญาติสนิทมิตรสหาย	เพิ่มทักษะหาความรู้เพิ่ม	เล่นกีฬาเพื่อฟิตร่างกาย	รวมกิจกรรมสังคม			
1. ความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน											
- สนุกสนาน	55	43	34	2	15	10	4	1	164	33.736*	.039
- อ่อนน้อมปลอดภัย	6	5	11	-	2	2	2	-	28		
- ขาดความเป็นส่วนตัว	32	48	25	1	11	3	9	-	129		
- ไม่มีผลต่อความรู้สึก	22	16	30	-	8	3	-	-	79		
รวม	115	112	100	3	36	18	15	1	400		

ตาราง 67 (ต่อ)

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว	กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 1										รวม	χ^2	p
	ชายหาดบางแสน	ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	กิจกรรมกับครอบครัว	พักผ่อนอยู่เฉยๆ	หนีจากกิจกรรมที่ทำอยู่ประจำ	พบปะสังสรรค์กับญาติสนิทมิตรสหาย	เพิ่มทักษะหาความรู้เพิ่มเติม	เล่นกีฬา	ร่วมกิจกรรม				
2. การท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจจริงหรือไม่													
- ช่วยพัฒนาได้อย่างแน่นอน	61	65	51	3	22	12	10	1	225	18.379	.625		
- ช่วยพัฒนาเฉพาะแหล่งท่องเที่ยว	37	38	30	-	10	4	2	-	121				
- ไม่แน่ใจ	15	5	15	-	4	1	3	-	43				
- ไม่ได้ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจอย่างที่เข้าใจ	2	4	4	-	-	1	-	-	11				
รวม	115	112	100	3	36	18	15	1	400				

ตาราง 67 (ต่อ)

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน		กิจกรรมที่ขออันดับที่ 1						รวม	χ^2	p
ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	กิจกรรมกับครอบครัว	พักผ่อนอยู่เฉยๆ	หนีจากกิจกรรมที่ทำอยู่ประจำ	พบปะสังสรรค์กับญาติพี่น้อง	เพิ่มทักษะร่างกาย	ร่วมกิจกรรมสังคม				
98	82	72	2	26	15	8	-	303	17.948	.209
15	29	27	1	9	3	7	1	92		
2	1	1	-	1	-	-	-	5		
รวม	112	100	3	36	18	15	1	400		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 67 พบว่า ทศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวทางทะเล มีความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .039 ซึ่งน้อยกว่า .05 ($.039 < .05$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่ชอบกิจกรรมอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน มีความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวที่มีความรู้สึกสนุกสนาน ชอบกิจกรรมอันดับที่ 1 คือ เรื่องไปเที่ยวในแหล่งธรรมชาติมากที่สุด มีจำนวน 55 คน นักท่องเที่ยวที่มีความรู้สึกชอบอันปลอดภัย ชอบกิจกรรมอันดับที่ 1 คือ เรื่องพักผ่อนอยู่เฉย ๆ มากที่สุด มีจำนวน 34 คน นักท่องเที่ยวที่รู้สึกขาดความเป็นส่วนตัว ชอบกิจกรรมอันดับที่ 1 คือ เรื่องกิจกรรมกับครอบครัวมากที่สุด มีจำนวน 48 คน และนักท่องเที่ยวที่ไม่มีผลต่อความรู้สึก ชอบกิจกรรมอันดับที่ 1 คือ เรื่องพักผ่อนอยู่เฉย ๆ มากที่สุด มีจำนวน 30 คน

และพบว่านักท่องเที่ยวที่ชอบกิจกรรมอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรายข้ออื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- 3.2.2 กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกัน
- H_0 : กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ไม่แตกต่างกัน
- H_1 : กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกัน

ตาราง 68 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีกิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 2 ต่างกัน

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว	กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 2										รวม	χ^2	p
	ชายหาดบางแสน	ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	กิจกรรมขับรถ	พักผ่อนอยู่เฉยๆ	หนีจากกิจกรรมที่ทำอยู่ประจำ	พบปะสังสรรค์กับญาติสนิทมิตรสหาย	เพิ่มทักษะหาความรู้เพิ่ม	เล่นกีฬา	รวมกิจกรรม				
1. ความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน													
- สนุกสนาน	43		34	35	13	29	5	4	2	164	24.314	.278	
- อบอุ่นปลอดภัย	5		11	2	2	4	-	4	-	28			
- ขาดความเป็นส่วนตัว	30		35	25	6	19	5	8	1	129			
- ไม่มีผลต่อความรู้สึก	23		16	21	6	7	1	5	-	79			
รวม	100		96	83	27	59	11	21	3	400			

ตาราง 68 (ต่อ)

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว		กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 2						รวม	χ^2	p
ชายหาดบางแสน	ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	กิจกรรมที่ชื่นชอบ	พักผ่อนอยู่เฉยๆ	หนีจากกิจกรรมที่ทำอยู่ประจำ	พบปะสังสรรค์กับญาติมิตรสหาย	เพิ่มทักษะหาความรู้เพิ่มเติม	เล่นกีฬาเพื่อฟิตร่างกาย	รวมกิจกรมสังคม		
	59	63	45	1	31	8	3	1	225	40.875**
	28	22	25	6	21	2	16	1	121	
	8	10	9	6	7	1	1	1	43	
	5	1	4	-	-	-	1	-	11	.006
รวม		100	96	83	27	59	11	21	3	400

2. การท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจหรือไม่										
- ช่วยพัฒนาได้อย่างแน่นอน	59	63	45	1	31	8	3	1	225	.006
- ช่วยพัฒนาเฉพาะแหล่งท่องเที่ยว	28	22	25	6	21	2	16	1	121	
- ไม่แน่ใจ	8	10	9	6	7	1	1	1	43	
- ไม่ได้ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจอย่างที่เข้าใจ	5	1	4	-	-	-	1	-	11	
รวม		100	96	83	27	59	11	21	3	400

ตาราง 68 (ต่อ)

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว		กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 2								รวม	χ^2	p
ชายหาดบางแสน	ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	กิจกรรมที่ชื่นชอบ	พักผ่อนอยู่เฉยๆ	หนีจากกิจกรรมที่ทำอยู่ประจำ	พบปะสังสรรค์กับญาติสนิทมิตรสหาย	เพิ่มทักษะหาความรู้เพิ่ม	เล่นกีฬาเพื่อฟิตร่างกาย	รวมกิจกรรม				
		กิจกรรมที่ชื่นชอบ	พักผ่อนอยู่เฉยๆ	หนีจากกิจกรรมที่ทำอยู่ประจำ	พบปะสังสรรค์กับญาติสนิทมิตรสหาย	เพิ่มทักษะหาความรู้เพิ่ม	เล่นกีฬาเพื่อฟิตร่างกาย	รวมกิจกรรม				
		กิจกรรมที่ชื่นชอบ	พักผ่อนอยู่เฉยๆ	หนีจากกิจกรรมที่ทำอยู่ประจำ	พบปะสังสรรค์กับญาติสนิทมิตรสหาย	เพิ่มทักษะหาความรู้เพิ่ม	เล่นกีฬาเพื่อฟิตร่างกาย	รวมกิจกรรม				
		กิจกรรมที่ชื่นชอบ	พักผ่อนอยู่เฉยๆ	หนีจากกิจกรรมที่ทำอยู่ประจำ	พบปะสังสรรค์กับญาติสนิทมิตรสหาย	เพิ่มทักษะหาความรู้เพิ่ม	เล่นกีฬาเพื่อฟิตร่างกาย	รวมกิจกรรม				
3. ระดับราคาขายสินค้าของพ่อค้า แม่ค้า ที่ชายหาดบางแสนเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว												
- แพงมาก	63	77	68	20	46	8	18	3	303	17.183	.247	
- เท่ากัน	35	19	13	7	12	3	3	-	92			
- ถูกกว่า	2	-	2	-	1	-	-	-	5			
รวม	100	96	83	27	59	11	21	3	400			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 68 พบว่า ทศนคติของนักท่องเที่ยงที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อการท่องเที่ยงที่ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจจริงหรือไม่ มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .006 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.006 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยงที่ขอรับกิจกรรมอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อการท่องเที่ยงที่ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจจริงหรือไม่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยงที่เห็นว่าช่วยพัฒนาได้อย่างแน่นอน ขอรับกิจกรรมอันดับที่ 2 คือ เรื่องกิจกรรมกับครอบครัวมากที่สุด มีจำนวน 63 คน นักท่องเที่ยงที่เห็นว่าช่วยพัฒนาเฉพาะแหล่งท่องเที่ยง ขอรับกิจกรรมอันดับที่ 2 คือ เรื่องไปท่องเที่ยงในแหล่งธรรมชาติมากที่สุด มีจำนวน 28 คน นักท่องเที่ยงที่ไม่แน่ใจ ขอรับกิจกรรมอันดับที่ 2 คือ เรื่องกิจกรรมกับครอบครัวมากที่สุด มีจำนวน 10 คน และนักท่องเที่ยงที่เห็นว่าไม่ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจอย่างที่เข้าใจ ขอรับกิจกรรมอันดับที่ 2 คือ เรื่องไปท่องเที่ยงในแหล่งธรรมชาติมากที่สุด มีจำนวน 5 คน

และพบว่านักท่องเที่ยงที่ขอรับกิจกรรมอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรายข้ออื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- 3.2.3 กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกัน
- H_0 : กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ไม่แตกต่างกัน
- H_1 : กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกัน

ตาราง 69 แสดงการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีกิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 3 ต่างกัน

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 3								รวม	χ^2	p
	ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	กิจกรรมกับครอบครัว	พักผ่อนอยู่เฉยๆ	หนีจากกิจกรรมที่ทำอยู่ประจำ	พบปะสังสรรค์กับญาติสนิทมิตรสหาย	เพิ่มทักษะหาความรู้เพิ่ม	เล่นกีฬา	รวมกิจกรรม			
1. ความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน											
- สนุกสนาน	31	36	38	5	31	7	12	4	164	28.661	.122
- อ่อนเพลีย	8	3	7	-	6	-	1	3	28		
- ขาดความเป็นส่วนตัว	25	15	24	11	28	7	16	3	129		
- ไม่มีผลต่อความรู้สึก	16	14	11	7	18	5	7	1	79		
รวม	80	68	80	23	83	19	36	11	400		

ตาราง 69 (ต่อ)

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว		กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 3						รวม	χ^2	P
ชายหาดบางแสน	ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	กิจกรรมกับครอบครัว	พักผ่อนอยู่เฉยๆ	หนีจากกิจกรรมที่ทำอยู่ประจำ	พบปะสังสรรค์กับญาติสนิทมิตรสหาย	เพิ่มทักษะหาความรู้เพิ่ม	เล่นกีฬา	ร่วมกิจกรรมสังคม		
	47	43	48	5	50	9	17	6	225	28.816
	23	14	24	10	24	7	16	3	121	
	8	9	7	5	7	2	3	2	43	
	2	2	1	3	2	1	-	-	11	.118
รวม		80	68	80	23	83	19	36	11	400
2. การท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจหรือไม่										
- ช่วยพัฒนาได้อย่างแน่นอน		47	43	48	5	50	9	17	6	225
- ช่วยพัฒนาเฉพาะแหล่งท่องเที่ยว		23	14	24	10	24	7	16	3	121
- ไม่แน่ใจ		8	9	7	5	7	2	3	2	43
- ไม่ได้ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจอย่างที่เข้าใจ		2	2	1	3	2	1	-	-	11
รวม		80	68	80	23	83	19	36	11	400

ตาราง 69 (ต่อ)

ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 3							รวม	χ^2	P
	ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	กิจกรรมกับครอบครัว	พักผ่อนอยู่เฉยๆ	หนีจากกิจกรรมที่ทำอยู่ประจำ	พบปะสังสรรค์กับญาติสนิทมิตรสหาย	เพิ่มทักษะหาความรู้เพิ่ม	เล่นกีฬาเพื่อฟิตร่างกาย			
- แพงมาก	60	57	62	13	68	15	21	7	303	26.886*
- เท่ากัน	20	8	18	10	14	4	14	4	92	
- ถูกกว่า	-	3	-	-	1	-	1	-	5	
รวม	80	68	80	23	83	19	36	11	400	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 69 พบว่า ทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ว่าจะดีหรือเลวของพ่อค้า แม่ค้า ที่ชายหาดบางแสนเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .020 ซึ่งน้อยกว่า .05 ($.020 < .05$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่ชอบกับ

กรรมอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ขั้วระดับราคาขายสินค้าของพ่อค้า แม่ค้า ที่ขายหาดบางแสนเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวที่เห็นว่าราคาแพงกว่า ชอบกิจกรรมอันดับที่ 3 คือ เรือพบบปะสังสรรค์กับญาติสนิทมิตรสหายมากที่สุด มีจำนวน 68 คน

นักท่องเที่ยวที่เห็นว่าราคาเท่ากัน ชอบกิจกรรมอันดับที่ 3 คือ เรือไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติมากที่สุด มีจำนวน 20 คน และนักท่องเที่ยวที่เห็นว่าราคาถูกกว่า ชอบกิจกรรมอันดับที่ 3 คือ เรือกิจกรรมกับครอบครัวมากที่สุด มีจำนวน 3 คน

และพบว่านักท่องเที่ยวที่ชอบกิจกรรมอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรายข้ออื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. สมมติฐานข้อที่ 4 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจ กิจกรรมสำหรับการพักผ่อน ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบาง แยกต่าง
กัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยไคสกี (Chi-Square Test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%
ในการทดสอบสมมติฐาน พฤติกรรมที่นำมาทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ข้อช่วงเวลาในการท่องเที่ยวทะเลบางแสน พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง และผู้มีอำนาจ
ในการตัดสินใจเดินทาง

- 4.1 สมมติฐานข้อที่ 4 ความสนใจที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบาง แยกต่างกัน
- 4.1.1 ความสนใจอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน แยกต่างกัน
- H_0 : ความสนใจอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน ไม่แตกต่างกัน
- H_1 : ความสนใจอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน แยกต่างกัน

ตาราง 70 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน ที่มีความสนใจอันดับที่ 1 ต่างกัน

พฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน	ความสนใจอันดับที่ 1						รวม	χ^2	p
	การเมือง	กีฬา	บันเทิง	ธรรมชาติ	อาหาร	สุขภาพ	เทคโนโลยี		
1. ช่วงเวลาในการท่องเที่ยวทะเลบางแสน									
- วันหยุดพักผ่อนประจำปี	4	6	17	10	6	7	2	52	17.991
- ช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์	16	18	32	55	22	35	15	193	
- วันหยุดนักขัตฤกษ์	10	18	18	27	15	25	11	124	
- วันธรรมดา	1	3	4	12	2	7	2	31	
รวม	31	45	71	104	45	71	30	400	

ตาราง 70 (ต่อ)

พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน		ความสนใจอันดับที่ 1					รวม	χ^2	p
		การเมือง	กีฬา	บันเทิง	ธรรมชาติ	อาหาร	สุขภาพ	เทคโนโลยี	
2. พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง									
- รถยนต์ส่วนตัว		30	39	59	88	34	62	29	.508
- รถโดยสารประจำทางปรับอากาศ		-	1	4	9	6	5	-	
- รถมอเตอร์ไซด์		1	3	5	5	4	6	1	
- รถไฟ, รถตู้		-	2	3	2	1	1	-	
รวม		31	45	71	104	45	74	30	
3. ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเดินทาง									
- ตัวท่านเอง		16	27	43	75	20	44	24	.081
- คนรัก		6	5	10	15	15	13	3	
- พ่อแม่		-	7	8	6	5	6	1	
- สามัญภรรยา		4	1	4	5	3	7	1	
- ลูก		5	5	6	3	5	4	1	
รวม		31	45	71	104	45	74	30	

จากตาราง 70 พบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวทางบางส่วนของ ทุกข้อ มีค่าความน่าจะเป็น (p) มากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางบางส่วนของ ทุกข้อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.1.2 ความสนใจอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางบางส่วนของ ทุกข้อ แตกต่างกัน

H_0 : ความสนใจอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางบางส่วนของ ทุกข้อ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความสนใจอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางบางส่วนของ ทุกข้อ แตกต่างกัน

ตาราง 71 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวทางบางส่วนของ ความสนใจอันดับที่ 2 ต่างกัน

พฤติกรรมการท่องเที่ยวทางบางส่วนของ	ความสนใจอันดับที่ 2						รวม	χ^2	p
	การเมือง	กีฬา	บันเทิง	ธรรมชาติ	อาหาร	สุขภาพ			
1. ช่วงเวลาในการท่องเที่ยวทะเลบางส่วนของ									
- วันหยุดพักผ่อนประจำปี	8	2	3	10	14	12	52	26.626	.086
- ช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์	11	20	30	35	40	36	193		
- วันหยุดนักขัตฤกษ์	7	19	14	23	27	19	124		
- วันธรรมดา	1	7	2	9	3	7	31		
รวม	27	48	49	77	84	74	400		

ตาราง 71 (ต่อ)

พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	ความสนใจอันดับที่ 2							รวม	χ^2	p
	การเมือง	กีฬา	บันเทิง	ธรรมชาติ	อาหาร	สุขภาพ	เทคโนโลยี			
2. พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง										
- รถยนต์ส่วนตัว	21	39	40	64	77	66	34	341	18.849	.401
- รถโดยสารประจำทางปรับอากาศ	4	5	4	6	5	3	1	25		
- รถมอเตอร์ไซด์	2	4	3	6	1	4	5	25		
- รถไฟ, รถตุ๊ก	-	3	2	1	1	1	1	9		
รวม	27	48	49	77	84	74	41	400		
3. ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเดินทาง										
- ตัวท่านเอง	15	24	36	50	48	51	25	249	23.858	.470
- คนรัก	6	10	7	11	17	5	8	64		
- พ่อแม่	2	4	4	7	4	8	4	33		
- สามีมารยา	3	5	1	4	8	2	2	25		
- ลูก	1	5	1	5	7	8	2	29		
รวม	27	48	49	77	84	74	41	400		

จากตาราง 71 พบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน ทุกข้อ มีค่าความน่าจะเป็น (p) มากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน ทุกข้อ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.1.3 ความสนใจอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน แตกต่างกัน

H_0 : ความสนใจอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความสนใจอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน แตกต่างกัน

ตาราง 72 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน ที่มีความสนใจอันดับที่ 3 ต่างกัน

พฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน	ความสนใจอันดับที่ 3							รวม	χ^2	p
	การเมือง	กีฬา	บันเทิง	ธรรมชาติ	อาหาร	สุขภาพ	เทคโนโลยี อื่น ๆ (สัดส่วน)			
1. ช่วงเวลาในการท่องเที่ยวทะเลบางแสน										
- วันหยุดพักผ่อนประจำปี	1	7	11	13	9	6	5	-	52	18.275
- ช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์	11	25	35	26	45	37	13	1	193	.632
- วันหยุดนักขัตฤกษ์	6	13	27	25	28	14	10	1	124	
- วันธรรมดา	3	5	6	1	8	4	4	-	31	
รวม	21	50	79	65	90	61	32	2	400	

ตาราง 72 (ต่อ)

พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน										รวม	χ^2	p
การเมือง			กีฬา	บันเทิง	ธรรมชาติ	อาหาร	สุขภาพ	เทคโนโลยี	อื่น ๆ (ส่วนตัวเลี้ยง)			
ความสนใจอันดับที่ 3												
2. พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง												
- รถยนต์ส่วนตัว	15	43	65	55	79	53	30	1	341	33.934*	.037	
- รถโดยสารประจำทางปรับอากาศ	-	4	7	4	3	5	1	1	25			
- รถมอเตอร์ไซด์	5	3	3	4	8	2	-	-	25			
- รถไฟ, รถตุ๊ก	1	-	4	2	-	1	1	-	9			
รวม	21	50	79	65	90	61	32	2	400			
3. ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเดินทาง												
- ตัวท่านเอง	17	34	42	34	66	35	20	1	249	54.227**	.002	
- คนรัก	-	8	24	8	6	14	3	1	64			
- พ่อแม่	2	1	3	7	10	6	4	-	33			
- สมาชิกภรรยา	1	5	5	4	3	3	4	-	25			
- ลูก	1	2	5	12	5	3	1	-	29			
รวม	21	50	79	65	90	61	32	2	400			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 72 พบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อพหุภาวะที่ใช้ในการเดินทาง มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .037 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.037 < .05) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อพหุภาวะที่ใช้ในการเดินทาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว มีความสนใจเรื่องอาหารมากที่สุด คือ จำนวน 79 คน นักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถโดยสารประจำทางปรับอากาศ มีความสนใจเรื่องบันเทิงมากที่สุด คือ จำนวน 7 คน นักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถมอเตอร์ไซด์ มีความสนใจเรื่องอาหารมากที่สุด คือ จำนวน 8 คน และนักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถไฟ, รถตุ๊ก มีความสนใจเรื่องอาหารมากที่สุด คือ จำนวน 4 คน

พฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเดินทาง มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.002 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเดินทาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวสนใจที่จะตัดสินใจด้วยตัวเอง เรื่องอาหารมากที่สุด คือ จำนวน 66 คน นักท่องเที่ยวที่จะให้คนรักตัดสินใจด้านบันเทิงมากที่สุด คือ จำนวน 24 คน นักท่องเที่ยวพอใจให้พ่อแม่ตัดสินใจเรื่องธรรมชาติมากที่สุด คือ จำนวน 7 คน นักท่องเที่ยวสนใจให้สามีบรรยายตัดสินใจเรื่องกีฬาและบันเทิงมากที่สุด โดยมีจำนวนเท่ากัน คือ จำนวน 5 คน และนักท่องเที่ยวสนใจให้ลูกตัดสินใจเรื่องธรรมชาติมากที่สุด คือ จำนวน 12 คน

และพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรายข้ออื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05

- 4.2 สมมติฐานข้อที่ 4 กิจกรรมที่ชอบที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกัน
- 4.2.1 กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกัน
- H_0 : กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ไม่แตกต่างกัน
- H_1 : กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกัน

ตาราง 73 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ที่มีกิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 1 ต่างกัน

พฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 1										รวม	χ^2	p
	ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	กิจกรรมกับครอบครัว	กิจกรรมพักผ่อนอยู่เฉย ๆ	พักผ่อน	หนีจากกิจกรรม	สังสรรค์กับญาติสนิทมิตรสหาย	เพิ่มทักษะหาความรู้เพิ่ม	เล่นกีฬา	รวมกิจกรรม				
1. ช่วงเวลาในการท่องเที่ยวทะเลบางแสน													
- วันหยุดพักผ่อนประจำปี	12	21	11	1	1	1	5	1	-	52	27.617	.151	
- ช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์	51	50	49	1	1	22	10	10	-	193			
- วันหยุดนักขัตฤกษ์	42	33	28	1	1	13	2	4	1	124			
- วันธรรมดา	10	8	12	-	-	-	1	-	-	31			
รวม	115	112	100	3	3	36	18	15	1	400			

ตาราง 73 (ต่อ)

พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน		กิจกรรมที่ขออันดับที่ 1							รวม	χ^2	p
	ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	กิจกรรมกับครอบครัว	พักผ่อนอยู่เฉยๆ	หนีจากกิจกรรมที่อยู่ทำประจำ	สังสรรค์กับญาติสนิท	เพิ่มทักษะหาความรู้เพิ่ม	เล่นกีฬาเพื่อฟิตร่างกาย	รวมกิจกรรมสังคม			
	101	98	78	3	32	15	13	1	341	13.165	.903
2. พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง											
- รถยนต์ส่วนตัว	8	4	11	-	1	1	-	-	25		
- รถโดยสารประจำทางปรับอากาศ	4	8	8	-	2	2	1	-	25		
- รถมอเตอร์ไซด์	2	2	3	-	1	-	1	-	9		
- รถไฟ, รถตู้											
รวม	115	112	100	3	36	18	15	1	400		

ตาราง 73 (ต่อ)

พฤติกรรมทางท่องเที่ยวหาบางแสน		กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 1						รวม	χ^2	p
ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	กิจกรรม	พักผ่อน	หนีจากกิจกรรม	สังสรรค์	เพิ่มทักษะ	เล่นกีฬา	รวมกิจกรม		
	ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	กิจกรรม	พักผ่อน	หนีจากกิจกรรม	สังสรรค์	เพิ่มทักษะ	เล่นกีฬา	รวมกิจกรม		
	ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	กิจกรรม	พักผ่อน	หนีจากกิจกรรม	สังสรรค์	เพิ่มทักษะ	เล่นกีฬา	รวมกิจกรม		
	ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	กิจกรรม	พักผ่อน	หนีจากกิจกรรม	สังสรรค์	เพิ่มทักษะ	เล่นกีฬา	รวมกิจกรม		
	ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	กิจกรรม	พักผ่อน	หนีจากกิจกรรม	สังสรรค์	เพิ่มทักษะ	เล่นกีฬา	รวมกิจกรม		
3. ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ										
- ตัวทำเอง	76	55	68	-	26	13	13	1	249	.000
- คนรัก	20	19	15	1	7	2	-	-	64	
- พ่อแม่	10	11	7	2	1	2	1	-	33	
- สามีภรรยา	6	8	8	-	1	1	-	-	25	
- ลูก	3	19	2	-	1	-	1	-	29	
รวม	115	112	100	3	36	18	15	1	400	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 73 พบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.000 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H₀) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน ในข้อผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวนักเดินทางในแหล่งธรรมชาติโดยการตัดสินใจมากที่สุด คือ จำนวน 76 คน นักท่องเที่ยวสนใจธรรมชาติโดยการตัดสินใจมากที่สุด คือ จำนวน 20 คน นักท่องเที่ยวสนใจกิจกรรมกับครอบครัวโดยการเดินทางมากที่สุด คือ จำนวน 11 คน นักท่องเที่ยวสนใจกิจกรรมกับครอบครัวและพักผ่อนอยู่เฉย ๆ โดยการตัดสินใจของสามีภรรยา มีมากที่สุด โดยมีจำนวนเท่ากันคือ จำนวน 8 คน และนักท่องเที่ยวสนใจกิจกรรมกับครอบครัวโดยการตัดสินใจของลูก มีมากที่สุด คือ จำนวน 19 คน

และพบว่านักท่องเที่ยวนักเดินทางที่มีกิจกรรมที่ชอบแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางส่วน ในรายชื่อนี้ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05

- 4.2 สมมติฐานข้อที่ 4 กิจกรรมที่ชอบที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน แตกต่างกัน
- 4.2.2 กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน แตกต่างกัน
- H_0 : กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน ไม่แตกต่างกัน
- H_1 : กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน แตกต่างกัน

ตาราง 74 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน ที่มีกิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 2 ต่างกัน

พฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน	กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 2								รวม	χ^2	p
	ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	กิจกรรมกับครอบครัว	พักผ่อนอยู่เฉย ๆ	หนีจากกิจกรรมที่ยุ่งทำประจำ	สังสรรค์กับญาติสนิทมิตรสหาย	เพิ่มทักษะหาความรู้เพิ่ม	เล่นกีฬาเพื่อฟิตร่างกาย	รวมกิจกรรมสังคม			
1. ช่วงเวลาในการท่องเที่ยวทะเลบางแสน											
- วันหยุดพักผ่อนประจำปี	17	11	11	4	5	1	3	-	52	33.579*	.040
- ช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์	51	48	37	18	26	8	5	-	193		
- วันหยุดนักขัตฤกษ์	22	31	29	2	25	1	12	2	124		
- วันธรรมดา	10	6	6	3	3	1	1	1	31		
รวม	100	96	83	27	59	11	21	3	400		

ตาราง 74 (ต่อ)

พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน		กิจกรรมที่ขอสนับสนุนที่ 2							รวม	χ^2	p	
	ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	กิจกรรม	พักผ่อน	หนีจาก	สังสรรค์	เพิ่ม	เล่นกีฬา	ร่วมกิจกรรม				
		กับครอบครัว	อยู่เฉยๆ	กิจกรรม	กับญาติสนิท	ทักษะหาความรู้เพิ่ม	เพื่อฟิตร่างกาย	สังคม				
				ที่อยู่ทำประจำ								
		85	80	71	24	52	11	17	1	341	35.448*	.025
2. พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง												
- รถยนต์ส่วนตัว		4	7	5	1	5	-	1	2	25		
- รถโดยสารประจำทางปรับอากาศ		7	8	7	1	1	-	1	-	25		
- รถมอเตอร์ไซด์		4	1	-	1	1	-	2	-	9		
- รถไฟ, รถตุ๊ก												
รวม		100	96	83	27	59	11	21	3	400		

ตาราง 74 (ต่อ)

พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวหาดบางแสน		กิจกรรมที่ขออันดับที่ 2						รวม	χ^2	p
	ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	กิจกรรมกับครอบครัว	พักผ่อนอยู่เฉยๆ	หนีจากกิจกรรมที่อยู่ทำประจำ	สังสรรค์กับญาติสนิท	เพิ่มทักษะหาความรู้เพิ่ม	เล่นกีฬาฟิตร่างกาย	รวมกิจกรรมสังคม		
3. ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเดินทาง										
- ตัวท่านเอง	66	55	57	13	32	8	15	3	249	39.304 .076
- คนรัก	13	20	12	9	4	1	5	-	64	
- พ่อแม่	7	9	7	3	6	-	1	-	33	
- สมาชิกภรรยา	7	8	2	1	7	-	-	-	25	
- ลูก	7	4	5	1	10	2	-	-	29	
รวม	100	96	83	27	56	11	21	3	400	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 74 พบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวหาดบางแสน มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .040 ซึ่งน้อยกว่า .05 (.040 < .05) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H₀) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมที่ขออันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาดบางแสน ในช่วงระยะเวลาในการท่องเที่ยวทะเลบางแสนแตกต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวยังใช้เวลาสำหรับการพักผ่อนในแหล่งธรรมชาติในช่วงเวลาวันหยุดพักผ่อนประจำปี มีมากที่สุด คือ จำนวน 17 คน นักท่องเที่ยวยังใช้เวลาสำหรับการพักผ่อนในแหล่งธรรมชาติในช่วงเวลาวันหยุดสุดสัปดาห์ มีมากที่สุด คือ จำนวน 51 คน นักท่องเที่ยวยังใช้เวลาสำหรับการพักผ่อนกับครอบครัวช่วงวันหยุดนักขัตฤกษ์ มีมากที่สุด คือ จำนวน 31 คน และนักท่องเที่ยวยังใช้เวลาสำหรับการพักผ่อนในแหล่งธรรมชาติช่วงเวลาในการท่องเที่ยวทะเลบางแสนในวันธรรมดา มีมากที่สุดจำนวน 10 คน

พฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .025 ซึ่งน้อยกว่า .05 ($.025 < .05$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวยังมีกิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

นักท่องเที่ยวยังเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว ชอบไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติมากที่สุด คือ จำนวน 85 คน นักท่องเที่ยวยังเดินทางโดยสารประจำทางปรับอากาศ ชอบทำกิจกรรมกับครอบครัวมากที่สุด คือ จำนวน 7 คน นักท่องเที่ยวยังเดินทางโดยรถมอเตอร์ไซด์ ชอบทำกิจกรรมกับครอบครัวมากที่สุด คือ จำนวน 8 คน และนักท่องเที่ยวยังเดินทางโดยรถไฟ, รถตุ๊ก ชอบไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติมากที่สุด คือ จำนวน 4 คน

และพบว่านักท่องเที่ยวยังมีกิจกรรมที่ชอบแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรายข้ออื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

- 4.2.3 กิจกรรมที่ขออันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน แตกต่างกัน
- H_0 : กิจกรรมที่ขออันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน ไม่แตกต่างกัน
- H_1 : กิจกรรมที่ขออันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน แตกต่างกัน

ตาราง 75 แสดงการเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน ที่มีกิจกรรมที่ขออันดับที่ 3 ต่างกัน

พฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน	กิจกรรมที่ขออันดับที่ 3							รวม	χ^2	p	
	ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	กิจกรรมกับครอบครัว	พักผ่อนอยู่เฉย ๆ	หนีจากกิจกรรมที่ยุ่งทำประจำ	สังสรรค์กับญาติสนิทมิตรสหาย	เพิ่มทักษะหาความรู้เพิ่ม	เล่นกีฬา				
1. ช่วงเวลาในการท่องเที่ยวหาบางแสน											
- วันหยุดพักผ่อนประจำปี	8	12	8	-	14	-	9	1	52	41.211**	.005
- ช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์	43	34	43	19	32	7	10	5	193		
- วันหยุดนักขัตฤกษ์	26	16	25	2	27	11	14	3	124		
- วันธรรมดา	3	6	4	2	10	1	3	2	31		
รวม	80	68	80	23	83	19	36	11	400		

ตาราง 75 (ต่อ)

พฤติกรรมการทำงานที่เกี่ยวข้องกับงาน	กิจกรรมที่ขออันดับที่ 1							รวม	χ^2	p
	ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ	กิจกรรมกับครอบครัว	พักผ่อนอยู่เฉยๆ	หนีจากกิจกรรมที่ยุ่งๆ	สังสรรค์กับญาติสนิท	เพิ่มทักษะร่างกาย	ร่วมกิจกรรมสังคม			
2. พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง										
- รถยนต์ส่วนตัว	67	63	65	18	69	19	9	341	23.829	.301
- รถโดยสารประจำทางปรับอากาศ	5	3	6	4	3	-	1	25		
- รถมอเตอร์ไซด์	7	2	6	-	9	-	-	25		
- รถไฟ, รถตุ๊ก	1	-	3	1	2	-	1	9		
รวม	80	68	80	23	83	19	11	400		
3. ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเดินทาง										
- ตัวตนเอง	50	45	50	12	53	11	8	249	18.530	.912
- คนรัก	13	12	14	6	12	1	1	64		
- พ่อแม่	4	6	7	2	5	2	2	33		
- สามเณร	7	3	3	1	5	3	-	25		
- ลูก	6	2	6	2	8	2	-	29		
รวม	80	68	80	23	83	19	11	400		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 75 พบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .005 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.005 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน ในข้อผู้มีอำนาจในการตัดสินใจแตกต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า

นักท่องเที่ยวใช้เวลาสำหรับการพักผ่อนสัปดาห์หนึ่งสัปดาห์มากที่สุด คือ จำนวน 14 คน นักท่องเที่ยวใช้เวลาสำหรับการพักผ่อนในแหล่งธรรมชาติ และพักผ่อนอยู่เฉย ๆ ช่วงเวลาวันหยุดสุดสัปดาห์ มีโดยมีจำนวนเท่ากันคือ จำนวน 43 คน นักท่องเที่ยวใช้เวลาสำหรับการพักผ่อนสร้างสรรค์ศิลปะในช่วงเวลาวันหยุดพิเศษ มีมากที่สุด คือ จำนวน 27 คน และนักท่องเที่ยวใช้เวลาสำหรับการพักผ่อนสร้างสรรค์ศิลปะในช่วงเวลาวันธรรมดา มีมากที่สุดจำนวน 10 คน

และพบว่านักท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมที่ชอบแตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวหาบางแสน ในรายข้ออื่น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 สมมติฐานข้อที่ 4 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจ กิจกรรมในเวลาสำหรับการพักผ่อนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าที (t-test) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกันใช้ระดับความเชื่อมั่น 95%

ในการทดสอบสมมติฐาน พฤติกรรมที่นำมาทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน และข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน

4.3.1 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่างกัน

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่างกัน

ตาราง 76 แสดงความแตกต่างของพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่างกัน จำแนกตามความสนใจอันดับที่ 1

พฤติกรรมการท่องเที่ยว ชายหาดบางแสน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p- value
1. จำนวนครั้งที่เดินทางมา ท่องเที่ยวชายหาด บางแสน ในรอบ 1 ปี	ระหว่างกลุ่ม	6	202.748	33.791	1.077	.376
	ภายในกลุ่ม	393	12330.929	31.376		
	รวม	399	12533.678			
2. งบประมาณในการท่องเที่ยว ต่อคนต่อวัน	ระหว่างกลุ่ม	6	9125942.566	1520990.428	1.825	.093
	ภายในกลุ่ม	393	327587007.184	833554.726		
	รวม	399	336712949.750			
3. จำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยว เกี่ยวกับท่าน	ระหว่างกลุ่ม	6	120.737	20.123	1.880	.083
	ภายในกลุ่ม	399	4206.200	10.703		
	รวม	6	4326.938			

จากตาราง 76 พบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ทุกข้อ มีค่าความน่าจะเป็น (p) มากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจในอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

4.3.2 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่างกัน

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่างกัน

ตาราง 77 แสดงความแตกต่างของพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่างกัน จำแนกตามความสนใจอันดับที่ 2

พฤติกรรมการท่องเที่ยว ชายหาดบางแสน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p- value
1. จำนวนครั้งที่เดินทางมา ท่องเที่ยวชายหาด บางแสน ในรอบ 1 ปี	ระหว่างกลุ่ม	6	50.807	8.468	.267	.952
	ภายในกลุ่ม	393	12482.871	31.763		
	รวม	399	12533.678			
2. งบประมาณในการท่องเที่ยว ต่อคนต่อวัน	ระหว่างกลุ่ม	6	9903667.626	1650611.271	1.985	.067
	ภายในกลุ่ม	393	326809282.124	831575.781		
	รวม	399	336712949.750			
3. จำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยว เกี่ยวกับท่าน	ระหว่างกลุ่ม	393	50.108	8.351	.767	.596
	ภายในกลุ่ม	399	4276.829	10.883		
	รวม	6	4326.938			

จากตาราง 77 พบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ทุกข้อ มีค่าความน่าจะเป็น (p) มากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจในอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

4.3.3 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่างกัน

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่างกัน

ตาราง 78 แสดงความแตกต่างของพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่างกัน จำแนกตามความสนใจอันดับที่ 3

พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว ชายหาดบางแสน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p- value
1. จำนวนครั้งที่เดินทางมา ท่องเที่ยวชายหาด บางแสน ในรอบ 1 ปี	ระหว่างกลุ่ม	6	219.354	31.336	.998	.433
	ภายในกลุ่ม	393	12314.323	31.414		
	รวม	399	12533.678			
2. งบประมาณในการท่องเที่ยว ต่อคนต่อวัน	ระหว่างกลุ่ม	6	5300947.302	757278.186	.896	.510
	ภายในกลุ่ม	393	331412002.448	845438.782		
	รวม	399	336712949.750			
3. จำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยว เกี่ยวกับท่าน	ระหว่างกลุ่ม	393	49.892	7.127	.653	.712
	ภายในกลุ่ม	399	4277.045	10.911		
	รวม	6	4326.937			

จากตาราง 78 พบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ทุกข้อ มีค่าความน่าจะเป็น (p) มากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจในอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

4.3.4 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 79 แสดงความแตกต่างของพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน จำแนกตามกิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 1

พฤติกรรมการท่องเที่ยว ชายหาดบางแสน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p- value
1. จำนวนครั้งที่เดินทางมา ท่องเที่ยวชายหาด บางแสน ในรอบ 1 ปี	ระหว่างกลุ่ม	7	247.617	35.374	1.129	.344
	ภายในกลุ่ม	392	12286.061	31.342		
	รวม	399	12533.678			
2. งบประมาณในการท่องเที่ยว ต่อคนต่อวัน	ระหว่างกลุ่ม	7	7837822.514	1119688.931	1.335	.232
	ภายในกลุ่ม	392	328875127.236	838967.161		
	รวม	399	336712949.750			
3. จำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยว เกี่ยวกับท่าน	ระหว่างกลุ่ม	7	118.682	16.955	1.579	.140
	ภายในกลุ่ม	392	4208.256	10.735		
	รวม	399	4326.938			

จากตาราง 79 พบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ทุกข้อ มีค่าความน่าจะเป็น (p) มากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

4.3.5 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 2 กิจกรรมในเวลาสำหรับการพักผ่อนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 80 แสดงความแตกต่างของพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน จำแนกตามกิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 2

พฤติกรรมการท่องเที่ยว ชายหาดบางแสน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p- value
1. จำนวนครั้งที่เดินทางมา ท่องเที่ยวชายหาด บางแสน ในรอบ 1 ปี	ระหว่างกลุ่ม	7	133.091	19.013	.601	.755
	ภายในกลุ่ม	392	12400.587	31.634		
	รวม	399	12533.678			
2. งบประมาณในการท่องเที่ยว ต่อคนต่อวัน	ระหว่างกลุ่ม	7	6440193.498	920027.643	1.092	.367
	ภายในกลุ่ม	392	330272756.252	842532.541		
	รวม	399	336712949.750			
3. จำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยว เกี่ยวกับท่าน	ระหว่างกลุ่ม	7	60.928	8.704	.800	.588
	ภายในกลุ่ม	392	4266.010	10.883		
	รวม	399	4326.938			

จากตาราง 80 พบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ทุกข้อ มีค่าความน่าจะเป็น (p) มากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

4.3.6 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

H_0 : รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ที่ชอบอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน

H_1 : รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

ตาราง 81 แสดงความแตกต่างของพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวต่างกัน
จำแนกตามกิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 3

พฤติกรรมการท่องเที่ยว ชายหาดบางแสน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p- value
1. จำนวนครั้งที่เดินทางมา ท่องเที่ยวชายหาด บางแสน ในรอบ 1 ปี	ระหว่างกลุ่ม	7	314.919	44.988	1.443	.186
	ภายในกลุ่ม	392	12218.758	31.170		
	รวม	399	12533.678			
2. งบประมาณในการท่องเที่ยว ต่อคนต่อวัน	ระหว่างกลุ่ม	7	7812905.676	1116129.382	1.330	.234
	ภายในกลุ่ม	392	328900044.074	839030.725		
	รวม	399	336712949.750			
3. จำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยว เกี่ยวกับท่าน	ระหว่างกลุ่ม	7	34.114	4.873	.445	.873
	ภายในกลุ่ม	392	4292.823	10.951		
	รวม	399	4326.938			

จากตาราง 81 พบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ทุกข้อ มีค่าความน่าจะเป็น (p) มากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า นักท่องเที่ยวที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

5. สมมติฐานข้อที่ 5 ทศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน

สำหรับสถิติที่ใช้วิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวัดความสัมพันธ์ระหว่างทศนคติกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ข้อบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน และข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน ดังนี้

5.1 สมมติฐานข้อที่ 5 ทศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งใน 1 ปีที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน

H_0 : ทศนคติไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

H_1 : ทศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

ตาราง 82 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทศนคติกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

ตัวแปร	จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา	
	Pearson Correlation (r)	p
ทศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	.148**	.003

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 82 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างทศนคติกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่า .01 (.003 < .01) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เนื่องจากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า ทศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทศนคติกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในแต่ละด้าน ประกอบด้วย ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมต่าง ๆ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านความปลอดภัย ซึ่งผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

ตาราง 83 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อ
จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

ทัศนคติเกี่ยวกับการการท่องเที่ยวชายหาดบาง แสน	จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ใน รอบ 1 ปีที่ผ่านมา	
	Pearson Correlation (r)	p
1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	.198**	.000
2. ด้านกิจกรรมต่าง ๆ	.176**	.000
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	.069	.169
4. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	.030	.544
5. ด้านความปลอดภัย	.022	.665

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 83 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

ทัศนคติด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 ($.000 < .01$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทัศนคติด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .198 หมายความว่า ทัศนคติด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา กล่าวคือ เมื่อนักท่องเที่ยวมีทัศนคติด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวในทางที่ดีมากขึ้น ทำให้จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา เพิ่มขึ้นในระดับต่ำด้วย

ทัศนคติด้านกิจกรรมต่าง ๆ กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 ($.000 < .01$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทัศนคติด้านกิจกรรมต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .176 หมายความว่า ทัศนคติด้านกิจกรรมต่าง ๆ มีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา กล่าวคือ เมื่อนักท่องเที่ยวมีทัศนคติด้านกิจกรรมต่าง ๆ ไปในทางที่ดีมากขึ้น ทำให้จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา เพิ่มขึ้นในระดับต่ำด้วย

ทัศนคติด้านสิ่งแวดล้อมความสะอาดกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .169 ซึ่งมากกว่า .05 (.169 > .05) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทัศนคติด้านสิ่งแวดล้อมความสะอาดไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทัศนคติด้านโครงสร้างพื้นฐานกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .544 ซึ่งมากกว่า .05 (.544 > .05) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทัศนคติด้านโครงสร้างพื้นฐาน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทัศนคติด้านความปลอดภัยกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .665 ซึ่งมากกว่า .05 (.665 > .05) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทัศนคติด้านความปลอดภัยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 สมมติฐานข้อที่ 5 ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ขอบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน

H_0 : ทัศนคติไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ขอบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน

H_1 : ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ขอบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน

ตาราง 84 แสดงสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ขอบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน

ตัวแปร	ขอบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน	
	Pearson Correlation (r)	p
ทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	.044	.380

จากตาราง 84 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ขอบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .380 ซึ่งมากกว่า .05 (.380 > .05) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่

มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เนื่องจากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า ทศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน ผู้วิจัย จึงวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทศนคติกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในแต่ละด้าน ประกอบด้วย ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมต่าง ๆ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านความปลอดภัย ซึ่งผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

ตาราง 85 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทศนคติกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน

ทศนคติเกี่ยวกับการการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	ข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน	
	Pearson Correlation (r)	P
1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	.074	.137
2. ด้านกิจกรรมต่าง ๆ	-.016	.752
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	.001	.988
4. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	.078	.119
5. ด้านความปลอดภัย	-.010	.838

จากตาราง 85 พบว่า ทศนคติด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .137 ซึ่งมากกว่า .05 ($.137 > .05$) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทศนคติด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทศนคติด้านกิจกรรมต่าง ๆ กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .752 ซึ่งมากกว่า .05 ($.752 > .05$) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทศนคติด้านกิจกรรมต่าง ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทศนคติด้านสิ่งอำนวยความสะดวกกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .988 ซึ่งมากกว่า .05 ($.988 > .05$) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทศนคติด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทัศนคติด้านโครงสร้างพื้นฐานกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .119 ซึ่งมากกว่า .05 (.119 > .05) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทัศนคติด้านโครงสร้างพื้นฐาน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทัศนคติด้านความปลอดภัยกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของคนกรุงเทพฯ ข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อวัน พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .838 ซึ่งมากกว่า .05 (.838 > .05) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทัศนคติด้านความปลอดภัย ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 สมมติฐานข้อที่ 5 ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน

H_0 : ทัศนคติไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน

H_1 : ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน

ตาราง 86 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน

ตัวแปร	จำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน	
	Pearson Correlation (r)	p
ทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	-.015	.764

จากตาราง 86 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .764 ซึ่งมากกว่า .05 (.764 > .05) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เนื่องจากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า ทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่านผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในแต่ละด้าน

ประกอบด้วย ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมต่าง ๆ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านความปลอดภัย ซึ่งผลการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

ตาราง 87 แสดงสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน
ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน

ทัศนคติเกี่ยวกับการการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน	จำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน	
	Pearson Correlation (r)	P
1. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว	.038	.452
2. ด้านกิจกรรมต่าง ๆ	.159**	.001
3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	-.041	.408
4. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	-.172**	.000
5. ด้านความปลอดภัย	-.007	.894

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 87 พบว่า ทัศนคติด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่านพบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .452 ซึ่งมากกว่า .05 ($.452 > .05$) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทัศนคติด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทัศนคติด้านกิจกรรมต่าง ๆ กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของคนกรุงเทพฯ ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวพบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 ($.001 < .01$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทัศนคติด้านกิจกรรมต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .159 หมายความว่า ทัศนคติด้านกิจกรรมต่าง ๆ มีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน กล่าวคือ เมื่อนักท่องเที่ยวมีทัศนคติด้านกิจกรรมต่าง ๆ เป็นไปในทางที่ดีมากขึ้น ทำให้จำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำด้วย

ทัศนคติด้านสิ่งอำนวยความสะดวกกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .408 ซึ่งมากกว่า .05 ($.408 > .05$) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ทัศนคติด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทัศนคติด้านโครงสร้างพื้นฐาน กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 ($.000 < .01$) นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่าทัศนคติด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ -.175 หมายความว่าทัศนคติด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน กล่าวคือ เมื่อนักท่องเที่ยวมีทัศนคติด้านโครงสร้างพื้นฐาน เป็นไปในทางที่ดีมากขึ้น ทำให้จำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นในระดับต่ำด้วย

ทัศนคติด้านความปลอดภัยกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน พบว่า ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .838 ซึ่งมากกว่า .05 ($.838 > .05$) นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่าทัศนคติด้านความปลอดภัย ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยนี้มุ่งศึกษา ทักษะและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย เพื่อทราบถึงทักษะและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสนรวมไปถึงรูปแบบการดำรงชีวิตของผู้ไปเที่ยวชายหาดบางแสนเพื่อนำ มาปรับปรุงแผนรองรับนักท่องเที่ยวที่จะมาเที่ยววางกลยุทธ์ต่างๆที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยและรูปแบบการดำรงชีวิต ที่มีผลต่อทัศนคติการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน
2. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ของ นักท่องเที่ยวชาวไทยและรูปแบบการดำรงชีวิต ที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างทัศนคติ และพฤติกรรม การท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ต่างกัน
2. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่างกัน
3. รูปแบบการดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่แตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่างกัน
4. รูปแบบการดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่างกัน
5. ทัศนคติมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปเที่ยวชายหาดบางแสน และมีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงต้องเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบวิจรรณญาณ (Judgement) โดยเลือกเก็บตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวชาวไทย และใช้วิธีการเลือกแบบ Non-probability โดยการเลือกตัวอย่างแบบตามความสะดวก (Convenience) ด้วยการแจกแบบสอบถามให้กับนักท่องเที่ยวตาม

ชายหาดบางแสน ซึ่งผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนประชากรที่แท้จริง คำนวณกลุ่มตัวอย่างจากสูตรได้จำนวนตัวอย่าง 385 คน ผู้วิจัยได้เผื่อการสูญเสียของแบบสอบถาม 4 % เท่ากับ 15 ตัวอย่าง ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 400 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาว่า

เครื่องมือหรือแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปทางด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย
- ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย
- ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการดำรงชีวิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Method) เพื่อศึกษาทัศนคติ และพฤติกรรมของการท่องเที่ยว โดยแบ่งลักษณะของการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ทำการศึกษาเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครที่ชายหาดบางแสน
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ซึ่งเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการประกอบของการทำวิจัยนั้นผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ตำราที่เกี่ยวข้องกับการทำการวิจัย วิทยานิพนธ์ และเอกสารต่างๆ

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. รวบรวมแบบสอบถามตามความต้องการแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และนำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด 400 ชุด
2. ลงรหัสแล้วนำข้อมูลมาบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences) For Windows Version 10
3. การวิเคราะห์ข้อมูล
 - 3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์โดยการแจกแจงจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 - 3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติต่างกัน

 - 1.1 เพศ สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือนที่ แตกต่างกัน มีทัศนคติที่มีผลต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่างกัน โดยทดสอบกับแบบสอบถามส่วนที่ 2 ข้อ 13 , 14 และ 15 สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ chi-square
 - 1.2 เพศที่ต่างกัน มีทัศนคติที่มีผลต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่างกันโดยทดสอบกับแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ข้อ 8-12 สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-test

1.3 สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือนที่ แตกต่างกัน มีทัศนคติที่มีผลต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่างกัน โดยทดสอบกับแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ข้อ 8 -12 สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ F-test

สมมติฐานข้อที่ 2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนที่ แตกต่างกันมีผลต่อ พฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย ต่างกัน

2.1 เพศ สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือนที่ แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย ต่างกันโดยทดสอบกับแบบสอบถาม ส่วนที่ 3 ข้อ 18, 21, 24 สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ chi-square

2.2 เพศที่ต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่างกันโดยทดสอบกับแบบสอบถาม ส่วนที่ 3 ข้อ 25-27 สถิติที่ใช้ทดสอบคือ t-test

2.3 สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ต่อเดือนที่ แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติที่มีผลต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่างกัน โดยทดสอบกับแบบสอบถาม ส่วนที่ 3 ข้อ 25-27 สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ F-test

สมมติฐานข้อที่ 3 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจ กิจกรรมในเวลาสำหรับการพักผ่อน ที่แตกต่างกัน มี ทัศนคติที่มีผลต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย ต่างกัน

3.1 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจ ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย ต่างกัน โดยทดสอบกับแบบสอบถาม ส่วน ที่ 4 ข้อ 29 ,31 กับแบบสอบถามส่วนที่ 3 ข้อ 13-15 สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ Chi-Square

3.2 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ กิจกรรมในเวลาสำหรับการพักผ่อน ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย ต่างกัน โดยทดสอบกับแบบสอบถาม ส่วน ที่ 4 ข้อ 29 ,31 กับแบบสอบถามส่วนที่ 3 ข้อ 13-15 สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ Chi-Square

สมมติฐานข้อที่ 4 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจ กิจกรรมในเวลาสำหรับการพักผ่อน ที่แตกต่างกัน มี ผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของคนกรุงเทพฯ ต่างกัน

4.1 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจ ที่แตกต่างกัน มี ผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย ต่างกัน โดยทดสอบกับแบบสอบถาม ส่วนที่ 4 ข้อ 29, 31 กับแบบสอบถามส่วนที่ 3 ข้อ16,18, 20 สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ Chi-Square

4.2 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ กิจกรรมในเวลาสำหรับการพักผ่อน ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย ต่างกัน โดยทดสอบกับแบบสอบถาม ส่วนที่ 4 ข้อ 29, 31 กับแบบสอบถามส่วนที่ 3 ข้อ 25-27 สถิติที่ใช้ทดสอบ F-test

4.3 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจ กิจกรรมในเวลาสำหรับการพักผ่อนที่ แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย ต่างกัน โดยจะใช้การทดสอบค่าที (t-test) ในการทดสอบสมมติฐาน พฤติกรรมที่นำมาทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน และ ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน

สมมติฐานข้อที่ 5 ทศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย มีความสัมพันธ์กันโดยทดสอบกับแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ข้อ 8 -12 กับแบบสอบถามส่วนที่ 3 ข้อ 25 - 27 สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ Pearson Product-Moment Correlation Coefficient ดังนี้

5.1 สมมติฐานข้อที่ 5 ทศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งใน 1 ปีที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน

5.2 สมมติฐานข้อที่ 5 ทศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน

5.3 สมมติฐานข้อที่ 5 ทศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการทศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยว สรุปผลได้ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของนักท่องเที่ยว

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีอายุ 25 - 34 ปี รองลงมา คือ อายุ 15 - 32 ปี และตั้งแต่ 35 ปีขึ้นไป ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีสถานภาพโสด รองลงมา คือ สมรส และหม้าย/หย่าร้าง ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีระดับการศึกษาปริญญาตรี รองลงมา คือ มัธยมศึกษา และอนุศึกษา ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน รองลงมา คือ นักเรียน/นักศึกษา และเจ้าของกิจการ ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท รองลงมา คือ 10,001 – 25,000 บาท และ 25,001 บาทขึ้นไป ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่จังหวัดชลบุรี รองลงมา คือ จังหวัดกรุงเทพมหานครและจังหวัดระยอง ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน

จากการศึกษาข้อมูลทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมต่าง ๆ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านความปลอดภัย พบว่า นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นระดับเฉย ๆ กล่าวคือ

1. ทัศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวให้ความเห็นในระดับเฉย ๆ กล่าวคือ

- 1.1 นักท่องเที่ยวไม่เห็นด้วยว่าน้ำทะเลสะอาด
- 1.2 นักท่องเที่ยวไม่เห็นด้วยว่าหาดทรายสะอาด
- 1.3 นักท่องเที่ยวเห็นด้วยว่าอากาศบริสุทธิ์
- 1.4 นักท่องเที่ยวเห็นด้วยว่าทิวทัศน์สวยงาม

2. ทักษะที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนด้านกิจกรรมต่าง ๆ นักท่องเที่ยวให้ความเห็นในระดับเฉย ๆ กล่าวคือ

2.1 นักท่องเที่ยวเห็นด้วยว่ามีการให้บริการวินด์เซิร์ฟ หรือบานาน่าโบ๊ท บริการแก่นักท่องเที่ยว

2.2 นักท่องเที่ยวเห็นด้วยว่ามีการให้บริการเช่าเสื้อหรือเตี๋ยงผ้าใบพักผ่อนริมชายหาดที่ดี

2.3 นักท่องเที่ยวไม่เห็นด้วยว่ามีจำนวนคนไม่พลุกพล่านเหมาะกับการเล่นน้ำทะเล

2.4 นักท่องเที่ยวไม่เห็นด้วยว่าความกว้างขวางของพื้นที่ชายหาดทำให้มีความเป็นส่วนตัว

3. ทักษะที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนด้านสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวให้ความเห็นในระดับเฉย ๆ กล่าวคือ

3.1 นักท่องเที่ยวเห็นด้วยว่ามีพาหนะหลายประเภทเข้าถึงได้โดยสะดวก

3.2 นักท่องเที่ยวเห็นด้วยว่ามีความสะดวกสบายในการเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยว

3.3 นักท่องเที่ยวให้ความเห็นในระดับเฉย ๆ ว่าที่พักแรมหาง่าย

3.4 นักท่องเที่ยวเห็นด้วยว่ามีป้ายบอกทางเป็นระยะ ๆ

3.5 นักท่องเที่ยวเห็นด้วยว่ามีร้านอาหารให้เลือกหลายชนิด

3.6 นักท่องเที่ยวให้ความเห็นว่าราคาค่าเช่า เช่น ห่วงยาง เตี๋ยงผ้าใบ จักรยาน เหมาะสมในระดับเฉย ๆ

3.7 นักท่องเที่ยวไม่เห็นด้วยว่าค่าบริการ เช่น ค่าอาบน้ำ ค่าห้องสุขา ถูกเกินไป

3.8 นักท่องเที่ยวไม่เห็นด้วยว่าอาหารหาบเร่โดยทั่วไป สะอาด

3.9 นักท่องเที่ยวไม่เห็นด้วยว่ามีจำนวนร้านอาหารไม่หนาแน่น ดูเชื่องชวนให้รับประทาน

3.10 นักท่องเที่ยวเห็นด้วยว่ามีการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านต่าง ๆ ทันต่อเหตุการณ์

4. ทักษะที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนด้านโครงสร้างพื้นฐาน นักท่องเที่ยวให้ความเห็นในระดับไม่เห็นด้วย กล่าวคือ

4.1 นักท่องเที่ยวมีน้ำประปาพอเพียงในระดับเฉย ๆ

4.2 นักท่องเที่ยวไม่เห็นด้วยว่ามีระบบการจราจรคล่องตัว

4.3 นักท่องเที่ยวไม่เห็นด้วยว่ามีที่จอดรถพอเพียง

5. ทักษะที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนด้านความปลอดภัย นักท่องเที่ยวให้ความเห็นในระดับเฉย ๆ กล่าวคือ

5.1 นักท่องเที่ยวไม่เห็นด้วยว่ามีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

5.2 นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นในระดับเฉย ๆ ว่ามีศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวพอเพียง

5.3 นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นในระดับเฉย ๆ ว่ามีมาตรการรักษาความปลอดภัย

จากการศึกษาข้อมูลทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อความ รู้สึกกับการมาเที่ยวชายหาดบางแสน พบว่า นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้สึกสนุกสนาน ร่องลงมา คือ ขาดความเป็นส่วนตัว และไม่ผลต่อความรู้สึก ตามลำดับ

จากการศึกษาข้อมูลทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อการท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจ พบว่า นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติในข้อการท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างแน่นอน รองลงมา คือ ช่วยพัฒนาเฉพาะแหล่งท่องเที่ยว และไม่แน่ใจ ตามลำดับ

จากการศึกษาข้อมูลทัศนคติของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อการขายสินค้าของพ่อค้า แม่ค้า ที่ชายหาดบางแสนอยู่ในระดับใดเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติแพงมาก รองลงมา คือ เท่ากัน และถูกกว่า ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน

จากการศึกษาข้อมูลพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อช่วงระยะเวลาในการท่องเที่ยว ลักษณะการท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ที่มาท่องเที่ยว บุคคลที่มีอำนาจในการตัดสินใจเดินทาง ลักษณะที่พัก การแนะนำ โอกาสที่จะกลับมาท่องเที่ยว และวิธีการเดินทาง พบว่า นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการเดินทางในวันหยุดสุดสัปดาห์ รองลงมา คือ วันหยุดนักขัตฤกษ์ และวันหยุดพักผ่อนประจำปี ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการท่องเที่ยวลักษณะเข้าไปเย็นกลับมากกว่าค้างคืน 1 คือนักท่องเที่ยว ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการใช้พาหนะในการเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว รองลงมา คือ รถยนต์โดยสารประจำทางปรับอากาศ และรถมอเตอร์ไซด์ ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อพักผ่อน รองลงมา คือ เพื่อทานอาหาร และเพื่อเล่นน้ำทะเล ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตัวเองที่มีอำนาจในการตัดสินใจเดินทาง รองลงมา คือ คนรัก และพ่อแม่ ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีลักษณะที่พักในกรณีค้างคืนเป็นบังกะโล รองลงมา คือ โรงแรม และอาศัยอยู่กับคนรู้จัก ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะแนะนำเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดให้มาเที่ยวชายหาดบางแสน มากกว่าไม่แนะนำเพื่อนหรือบุคคลใกล้ชิดให้มาเที่ยวชายหาดบางแสน ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะกลับมาท่องเที่ยวแน่นอนหากมีโอกาส รองลงมา คือ ไม่แน่ใจ และ จะไม่กลับมาอีกเลย ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เดินทางไปกับครอบครัว รองลงมา คือ ไปด้วยตนเอง และ ไปกับเพื่อน ตามลำดับ

จากการศึกษาข้อมูลพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาเที่ยว ในช่วงเวลา 1 ปี งบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน จำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน พบว่า

1. นักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาเที่ยว ในช่วงเวลา 1 ปี โดยเฉลี่ยเท่ากับ 5 ครั้ง
2. นักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน โดยเฉลี่ยเท่ากับ 826 บาทต่อวัน
3. นักท่องเที่ยวมีพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน โดยเฉลี่ยเท่ากับ 6 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน

จากการศึกษาข้อมูลรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสนในข้อความสนใจพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามมีความสนใจในเรื่องธรรมชาติ รองลงมา คือ อาหาร และบันเทิง ตามลำดับ

จากการศึกษาข้อมูลรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสนในข้อเรียงลำดับความสนใจที่สนใจมากที่สุด 3 อันดับ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความสนใจอันดับที่ 1 มากที่สุด ได้แก่ ธรรมชาติ นักท่องเที่ยวมีความสนใจอันดับที่ 2 และที่ 3 มากที่สุด ได้แก่ อาหาร

จากการศึกษาข้อมูลรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อกิจกรรมที่ชอบมากที่สุดสำหรับเวลาในการพักผ่อน พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามชอบไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ รองลงมา คือ ทำกิจกรรมกับครอบครัว และ พักผ่อน อยู่เฉย ๆ ตามลำดับ

จากการศึกษาข้อมูลรูปแบบการดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อเรียงลำดับกิจกรรมที่ชอบทำมากที่สุด 3 อันดับ พบว่า นักท่องเที่ยวมีกิจกรรมที่ชอบทำอันดับที่ 1 มากที่สุด ได้แก่ ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ นักท่องเที่ยวมีกิจกรรมที่ชอบทำอันดับที่ 2 มากที่สุด ได้แก่ ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ และนักท่องเที่ยวมีกิจกรรมที่ชอบทำอันดับที่ 3 มากที่สุด ได้แก่ พบปะสังสรรค์กับญาติสนิทมิตรสหาย

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ได้แก่ ข้อความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อการท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจจริงหรือไม่ และข้อระดับราคาขายสินค้าของพ่อค้า แม่ค้า ที่ชายหาดบางแสนเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว แตกต่างกัน

เพศ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักท่องเที่ยวที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อการท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจจริงหรือไม่ และข้อระดับราคาขายสินค้าของพ่อค้า แม่ค้า ที่ชายหาดบางแสนเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อายุ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุที่ต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักท่องเที่ยวที่มีอายุที่ต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อการท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจจริงหรือไม่ และข้อระดับราคาขายสินค้าของพ่อค้า แม่ค้า ที่ชายหาดบางแสนเมื่อ

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ได้แก่ ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมต่าง ๆ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านความปลอดภัย แตกต่างกัน

লেখ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวทั้งเพศชายและหญิงมีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักทอ่งเกี่ยวทั้งเพศชายและหญิงมีทัศนคติต่อการทอ่งเกี่ยวชายหาดบางด้านกิจกรรมต่าง ๆ ด้าน
สิ่งอำนวยความสะดวก ด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อายุ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ และด้านความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักท่องเที่ยวยุคใหม่ที่มีอายุที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านโครงสร้างพื้นฐาน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สถานภาพสมรส

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ และด้านความปลอดภัยแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้าน
ทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัย
สำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระดับการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ และด้านความปลอดภัยแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักทองเที่ยวที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อาชีพ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว และด้านกิจกรรมต่าง ๆ แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนด้านความปลอดภัยแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักท่องเที่ยวนั้นมีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

รายได้ต่อเดือน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวนั้นมีรายได้ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านกิจกรรมต่าง ๆ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านความปลอดภัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักท่องเที่ยวนั้นมีรายได้ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน ข้อลักษณะที่พักในกรณีค้างคืน ข้อวิธีการเดินทาง แตกต่างกัน

เพศ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อวิธีการเดินทาง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักท่องเที่ยวนั้นมีเพศต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน ข้อลักษณะที่พักในกรณีค้างคืน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อายุ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน และข้อวิธีการเดินทาง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักท่องเที่ยวนั้นมีอายุต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อลักษณะที่พักในกรณีค้างคืน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สถานภาพสมรส

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อวิธีการเดินทาง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักท่องเที่ยวนั้นมีสถานภาพสมรสต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อลักษณะที่พักในกรณีค้างคืน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระดับการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ข้อลักษณะที่พักในกรณีค้างคืน และข้อวิธีการเดินทาง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อาชีพ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อวิธีการเดินทาง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน และข้อลักษณะที่พักในกรณีค้างคืน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อลักษณะที่พักในกรณีค้างคืน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และข้อวิธีการเดินทางแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนในข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน และข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวกับท่านแตกต่างกัน

เพศ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้องบประมาณในการท่องเที่ยวต่อวัน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักท่องเที่ยวที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา และข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อายุ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา และข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวกับท่านแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักท่องเที่ยวที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ขอบประมาณในการท่องเที่ยวต่อวัน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สถานภาพสมรส

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา ขอบประมาณในการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่อคนต่อวัน และข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระดับการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ขอบประมาณในการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่อคนต่อวัน ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อาชีพ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา ขอบประมาณในการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่อคนต่อวัน และข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวกับท่านแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา และข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ขอบประมาณในการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนต่อคนต่อวันไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจ กิจกรรมสำหรับการพักผ่อนที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจอันดับที่ 1 และ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อระดับราคาขายสินค้าของพ่อค้า แม่ค้า ที่ชายหาดบางแสนเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักท่องเที่ยวที่ชอบกิจกรรมอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักท่องเที่ยวที่ชอบกิจกรรมอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อการท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจจริงหรือไม่ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักท่องเที่ยวที่ชอบกิจกรรมอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อระดับราคาขายสินค้าของพ่อค้า แม่ค้า ที่ชายหาดบางแสนเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 4 รูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจ กิจกรรมสำหรับการพักผ่อนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบาง แตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจอันดับที่ 1 และ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง และผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเดินทาง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 1 และ 3 ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเดินทาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อช่วงเวลาในการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนและข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทางแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักท่องเที่ยวที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจในอันดับที่ 1 และ 2 และ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

นักท่องเที่ยวที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 1 และ 2 และ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สมมติฐานข้อที่ 5 ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เป็นทัศนคติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน พบว่า ทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์รายข้อ พบว่า ทัศนคติด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว และด้านกิจกรรมต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .198 และ .176 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ขอบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน และข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ ตั้งไว้

อภิปรายผล

ผลการวิจัยทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวมีประเด็นสำคัญ ที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักท่องเที่ยวที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน คือ นักท่องเที่ยวเพศหญิงมีความรู้สึกสนุกสนาน รู้สึกขาดความเป็นส่วนตัวและไม่มีความรู้สึกในการมาท่องเที่ยวมากกว่าเพศชาย และนักท่องเที่ยวเพศชายมีความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัย มากกว่าเพศหญิง

นักท่องเที่ยวที่มีอายุที่ต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกัน คือ นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 25 – 34 ปี มีความรู้สึกสนุกสนาน ขาดความเป็นส่วนตัว และไม่มีผลต่อความรู้สึกในการมาท่องเที่ยวมากที่สุด และนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 15 – 24 ปีมีความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัยมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสที่ต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน คือ นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดมีความรู้สึกสนุกสนาน อบอุ่นปลอดภัย ขาดความเป็นส่วนตัว และไม่มีผลต่อความรู้สึกในการท่องเที่ยวมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงสุดที่ต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน คือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมีความรู้สึกสนุกสนานอบอุ่นปลอดภัย ขาดความเป็นส่วนตัว และไม่มีผลต่อความรู้สึกในการท่องเที่ยวมากที่สุด และนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงสุดที่ต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อการท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจจริงหรือไม่ แตกต่างกัน คือ นักท่องเที่ยวที่เห็นว่าช่วยพัฒนาได้อย่างแน่นอน และมีระดับการศึกษาปริญญาตรีมากที่สุด นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาและอนุปริญญาตรีไม่แน่ใจว่าจะช่วยพัฒนาเศรษฐกิจได้จริงหรือไม่ และนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมต้นหรือต่ำกว่า เห็นว่าไม่ได้ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจอย่างที่เข้าใจ

นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพที่ต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกัน คือ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมีความรู้สึกสนุกสนานมากที่สุด นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษาและพนักงานบริษัทเอกชนมีความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัยมากที่สุด นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมีความรู้สึกขาดความเป็นส่วนตัวมากที่สุด และนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนไม่มีผลต่อความรู้สึกมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน มีผลต่อทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อความรู้สึกในการมาเที่ยวชายหาดบางแสน แตกต่างกัน คือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาทมีความรู้สึกสนุกสนาน อบอุ่นปลอดภัย และไม่มีผลต่อความรู้สึกมากที่สุด นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือน 10,000 – 15,000 บาท รู้สึกขาดความเป็นส่วนตัวมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ด้านความปลอดภัย มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท รายได้ 15,001 – 20,000 บาท และรายได้ 25,001 บาทขึ้นไป

3. นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อวิธีการเดินทาง แตกต่างกัน กล่าวคือ นักท่องเที่ยวเพศหญิงมีวิธีการเดินทางโดยไปท่องเที่ยวด้วยตนเอง ไปกับหน่วยงานหรือองค์กร ไปกับสถานศึกษามีเพศหญิงและไปกับครอบครัว มากกว่าเพศชาย และนักท่องเที่ยวเพศชายไปกับเพื่อนมากกว่าเพศหญิง

นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน แตกต่างกัน นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 25 - 34 ปี เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว รถโดยสารประจำทางปรับอากาศ และรถไฟ, รถตุ๊กมากที่สุด นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 15 – 24 ปี เดินทางโดยรถมอเตอร์ไซด์มากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อวิธีการเดินทางแตกต่างกัน กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 25 - 34 ปี เดินทางไปท่องเที่ยวด้วยตนเอง ไปกับครอบครัวและไปกับเพื่อนมากที่สุด นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 15 – 24 ปี เดินทางไปกับสถานศึกษา และไปกับหน่วยงานหรือองค์กรมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน แตกต่างกัน กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว โดยรถโดยสารประจำทางปรับอากาศ โดยรถมอเตอร์ไซด์ และโดยรถไฟ, รถตุ๊ก มากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อวิธีการเดินทางแตกต่างกัน กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสด ไปด้วยตนเอง ไปกับหน่วยงานหรือองค์กร และไปกับเพื่อนมากที่สุด นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสมากไปกับสถานศึกษา ไปกับครอบครัว

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาชายหาดบางแสน แตกต่างกัน กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมีการใช้รถยนต์ส่วนตัว รถตุ๊ก รถไฟ เป็นพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมากที่สุด นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษานุปริญญาและปริญญาตรีมีการใช้รถโดยสารประจำทางปรับอากาศ เป็นพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมากที่สุด นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายมีการใช้รถมอเตอร์ไซด์ เป็นพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมากที่สุด และนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีใช้เป็นพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อลักษณะที่พักในกรณีค้างคืน แตกต่างกัน กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีพักโรงแรมมากที่สุด นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีพักเกสต์เฮ้าส์มากที่สุด นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีพักบังกะโลมากที่สุด นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีพักอาศัยกับคนรู้จักมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงสุดต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อวิธีการเดินทาง แตกต่างกัน กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี

เดินทางไปท่องเที่ยวด้วยตนเองมากที่สุด นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีเดินทางไปกับหน่วยงานหรือองค์กรมากที่สุด นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษานุปริญญาเดินทางไปกับสถานศึกษามากที่สุด นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีเดินทางไปกับครอบครัวมากที่สุด และนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีเดินทางไปกับเพื่อนมากที่สุด

นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาด บางส่วน ข้อวิธีการเดินทางแตกต่างกัน กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนเดินทางไปท่องเที่ยวด้วยตนเอง ไปกับหน่วยงานหรือองค์กรไปกับสถานศึกษา ไปกับครอบครัวมากที่สุด และไปกับเพื่อนมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อสังเกตที่พบบ่อยในกรณีข้างต้น แตกต่างกัน กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท พักโรงแรม พักเกสต์เฮาส์ พักบังกะโลมากที่สุด และพักอาศัยกับคนรู้จักมากที่สุด นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อวิธีการเดินทาง แตกต่างกัน กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท เดินทางไปท่องเที่ยวด้วยตนเอง ไปกับสถานศึกษา เดินทางไปกับครอบครัว เดินทางไปกับเพื่อนมากที่สุด นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่อเดือน 10,000 – 15,000 บาท เดินทางไปกับหน่วยงานหรือองค์กรมากที่สุด

4. นักท่องเที่ยวที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้างบประมาณในการท่องเที่ยวต่อวัน แตกต่างกัน กล่าวคือ นักท่องเที่ยวเพศชายมีงบประมาณในการท่องเที่ยวเฉลี่ยคนต่อต่อวันมากกว่านักท่องเที่ยวเพศหญิง นักท่องเที่ยวที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา และข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่านใกล้เคียงกัน

นักท่องเที่ยวที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา และข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่านแตกต่างกัน กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอายุ 15 – 24 ปี มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา ข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุ 25 – 34 ปี และ อายุ 35 ปีขึ้นไป

นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพสมรสที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อ
จำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา งบประมาณในการท่องเที่ยวชาย
หาดบางแสนต่อคนต่อวัน และข้อจำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่านใกล้เคียงกัน

นักท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อ
จำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน จำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา
มาแตกต่างกัน กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชาย
หาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา มากกว่านักท่องเที่ยว
ที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา และระดับการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี นักท่องเที่ยว ที่มี
ระดับการศึกษามัธยมศึกษา มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งในการเดินทางมา
เที่ยวชายหาดบางแสน ในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี นัก
ท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้
เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน มากกว่านักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา ระดับการศึกษา

นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจอันดับที่ 1 และ 2 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ทุกข้อใกล้เคียงกัน

นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนในข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง แตกต่างกัน กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว มีความสนใจเรื่องอาหารมากที่สุด นักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถโดยสารประจำทางปรับอากาศ มีความสนใจเรื่องบันเทิงมากที่สุด นักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถมอเตอร์ไซด์ มีความสนใจเรื่องอาหารมากที่สุด และนักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถไฟ, รถตุ๊ก มีความสนใจเรื่องอาหารมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเดินทาง แตกต่างกัน กล่าวคือ นักท่องเที่ยวสนใจที่จะตัดสินใจด้วยตัวเองเรื่องอาหารมากที่สุด นักท่องเที่ยวสนใจที่จะให้คนรักตัดสินใจด้านบันเทิงมากที่สุด นักท่องเที่ยวสนใจให้พ่อแม่ตัดสินใจเรื่องธรรมชาติมากที่สุด นักท่องเที่ยวสนใจให้สามีภรรยาตัดสินใจเรื่องกีฬาและบันเทิงมากที่สุด โดยมีจำนวนเท่ากัน และนักท่องเที่ยวสนใจให้ลูกตัดสินใจเรื่องธรรมชาติมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 1 ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเดินทาง แตกต่างกัน กล่าวคือ นักท่องเที่ยวสนใจท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติโดยการตัดสินใจด้วยตัวเองมากที่สุด นักท่องเที่ยวสนใจท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติโดยการตัดสินใจของคนรักมากที่สุด นักท่องเที่ยวสนใจกิจกรรมกับครอบครัวโดยการตัดสินใจของพ่อแม่ มีมากที่สุด นักท่องเที่ยวที่สนใจกิจกรรมกับครอบครัวและพักผ่อนอยู่เฉย ๆ โดยการตัดสินใจของสามีภรรยา มีมากที่สุด โดยมีจำนวนเท่ากัน และนักท่องเที่ยวที่สนใจกิจกรรมกับครอบครัวโดยการตัดสินใจของลูก มีมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อช่วงเวลาในการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนแตกต่างกัน กล่าวคือ นักท่องเที่ยวใช้เวลาสำหรับการพักผ่อนในแหล่งธรรมชาติในช่วงเวลาวันหยุดพักผ่อนประจำปี มีมากที่สุด นักท่องเที่ยวใช้เวลาสำหรับการพักผ่อนในแหล่งธรรมชาติในช่วงเวลาวันหยุดสุดสัปดาห์ มีมากที่สุด นักท่องเที่ยวใช้เวลาสำหรับการพักผ่อนกับครอบครัวช่วงเวลาวันหยุดนักขัตฤกษ์ มีมากที่สุด และนักท่องเที่ยวใช้เวลาสำหรับการพักผ่อนในแหล่งธรรมชาติช่วงเวลาในการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนในวันธรรมดา มีมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 2 ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว ชอบไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติมากที่สุด นักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถโดยสารประจำทางปรับอากาศ ชอบทำกิจกรรมกับครอบครัวมากที่สุด นักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถมอเตอร์ไซด์ ชอบทำกิจกรรมกับครอบครัวมากที่สุด และนักท่องเที่ยวที่เดินทางโดยรถไฟ, รถตุ๊ก ชอบไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 3 ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในข้อผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเดินทาง แตกต่างกัน กล่าวคือ นักท่องเที่ยวใช้เวลาสำหรับการพักผ่อนสังสรรค์ญาติสนิทช่วงเวลาวันหยุดพักผ่อนประจำปี มีมากที่สุด นักท่องเที่ยวใช้เวลาสำหรับการพักผ่อนในแหล่งธรรมชาติ และพักผ่อนอยู่เฉย ๆ ช่วงเวลาวันหยุดสุดสัปดาห์ มีโดยมีจำนวนเท่ากัน นักท่องเที่ยวใช้เวลาสำหรับการพักผ่อนสังสรรค์ญาติสนิทในช่วงเวลาวันหยุดนักขัตฤกษ์ มีมากที่สุด และนักท่องเที่ยวใช้เวลาสำหรับการพักผ่อนสังสรรค์ญาติสนิทช่วงเวลาวันธรรมดา มีมากที่สุด

นักท่องเที่ยวที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ ความสนใจในอันดับที่ 1 และ 2 และ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ได้แก่ ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาด

บางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ข้อบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน และข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน ไม่แตกต่างกัน

นักท่องเที่ยวที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิต ได้แก่ กิจกรรมที่ชอบอันดับที่ 1 และ 2 และ 3 ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

6. ทักษะเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา กล่าวคือ เมื่อนักท่องเที่ยวมีทัศนคติด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว และด้านกิจกรรมต่าง ๆ ไปในทางที่ดีมากขึ้น ทำให้จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา เพิ่มขึ้นในระดับต่ำด้วย

ทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน กล่าวคือ ทักษะเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนไม่มีผลกับงบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยว

ทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่าน กล่าวคือ ทักษะเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ไม่มีผลจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวที่มากับนักท่องเที่ยว

จากข้อมูลข้างต้น ผลการศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย สรุปได้ว่า เพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติด้านความรู้สึกในการมาท่องเที่ยว เกี่ยวกับด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว วิธีการเดินทาง และงบประมาณที่ใช้ในการเดินทางที่แตกต่างกัน กล่าวคือ เพศชายจะมีการใช้งบประมาณที่ใช้ในการเดินทางสูงกว่าเพศหญิง แต่มีพฤติกรรมการเดินทางและทัศนคติเกี่ยวกับทรัพยากรการท่องเที่ยวต่ำกว่าเพศหญิง อาจเนื่องมาจาก ลักษณะนิสัยของเพศชายเป็นคนรักสนุก ชอบความบันเทิงมากกว่าเพศหญิง ดังนั้น การใช้จ่ายเงินในระหว่างการเดินทางจึงมากกว่าเพศหญิง และเพศหญิงเองส่วนใหญ่จะมีความคาดหวังในเรื่องต่าง ๆ สูง ดังนั้น ทัศนคติด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวจึงสูงกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประสพพร พุ่มพวง (2545 : 75) ที่กล่าวไว้ว่า เพศหญิงได้ให้ความสำคัญกับทรัพยากรการท่องเที่ยวมากกว่าเพศชาย อีกทั้งเพศหญิงเป็นเพศที่มีความละเอียดรอบคอบ ดังนั้น จึงมีการใช้จ่ายทางการท่องเที่ยวมากกว่า แต่สอดคล้องกับปวีณา โทณแก้ว (2542 : 97) ที่กล่าวไว้ว่า เพศไม่มีความแตกต่างมากนักในด้านการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดส่วนใหญ่จะมีความรู้สึกในการมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ความปลอดภัย พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง และวิธีการเดินทางแตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่สมรสแล้ว กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่สมรสแล้วจะมีทัศนคติด้านความปลอดภัยสูงกว่านักท่องเที่ยวที่โสด ดังนั้น การทำกิจกรรมต่าง ๆ จึงน้อยกว่านักท่องเที่ยวที่โสด ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราทิพย์ ธรรมสังคีติ ที่กล่าวไว้ว่า สถานภาพการสมรสที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน และนักท่องเที่ยวที่มีอายุ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกันนั้นมีความรู้สึกในการมาท่องเที่ยวต่างกันมีทัศนคติ เกี่ยวกับด้านกิจกรรมต่าง ๆ และด้านความปลอดภัยที่แตกต่างกัน และมีการใช้พาหนะในการเดินทางมาท่องเที่ยวลักษณะที่พัก วิธีการเดินทาง จำนวนครั้งที่มา และจำนวนผู้ร่วมเดินทางที่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจาก มีแนวความคิดในการใช้ชีวิตที่แตกต่างกัน อาทิเช่น นักท่องเที่ยวที่มีอายุมากและระดับการศึกษาที่สูงอาจให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องชีวิตและทรัพย์สินมากกว่าเรื่องอื่น แต่คนที่มีอายุน้อยอาจให้ความสำคัญกับเพื่อนและกิจกรรมต่าง ๆ มากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับผลจากการวิจัยที่พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาปริญญาตรีจะมีทัศนคติ

ด้านความปลอดภัยสูงกว่าระดับ การศึกษามัธยมต้นและมัธยมปลาย และนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 15 – 24 ปี จะมีทัศนคติเกี่ยวกับกิจกรรมสูงกว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุมากกว่า 24 ปี ซึ่งกลุ่มคนที่มีอายุน้อยจะมีเวลาสำหรับการท่องเที่ยวมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ เนื่องจาก ลักษณะทางกายภาพนักท่องเที่ยว ที่มีอายุน้อยจะเลือกการผจญภัยในขณะที่คนสูงอายุของทีโกล ๆ

รูปแบบในการดำเนินชีวิตของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ นักท่องเที่ยวให้ความสนใจกับเรื่องธรรมชาติมาเป็นอันดับที่ 1 คือ มีความรู้สึกสนุกสนานและปลอดภัยในการมาท่องเที่ยวธรรมชาติ แต่รู้สึกขาดความเป็นส่วนตัวในเรื่องของสุขภาพ อาจเนื่องมาจากความคับแคบของชายหาดบางแสน สอดคล้องกับ R.W. McIntosh (1977 : 51) ที่กล่าวไว้ว่า คนส่วนใหญ่ต้องการการพักผ่อน และต้องการแสวงหาสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ให้กับตนเอง ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ก็ต้องการผ่อนคลายโดยหากิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพักผ่อนแต่ก็ยังต้องการความปลอดภัยและความเป็นส่วนตัวในเวลาเดียวกัน ส่วนอันดับที่ 2 และอันดับที่ 3 คือ เรื่องอาหารซึ่งส่วนใหญ่เห็นว่าแพงมาก และเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัวมาเพื่อทานอาหาร โดยตัดสินใจเดินทางมาด้วยตนเอง ส่วนกิจกรรมที่นักท่องเที่ยว ชอบเป็นอันดับที่ 1 คือ การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ และนักท่องเที่ยวที่เห็นว่าการท่องเที่ยวมีส่วนช่วยพัฒนาเศรษฐกิจได้อย่างแน่นอน ส่วนใหญ่จะชอบทำกิจกรรมกับครอบครัวและนักท่องเที่ยวจะตัดสินใจเดินทางมาด้วยตนเองเพื่อพักผ่อน นักท่องเที่ยวที่ชอบกิจกรรมอันดับที่ 2 จะชอบมาพักผ่อนในช่วงวันหยุดพักผ่อนประจำปี โดยเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว ส่วนกิจกรรมที่นักท่องเที่ยวที่เห็นว่าราคาสินค้าแพงมากชอบอันดับที่ 3 คือ การพบปะสังสรรค์กับญาติสนิทมิตรสหายในช่วงวันหยุดพักผ่อนประจำปี

ทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา กล่าวคือ เมื่อนักท่องเที่ยวมีทัศนคติด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว และด้านกิจกรรมต่าง ๆ ในทางที่ดีมากขึ้น ทำให้จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา เพิ่มขึ้นในระดับต่ำด้วย หมายความว่า หากน้ำทะเลและหาดทรายสะอาด อากาศบริสุทธิ์ และมีทิวทัศน์สวยงาม ย่อมทำให้จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น และหากมีบริการวินด์เซิร์ฟ หรือ บานาน่าโบ๊ท และเช่าเสื้อ หรือ เต็มผ้าใบ พักผ่อนริมชายหาดบริการที่ดีแก่นักท่องเที่ยว ประกอบกับจำนวนคนไม่พลุกพล่านเหมาะกับการเล่นน้ำทะเล และพื้นที่ชายหาดมีความกว้างขวางมากขึ้น ย่อมทำให้จำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปวีณา โทณแก้ว (2542 : 113) ที่กล่าวไว้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงความสวยงามของสภาพแวดล้อม และสอดคล้องกับงานวิจัยของประสพพร พุ่มพวง (2545 : 74) ที่กล่าวไว้ว่า ปัจจัยด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวมีผลต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศโดยรวมมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่ประชาชนให้ความสำคัญมากคือ ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

ทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน กล่าวคือ ทัศนคติด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมต่าง ๆ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านความปลอดภัยไม่มีผลกับงบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยว ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสพพร พุ่มพวง (2545 : 77) ที่กล่าวไว้ว่า ปัจจัยด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านความปลอดภัยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยว อาจเนื่องมาจาก พฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ผู้วิจัยใช้วัดด้านงบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน ซึ่งการมาท่องเที่ยวชายหาดบาง

แสน ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวเตรียมเงินมาเพื่อจ่ายค่าใช้จ่ายต่าง ๆ อยู่แล้ว ดังนั้น ปัจจัยเหล่านี้จึงไม่มีความสัมพันธ์กับงบประมาณในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยว

ทัศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน กล่าวคือ ทัศนคติด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านความปลอดภัย ไม่มีผลกับจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวกับนักท่องเที่ยว แต่ทัศนคติด้านกิจกรรมต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน กล่าวคือ เมื่อนักท่องเที่ยวมีทัศนคติด้านกิจกรรมต่าง ๆ เป็นไปในทางที่ดี ทำให้จำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวกับนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น คือ นักท่องเที่ยวกลุ่มที่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมต่าง ๆ มากที่สุด คือ กลุ่มอายุ 15 – 24 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นและมีเพื่อนมาก ดังนั้น เมื่อทำกิจกรรมใด ๆ ก็มักจะให้ความสำคัญกับจำนวนคนที่ไปด้วยเสมอ หากมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งจึงมักจะบอกต่อและชักชวนให้ไปทำกิจกรรมนั้น ๆ ซึ่งตรงกับผลที่จากการวิจัยที่พบ ทัศนคติด้านโครงสร้างพื้นฐานมีความสัมพันธ์กับจำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวกับท่าน กล่าวคือ เมื่อนักท่องเที่ยวมีทัศนคติด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นไปในทางที่ดีมากขึ้น ทำให้จำนวนผู้ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวกับนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม สรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทยพบว่า เพศชายจะมีการใช้งบประมาณที่ใช้ในการเดินทางสูงกว่าเพศหญิง แต่มีพฤติกรรมการเดินทางและความคาดหวังเกี่ยวกับทรัพยากรการท่องเที่ยวต่ำกว่าเพศหญิง ดังนั้น หากต้องการสร้างรายได้เพื่อให้เข้าจังหวัดมาก ๆ ควรจัดกิจกรรมที่ดึงดูดเพศชายเข้ามาท่องเที่ยวให้มาก ๆ อาทิเช่น จัดการแข่งขันฟุตบอลหรือกีฬาประเภทอื่น ๆ เนื่องจากผลจากการวิจัยพบว่า เพศชายใช้เงินมากกว่าเพศหญิง และควรมีการจัดการบริการให้แก่นักท่องเที่ยวที่ดี เพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาจะเป็นหมู่คณะคือมีทั้งเพศหญิงและเพศชาย ดังนั้น จึงควรจัดเตรียมทรัพยากรธรรมชาติให้พร้อมเพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยว อาทิเช่น การทำความสะอาดหาดทรายหรือการจัดเตรียมระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ ไว้ให้พร้อม เพื่อสร้างภาพลักษณ์และให้เกิดทัศนคติที่ดีแก่นักท่องเที่ยว

2. นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพโสดส่วนใหญ่จะมีความรู้สึกในการมาท่องเที่ยว เกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ความปลอดภัย พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง และวิธีการเดินทาง แตกต่างจากนักท่องเที่ยวที่สมรสแล้ว กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่สมรสแล้วจะมีทัศนคติด้านความปลอดภัยสูงกว่านักท่องเที่ยวที่โสด การทำกิจกรรมต่าง ๆ จึงน้อยกว่านักท่องเที่ยวที่โสด ดังนั้น จึงควรมีกิจกรรมที่เหมาะสมกับความต้องการของคนทั้ง 2 กลุ่ม กล่าวคือ อาจจะมีกิจกรรมที่มีความเสี่ยงน้อยเพื่อคอยตอบสนองความต้องการของคนทั้ง 2 กลุ่ม อาทิเช่น การเล่นบานาน่าโบ๊ท หรือ การให้บริการเช่าที่นั่งพักผ่อน หรือการบริการอุปกรณ์เล่นน้ำ ส่วนคนโสดอาจจะมีกิจกรรมที่โสดเ็นมากกว่า อาทิเช่น การกระโดดบันจี้จัม เป็นต้น ซึ่งทั้งนี้ทั้งนั้นก็ควรคำนึงถึงวัยของนักท่องเที่ยวด้วย กิจกรรมต่าง ๆ ควรมีให้หลากหลายและเหมาะกับคนแต่ละช่วงอายุด้วย

3. นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสนใจกับเรื่องธรรมชาติมาเป็นอันดับที่ 1 คือ มีความรู้สึกสนุกสนานและปลอดภัยในการมาท่องเที่ยวธรรมชาติ รองลงมา คือ เรื่องอาหาร ซึ่งส่วนใหญ่เห็นว่าแพงมาก ดัง

นั้น การให้ความสำคัญกับการรักษาความเป็นธรรมชาติจึงเป็นเรื่องสำคัญที่ไม่ควรมองข้าม ซึ่งควรจะต้องได้รับความร่วมมือที่ดี ทั้งจากนักท่องเที่ยวเองและจากพ่อค้าแม่ค้าทั้งหลาย ที่ต้องคอยรักษาความสะอาด และความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ในการควบคุมราคาอาหารไม่ให้แพงจนเกินไป ควรจะตั้งราคาอยู่ในระดับที่ผู้บริโภคได้รับได้

4. ทศนคติเกี่ยวกับการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ข้อจำนวนครั้งที่เดินทางมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสน ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา กล่าวคือ หากน้ำทะเลและหาดทรายสะอาด อากาศบริสุทธิ์ และมีทิวทัศน์สวยงาม และหากมีบริการวินด์เซิร์ฟ หรือ บานาน่าโบ๊ท และเช่าเสื้อ หรือ เต็มผ้าใบ พักผ่อนริมชายหาดบริการที่ดีแก่นักท่องเที่ยว ประกอบกับจำนวนคนไม่พลุกพล่านเหมาะกับการเล่นน้ำทะเล และพื้นที่ชายหาดมีความกว้างขวางมากขึ้น ย่อมทำให้นักท่องเที่ยวต้องการมาท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น การรณรงค์ให้คนในพื้นที่ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของธรรมชาติ เพราะ แหล่งธรรมชาติเป็นช่องทางหารายได้ที่สำคัญของคนในพื้นที่ หากมีการอนุรักษ์ให้คงสภาพเดิมได้มากเท่าไร จำนวนนักท่องเที่ยวที่จะกลับมาท่องเที่ยวก็มีมากขึ้นเท่านั้น และนั่นคือ แหล่งรายได้ที่จะกลับมาในอนาคต และจากผลการวิจัยที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่า ทศนคติด้านกิจกรรม ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนกลับมาท่องเที่ยวอีก ดังนั้น การมีกิจกรรมที่หลากหลายให้นักท่องเที่ยวได้เลือกก็จะเป็นสิ่งจูงใจอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวกลับมาอีก

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ผลจากการวิจัยชี้ให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับความเป็นธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด ดังนั้น การที่นักท่องเที่ยวจะกลับมาท่องเที่ยวอีกหรือไม่นั้น การรักษาธรรมชาติให้คงเดิมไว้ย่อมเป็นเรื่องที่สำคัญ และการจะรักษาความเป็นธรรมชาติได้มากน้อยแค่ไหนย่อมต้องขึ้นอยู่กับคนในพื้นที่ ที่จะต้องช่วยเหลือกัน ฉะนั้น สำหรับการวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยมีความเห็นว่าควรทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ที่ประกอบอาชีพบริเวณชายหาดบางแสน เพื่อให้ทราบความต้องการและความคาดหวังของผู้ประกอบการบริเวณชายหาดบางแสนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนกลยุทธ์ในอนาคต

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2543). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ซี เค แอนด์ โฟโต้ สตูดิโอ.
- _____. (2544). *การวิเคราะห์สถิติเพื่อการตัดสินใจ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย .(2544). *กองสถิติและวิจัย สถิติการท่องเที่ยวภายในประเทศภาคกลาง 2543*. กรุงเทพฯ : ม.ป.ป.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย .(2543). *กองวิชาการและการฝึกอบรม อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ . (2544). *การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว*. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชัยพร วิชาวุธ .(2523). *การวิจัยเชิงจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ .(2541). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 7 . กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ดัม ชุมสาย และ ญิบพันธ์ พรหมโยธี (2527). *ปฐมนิเทศวิชาการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- นัดดา ทมมิต . (2540). *ความตระหนักรู้ และทัศนคติของกลุ่มคนวัยทำงาน ถึงผลโฆษณาที่มีต่อการตัดสินใจซื้อ* . วิทยานิพนธ์ นศ.ม.(การโฆษณา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เนาวรัตน์ พลายน้อย และ คณะ. (2538). *พฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทยเสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญชม ศรีสะอาด .(2538). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สุวีริยะสาส์น.
- ปวีณา โทนแก้ว. (2542). *ปัจจัยที่กำหนดรูปแบบ การใช้จ่ายในการท่องเที่ยวภายในประเทศ ของคนไทย*. วิทยานิพนธ์. (บริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). *ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและ พฤติกรรมอนามัย* .กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ประสพพร พุ่มพวง. (2545). *พฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์. (บริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538) .*วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์* . กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วราทิพย์ ธรรมสังคีติ. (2545). *ทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ใช้บริการเรือสำราญอันดามันปรีนเซส*. วิทยานิพนธ์. (บริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมจิตร สุพรรณทัศน์ .(2526) .*จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : คณะสาธาณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุชา และสุรางค์ จันท์เอม. (2520). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ : แพรววิทยา.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ . (2541) .*การวิจัย*. กรุงเทพฯ : A.N. การพิมพ์.

- ดร.วิเชียร เกตุสิงห์ . (2541). *คู่มือการวิจัยเชิงปฏิบัติการ*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- วันทนา สุรชีวิน. (2541). *การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศกับการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ในปีท่องเที่ยวไทย 2541 – 2542*. วิทยานิพนธ์. นศ.ม.(นิเทศศาสตร์).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อดุลย์ จาตุรงคกุล.(2534). *การตลาด. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อนัญญา พันธุ์เมฆ .(2543). *ทัศนะของลูกค้าในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อภาพลักษณ์ของธนาคารเอเชียจำกัด (มหาชน)*, วิทยานิพนธ์. บธ.ม.(นิเทศศาสตร์ธุรกิจ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อุษณีย์ ศรีภูมิ.(2544) .*ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวทัศนศึกษาในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง*.
การศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง มหาวิทยาลัยเกษตร.
- Hudman, L.E. (1980). *Tourism : A Shining World* . Ohio : Grid Inc.
- Kotler, P.(2000). *Marketing Management : The Millenium Edition* . New Jersey. MJ : Prentic Hall. Upper .
Saddle River.
- Mcquire W. J. (1969) . "The Nature of Attitude and Attitude Change" : The Hand Book of Social Psychology. 2nd ed. Massachusetts " : Addison Wesley Publishing Company.
- McIntosh R.W. (1977). *Tourism : Principle , Practices , Philosophies* . Ohio : Grid Inc.
- Schiffman, Leon G.,Konuk & Leslie , L. (1997). *Consumer Behavior*. 6th ed., New Jersy : Printice –Hall, Inc.
- _____. (1989).*Tourism Marketing*. New York :Van Nostrand Reinhold.
- <http://www.tat.or.th>

ภาคผนวก

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง ทักษะคิด และ พฤติกรรม การท่องเที่ยวชายหาด บางแสนของ
นักท่องเที่ยว ชาวไทย

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปทางด้านปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการดำรงชีวิต

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

___(1) ชาย

___(2) หญิง

2. อายุ

___(1) 15-24 ปี

___(2) 25-34 ปี

___(3) 35-44 ปี

___(4) 45 ขึ้นไป

3. สถานภาพสมรส

___(1) โสด

___(2) สมรส

___(3) หม้าย/หย่าร้าง

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

___(1) มัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า

___(2) มัธยมศึกษา

___(3) อนุปริญญา

___(4) ปริญญาตรี

___(5) สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพ

___(1) นักเรียน/ นักศึกษา

___(2) รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

___(3) เจ้าของกิจการ

___(4) พนักงานบริษัทเอกชน

___(5) อื่น

6. รายได้ต่อเดือน

___(1) ต่ำกว่า หรือเท่ากับ 10,000

___(2) 10,001 – 15,000

___(3) 15,001 – 20,000

___(4) 20,001 – 25,000

___(5) 25,000 บาทขึ้นไป

7. ปัจจุบันท่านอยู่จังหวัดใด _____

ตอนที่ 2 ทศนคติที่มีต่อการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของคนไทย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายถูก ✓ ลงในช่องที่ตรงกับ ความคิดเห็นท่านเกี่ยวกับชายหาดบางแสนมากที่สุด

8.ทรัพยากรการท่องเที่ยว	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
8.1 น้ำทะเลสกปรก					
8.2 หาดทรายสกปรก					
8.3 อากาศบริสุทธิ์					
8.4 ทิวทัศน์สวยงาม					
9. กิจกรรมต่าง ๆ					
9.1 มีบริการวินด์เซิร์ฟ หรือ บานาน่า โบ๊ท บริการแก่นักท่องเที่ยว					
9.2 มีบริการ เช่าเสื้อ หรือ เต็มผ้าใบ พักผ่อนริมชายหาดที่ดี					
9.3 มีจำนวนคนพลุกพล่านไม่เหมาะกับการ เล่นน้ำทะเล					
9.4 ความคับแคบของพื้นที่ชายหาดทำให้ท่าน ขาดความเป็นส่วนตัว					
10. สิ่งอำนวยความสะดวก					
10.1 มีพาหนะหลายประเภทเข้าถึงได้					
10.2 การเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยวสะดวกสบาย					
10.3 ที่พักแรมหายาก					
10.4 มีป้ายบอกทางเป็นระยะๆ					
10.5 มีร้านอาหารให้เลือกหลายชนิด					
10.6 ราคาเช่า เช่น ห่วงยาง เต็มผ้าใบ จักรยาน เหมาะสม					
10.7 ค่าบริการเช่น ค่าอาบน้ำ ค่าห้องสุขา แพงเกินไป					
10.8 อาหารหาบเร่โดยทั่วไป สกปรก ไม่สะอาด					
10.9 มีจำนวนร้านอาหารหนาแน่นมากเกินไป ดูไม่เชิญชวนให้รับประทาน					

10. สิ่งอำนวยความสะดวก	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	เฉยๆ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
10.10อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้านต่างๆ ทันต่อเหตุการณ์					
11. โครงสร้างพื้นฐาน					
11.1 มีน้ำประปาไม่พอเพียง เช่น สำหรับการอาบน้ำ					
11.2 ระบบการจราจรติดขัด					
11.3 ที่จอดรถไม่พอเพียง					
12. ความปลอดภัย					
12.1 ไม่มีความปลอดภัย ในชีวิต และทรัพย์สิน					
12.2 มีศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว พอเพียง					
12.3 มีมาตรการรักษาความปลอดภัย					

13. ท่านมีความรู้สึกอย่างไรกับการมาเที่ยวชายหาดบางแสน

- ☐ (1) สนุกสนาน
 ☐ (2) อบอุ่นปลอดภัย
☐ (3) ขาดความเป็นส่วนตัว
 ☐ (4) ไม่มีผลต่อความรู้สึก

14. การท่องเที่ยวช่วยพัฒนาเศรษฐกิจจริงหรือไม่

- ☐ (1) ช่วยพัฒนาได้อย่างแน่นอน
 ☐ (2) ช่วยพัฒนาเฉพาะแหล่งท่องเที่ยว
☐ (3) ไม่แน่ใจ
 ☐ (4) ไม่ได้ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจอย่างที่เข้าใจกัน

15. ท่านคิดว่าการขายสินค้าของพ่อค้า แม่ค้า ที่ชายหาดบางแสนมีราคาอยู่ในระดับใดเมื่อเทียบกับแหล่งที่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยว

- ☐ (1) แพงมาก
 ☐ (2) เท่ากัน
☐ (4) ถูกกว่า

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการท่องเที่ยวชายหาดบางแสนของคนไทย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายถูก ✓ ลงในข้อที่ตรงกับ ความเป็นจริงท่านมากที่สุด

16. โดยปกติท่านท่องเที่ยวทะเลบางแสนในช่วงระยะเวลาใดมากที่สุด

- ☐ (1) วันหยุดพักผ่อนประจำปี
 ☐ (2) ช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์
☐ (3) วันหยุดนักขัตฤกษ์
 ☐ (4) วันธรรมดา
☐ (5) อื่น ๆ

17. ลักษณะการท่องเที่ยวในชายหาดบางแสนของท่านเป็นอย่างไร
 __ (1) เข้าไปเย็นกลับ __ (2) ค้างคืน (โปรดระบุ) _____ คืน
18. ท่านใช้พาหนะใดในการเดินทาง มาชายหาดบางแสน
 __ (1) รถยนต์ส่วนตัว __ (2) รถยนต์โดยสารประจำทางปรับอากาศ
 __ (3) รถมอเตอร์ไซด์ __ (4) รถไฟ
 __ (5) อื่นๆ
19. วัตถุประสงค์ที่มาเที่ยวชายหาดบางแสน (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
 __ (1) ทานอาหาร __ (2) เล่นน้ำทะเล
 __ (3) พักผ่อน __ (4) เล่นกีฬา
 __ (5) ทางผ่าน __ (6) ประชุม
 __ (7) เพื่อศึกษา ---- (8) อื่น ๆ
20. บุคคลใดต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของท่านมากที่สุด
 __ (1) ตัวท่านเอง __ (2) คนรัก
 __ (3) พ่อแม่ __ (4) สามเณร
 __ (5) ลูก
21. ในการท่องเที่ยว หากท่านค้างคืน ท่านจะพักที่ใด
 __ (1) โรงแรม __ (2) เกสต์เฮาส์
 __ (3) บังกะโล __ (4) อาศัยกับคนรู้จัก
22. ท่านคิดว่าท่านจะแนะนำเพื่อนหรือ บุคคลใกล้ชิดที่ท่านรู้จักให้มาท่องเที่ยวชายหาดบางแสนหรือไม่
 __ (1) แนะนำ __ (2) ไม่แนะนำ
23. หากท่านมีโอกาสท่านจะกลับมาท่องเที่ยวอีกหรือไม่
 __ (1) จะกลับมาท่องเที่ยวแน่นอน __ (2) จะไม่กลับมาอีกเลย
 __ (3) ไม่แน่ใจ
24. วิธีการเดินทาง
 __ (1) ไปด้วยตนเอง __ (2) ไปกับหน่วยงานหรือองค์กร
 __ (3) ไปกับสถานศึกษา __ (4) ไปกับครอบครัว
 __ (5) ไปกับเพื่อน
25. ในช่วงเวลาที่ผ่านมา 1 ปีท่านเดินทางมาเที่ยวชายหาดบางแสนแล้ว _____ ครั้ง
26. ท่านมีงบประมาณในการท่องเที่ยวบางแสนประมาณ _____ บาท ต่อคนต่อวัน
27. โดยปกติ จำนวนผู้เดินทางมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับท่านประมาณ _____ คน

ตอนที่ 4 รูปแบบการดำเนินชีวิต

28. ท่านมีความสนใจในเรื่องใดต่อไปนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- __ (1) การเมือง __ (2) กีฬา
 __ (3) บันเทิง __ (4) ธรรมชาติ
 __ (5) อาหาร __ (6) สุขภาพ
 __ (7) เทคโนโลยี __ (8) อื่นๆ (โปรดระบุ) _____

29. จากข้อ 28 ให้ท่านเรียงลำดับที่ท่านสนใจมากที่สุด 3 อันดับ (โดยใส่เลข 1 หน้าข้อที่ท่านสนใจมากที่สุด อันดับ 1, เลข 2 หน้าอันดับ 2 และ เลข 3 หน้าข้อที่สนใจเป็นอันดับ 3)

___(1) การเมือง	___(2) กีฬา
___(3) บันเทิง	___(4) ธรรมชาติ
___(5) อาหาร	___(6) สุขภาพ
___(7) เทคโนโลยี	___(8) อื่นๆ (โปรดระบุ) _____

30. กิจกรรมใดที่ท่านชอบมากที่สุดสำหรับเวลาในการพักผ่อน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ___(1) ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ
- ___(2) ทำกิจกรรมกับครอบครัว
- ___(3) พักผ่อน อยู่เฉยๆ
- ___(4) หนีจากกิจกรรมที่ทำอยู่ประจำ
- ___(5) พบปะสังสรรค์ กับญาติสนิท มิตรสหาย
- ___(6) เพิ่มทักษะ หาความรู้เพิ่ม
- ___(7) เล่นกีฬาเพื่อฟิตร่างกาย
- ___(8) ร่วมกิจกรรม สังคม
- ___(9) อื่น ๆ โปรดระบุ _____

31. จากข้อ 30 ให้เรียงลำดับกิจกรรมใดที่ท่านทำบ่อยที่สุด 3 อันดับ (โดยใส่เลข 1 หน้า ข้อ 1 ที่ท่านทำบ่อยที่สุด เลข 2 หน้าอันดับ 2 และเลข 3 หน้าข้อที่ทำบ่อยเป็นอันดับ 3)

- ___(1) ไปท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ
- ___(2) กิจกรรมกับครอบครัว
- ___(3) พักผ่อน อยู่เฉยๆ
- ___(4) หนีจากกิจกรรมที่ทำอยู่ประจำ
- ___(5) พบปะสังสรรค์ กับญาติสนิท มิตรสหาย
- ___(6) เพิ่มทักษะ หาความรู้เพิ่ม
- ___(7) เล่นกีฬาเพื่อฟิตร่างกาย
- ___(8) ร่วมกิจกรรม สังคม
- ___(9) อื่น ๆ โปรดระบุ _____

ขอขอบพระคุณที่กรุณาสละเวลาในการกรอกแบบสอบถาม

ผู้จัดทำ

หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/ 6243

วันที่ ๒๕ สิงหาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวอัญชลี อัสวะวิสิทธิ์ชัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยว
ชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย” โดยมี อาจารย์วรางคณา อติศรประเสริฐ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา
สารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และ
รองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุดตา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยว
ชายหาดบางแสนของนักท่องเที่ยวชาวไทย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ
แบบสอบถาม ให้ นางสาวอัญชลี อัสวะวิสิทธิ์ชัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
1. รศ. ศิริวรรณ เสรีรัตน์	ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รศ. สุพาดา สิริกุตตา	กรรมการและคณะกรรมการบริหารหลักสูตรบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หนังสือขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

การทดสอบค่าหาความเชื่อมั่น

Reliability

***** Mcthod 1 (space saver) will be used for this analysis *****

—

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 24

Alpha = .7276

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อผู้วิจัย	นางสาวอัญชลี อัสวะวิสิทธิ์ชัย
วันเดือนปีเกิด	7 กรกฎาคม 2498
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	66/1 ถนนสุขุมวิท ซอย 85 กรุงเทพฯ 10260
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ผู้จัดการทั่วไปฝ่ายวางแผน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัทคันไซเรซิน (ประเทศไทย) จำกัด
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2514	มัธยมศึกษาตอนต้น จาก โรงเรียนवासुเทวี
พ.ศ. 2516	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา
พ.ศ. 2520	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2546	บธ.ม. (การจัดการ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ